Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia komora)

z 2. októbra 2024*

„Dumping – Dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo z ocele s pôvodom v Číne – Uloženie konečného antidumpingového cla – Žaloba o neplatnosť – Prípustnosť – Aktívna legitimácia – Združenie zastupujúce vývozcov – Článok 2 ods. 6a nariadenia (EÚ) 2016/1036 – Výpočet normálnej hodnoty – Voľba vhodnej reprezentatívnej krajiny – Článok 2 ods. 10 nariadenia 2016/1036 – Úpravy – Nespolupráca – Článok 18 nariadenia 2016/1036 – Výpočet dumpingového rozpätia pre spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov nezaradených do vzorky – Vymedzenie dotknutého výrobku – Ujma spôsobená výrobnému odvetviu Únie – Analýza ujmy po segmentoch – Príčinná súvislosť – Výpočet cenového podhodnotenia a rozpätia ujmy – Makroekonomické ukazovatele – Procesné práva – Dôverné zaobchádzanie“

Vo veci T-263/22,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) so sídlom v Pekingu (Čína) a ďalšie žalobkyne, ktorých názvy sú uvedené v prílohe,[1] v zastúpení: R. Antonini, E. Monard a B. Maniatis, advokáti,

žalobkyne,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: G. Luengo, L. Di Masi a J. Zieliński, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje

European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI), v zastúpení: B. O’Connor a M. Hommé, advokáti,

vedľajší účastník konania,

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora),

v zložení: predseda komory F. Schalin, sudcovia G. Steinfatt a D. Kukovec (spravodajca),

tajomníčka: I. Kurme, referentka,

* Jazyk konania: angličtina.

[1] Zoznam ďalších žalobkýň je pripojený iba k zneniu doručenému účastníkom konania.

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní zo 7. februára 2024,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojou žalobou sa žalobkyne China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) a ďalšie právnické osoby, ktorých názvy sú uvedené v prílohe, domáhajú zrušenia vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) 2022/191 zo 16. februára 2022, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo z ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 36, 2022, s. 1; ďalej len „napadnuté nariadenie“), v rozsahu, v akom sa ich týka.

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

2 Na základe podnetu, ktorý 6. novembra 2020 podal vedľajší účastník konania European Industrial Fasteners Institute v mene výrobného odvetvia Európskej únie, Európska komisia začala antidumpingové prešetrovanie týkajúce sa dovozu spojovacích materiálov s pôvodom v Číne podľa článku 5 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21; ďalej len „základné nariadenie“).

3 Komisia 21. decembra 2020 uverejnila oznámenie o začatí antidumpingového konania týkajúceho sa dovozu určitých spojovacích materiálov zo železa alebo z ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ C 442, 2020, s. 6) podľa článku 5 základného nariadenia.

4 Prešetrovanie dumpingu a ujmy sa vzťahovalo na obdobie od 1. júla 2019 do 30. júna 2020 (ďalej len „obdobie prešetrovania“). Preskúmanie trendov relevantných z hľadiska posúdenia ujmy a príčinnej súvislosti sa vzťahovalo na obdobie od 1. januára 2017 do konca obdobia prešetrovania (ďalej len „posudzované obdobie“).

5 CCCME požiadala, aby bola považovaná za zainteresovanú stranu, pričom tvrdila, že zastupuje čínske odvetvie výroby spojovacích materiálov. Vedľajší účastník konania proti tejto žiadosti namietal. Komisia sa domnievala, že CCCME je viacerými čínskymi výrobcami spojovacích materiálov splnomocnená konať v ich mene a že môže byť zainteresovanou stranou len v rozsahu, v akom ju títo konkrétni výrobcovia spojovacích materiálov splnomocnili, aby ich zastupovala.

6 Komisia v oznámení o začatí antidumpingového konania uviedla, že predbežne vybrala vzorku výrobcov z Únie na základe objemu výroby a predaja v Únii, pričom zohľadnila aj ich geografickú polohu a zabezpečila zastúpenie malých a stredných podnikov (MSP). Táto vzorka zahŕňala šesť výrobcov z Únie so sídlom v štyroch rôznych členských štátoch. Jeden z výrobcov z Únie predbežne zaradených do vzorky, MSP, informoval Komisiu, že nie je schopný vyplniť dotazník v plnom rozsahu. Komisia sa preto rozhodla revidovať vzorku výrobcov z Únie a nahradila túto spoločnosť ďalším najväčším MSP z toho istého členského štátu. V odôvodnení 34 napadnutého nariadenia Komisia uviedla, že metodika výberu vzorky bola zainteresovaným stranám riadne oznámená a k metodike ako takej neboli doručené nijaké pripomienky.

7 Počas prešetrovania jeden z výrobcov z Únie zaradených do vzorky informoval Komisiu, že nie je schopný odpovedať na jej dotazník v plnom rozsahu. Ďalší výrobca z Únie zaradený do vzorky nebol schopný poskytnúť dostatočné uistenie o poskytnutých údajoch na účely overenia. Títo výrobcovia boli preto nahradení ďalšími dvoma výrobcami s najväčším objemom a predajom, pričom sa zohľadnilo geografické rozloženie a šírka sortimentu.

8 Na účely vzorky vyvážajúcich výrobcov Komisia vybrala troch vyvážajúcich výrobcov alebo skupiny vyvážajúcich výrobcov s najväčším objemom vývozu, ktoré bolo možné primerane preskúmať v rámci dostupného času, v súlade s článkom 17 ods. 1 základného nariadenia, konkrétne spoločnosti Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd (ďalej len „Jiangsu“), Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd (ďalej len „Ningbo Jinding“) a Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd (ďalej len „Wenzhou“). Komisia uviedla, že konkrétne druhy výrobku vyrábané vybratými spoločnosťami nie sú kritériom, keďže všetky spojovacie materiály sa na účely prešetrovania považujú za jeden výrobok.

9 Dotknutým výrobkom sú určité spojovacie materiály zo železa alebo z ocele iné ako z nehrdzavejúcej ocele, t. j. najmä skrutky, svorníky a podložky s pôvodom v Číne.

10 Spojovacie materiály môžu byť štandardné (ďalej len „štandardné spojovacie materiály“) alebo vyrobené podľa návrhu zákazníka (ďalej len „neštandardné spojovacie materiály“). Na základe rovnakých vnútroštátnych alebo medzinárodných noriem by spojovacie materiály mali preukazovať rovnaké základné fyzické a technické vlastnosti, najmä pokiaľ ide o pevnosť, toleranciu, povrchovú úpravu a náter. Na základe ich základných fyzických a technických vlastností a koncových použití sa všetky spojovacie materiály považovali za jeden výrobok na účely konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého nariadenia.

11 Komisia takisto dospela k záveru, že výrobný proces spojovacích materiálov nie je sám osebe relevantný na účely vymedzenia prešetrovaného výrobku. Do prešetrovania boli teda zahrnuté všetky druhy dotknutých výrobkov bez ohľadu na to, či sú vyrobené kovaním za tepla alebo za studena.

12 Komisia konštatovala, že z dôkazov dostupných na začiatku prešetrovania vyplýva existencia výrazných deformácií v Číne v zmysle článku 2 ods. 6a písm. b) základného nariadenia.

13 Po vypočutí strán v tejto súvislosti Komisia vybrala Thajsko ako vhodnú reprezentatívnu krajinu, ktorej nedeformované ceny a náklady budú slúžiť ako základ na určenie normálnej hodnoty výrobkov podľa článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia.

14 Napadnutým nariadením Komisia uložila konečné antidumpingové clo rádovo vo výške 22,1 % až 86,5 % na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo z ocele s pôvodom v Číne.

II. Návrhy účastníkov konania

15 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté nariadenie v rozsahu, v akom sa na nich vzťahuje,

– uložil Komisii a vedľajšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania.

16 Komisia podporovaná vedľajším účastníkom konania navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu ako nedôvodnú,

– uložil žalobkyniam povinnosť nahradiť trovy konania.

III. Právne posúdenie

A. O prípustnosti

17 Vedľajší účastník konania tvrdí, že CCCME nie je zastupujúcim združením v zmysle článku 6 ods. 7 základného nariadenia a že Komisia ju nemala považovať za také združenie počas správneho konania, ktoré predchádzalo prijatiu napadnutého nariadenia, keďže CCCME nezastupuje záujmy svojich členov, ale záujmy čínskeho štátu. Mandát, ktorý CCCME dostala od jednotlivých vyvážajúcich výrobcov, tak nič nemení na tom, že jej cieľom je zabrániť hospodárskej súťaži medzi jej členmi pri vývoze ich výrobkov do Únie. V dôsledku toho aktívna legitimácia v zmysle článku 263 ZFEÚ môže byť založená len na pochybení, ktorého sa dopustila Komisia počas správneho vyšetrovania, a nie na právach zakotvených v základnom nariadení. Vedľajší účastník konania preto navrhuje, aby Všeobecný súd preskúmal túto otázku *ex offo*.

18 Žalobkyne túto argumentáciu spochybňujú.

19 Na úvod treba pripomenúť, že podľa článku 142 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu vstup vedľajšieho účastníka do konania nemôže mať iný cieľ ako úplne alebo čiastočne podporiť návrhy jedného z hlavných účastníkov konania. V prejednávanej veci tvrdenia vedľajšieho účastníka konania týkajúce sa prípustnosti žaloby nemajú oporu v návrhoch Komisie.

20 Podľa ustálenej judikatúry však môže súd Únie rozhodnúť, v prípade potreby aj *ex offo*, o dôvode týkajúcom sa verejného poriadku založenom na nedodržaní podmienok prípustnosti stanovených v článku 263 ZFEÚ [pozri rozsudok z 22. júna 2021, Venezuela/Rada (Opatrenia, ktoré sa dotkli tretieho štátu), C-872/19 P, EU:C:2021:507, bod 22 a citovanú judikatúru].

21 Podľa ustálenej judikatúry iné subjekty ako tie, ktorým je rozhodnutie určené, môžu tvrdiť, že sa ich osobne týka v zmysle článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ, iba ak má toto rozhodnutie pre nich účinky z dôvodu ich určitých osobitných vlastností alebo skutkových okolností, ktoré ich odlišujú od všetkých ostatných osôb, a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako subjekt, ktorému je rozhodnutie určené (pozri rozsudok z 21. septembra 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, bod 50 a citovanú judikatúru).

22 Medzi osobami, ktoré môžu byť individualizované aktom Únie z rovnakého dôvodu ako adresáti rozhodnutia, figurujú osoby, ktoré sa zúčastnili na procese prijímania tohto aktu. Skutočnosť, že sa osoba zúčastní na procese prijímania takého aktu, ju však môže individualizovať vo vzťahu k dotknutému aktu len v prípade, že v prospech tejto osoby sa na základe právnej úpravy Únie stanovili procesné záruky. Presný rozsah práva jednotlivca na podanie žaloby proti aktu Únie totiž závisí od právneho postavenia, ktoré mu priznáva právo Únie, ktoré má chrániť takto priznané oprávnené záujmy (pozri rozsudok z 21. septembra 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, bod 51 a citovanú judikatúru).

23 V prejednávanej veci sa v úvodnom bode žaloby uvádza, že túto žalobu podáva po prvé CCCME jednak v mene svojich členov uvedených v prílohe A.2 (ďalej len „dotknutí členovia CCCME“) a jednak vo vlastnom mene, pokiaľ ide o niektoré výhrady, po druhé traja čínski vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky Komisie a po tretie piati ďalší spolupracujúci čínski vyvážajúci výrobcovia nezaradení do vzorky, ktorých názvy sú uvedené v prílohe napadnutého nariadenia. Mená troch vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky ani mená ďalších piatich spolupracujúcich čínskych vyvážajúcich výrobcov nezaradených do vzorky nie sú uvedené v prílohe A.2, ktorú poskytli žalobkyne ako členovia CCCME, a nepredložili nijaké doklady potvrdzujúce ich členstvo v CCCME.

24 Na úvod treba uviesť, že v nadväznosti na otázku Všeobecného súdu týkajúcu sa dôsledkov, ktoré treba vyvodiť z rozsudku z 21. septembra 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia (C-478/21 P, EU:C:2023:685), ktorý bol vydaný po ukončení písomnej časti konania, CCCME uznala, že žaloba je neprípustná v rozsahu, v akom bola podaná v jej vlastnom mene. V odpovedi na otázku položenú v tejto súvislosti na pojednávaní CCCME uviedla, že všetky výhrady žaloby sú vznesené tak v jej vlastnom mene, ako aj v záujme jej členov. CCCME teda nevzniesla nijakú výhradu samostatne vo vlastnom mene.

25 Ďalej, pokiaľ ide o zastupovanie členov CCCME v súdnych konaniach zo strany CCCME, z bodu 23 vyššie vyplýva, že CCCME má v úmysle v rámci tejto žaloby zastupovať tridsaťjeden spoločností uvedených v prílohe A.2 k žalobe, pre ktoré predložila dokumenty potvrdzujúce, že sú jej členmi. Z uvedenej prílohy vyplýva, že týchto tridsaťjeden spoločností sú spolupracujúci vyvážajúci výrobcovia nezaradení do vzorky.

26 Na to, aby združenie mohlo platne podať žalobu na súdy Únie v mene svojich členov, je po prvé dôležité, aby fyzické alebo právnické osoby, v mene ktorých koná, boli jeho členmi, po druhé, aby malo spôsobilosť konať na súde v ich mene, po tretie, aby táto žaloba bola podaná v ich mene, po štvrté, aby aspoň jeden z členov, v mene ktorých združenie koná, mohol sám podať prípustnú žalobu, a po piate, aby členovia, v mene ktorých koná, nepodali paralelnú žalobu na súdy Únie (rozsudok z 21. septembra 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, bod 83).

27 V prejednávanej veci po prvé CCCME predložila dôkazy, ktoré nie sú spochybnené, o členstve dotknutých členov.

28 Po druhé v stanovách, ktoré predložila CCCME, je predmet činnosti tohto združenia opísaný spôsobom, ktorý umožňuje zaradiť doň žalobu podanú s cieľom chrániť záujmy jeho členov proti opatreniam na ochranu obchodu (rozsudok z 19. mája 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, T-254/18, EU:T:2021:278, bod 88).

29 Po tretie v návrhu je uvedené, že žaloba sa podáva aj v mene dotknutých členov.

30 Po štvrté dotknutí členovia mohli podať žalobu proti napadnutému nariadeniu. V tejto súvislosti článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ stanovuje, že každá fyzická alebo právnická osoba môže za podmienok upravených v prvom a druhom odseku tohto ustanovenia podať žalobu proti aktom, ktoré sú jej určené, proti aktom, ktoré sa jej priamo a osobne týkajú, a proti regulačným aktom, ktoré sa jej priamo týkajú a nevyžadujú si vykonávacie opatrenia.

31 V prejednávanej veci je podmienka týkajúca sa priamej dotknutosti splnená, keďže napadnuté nariadenie priamo ovplyvňuje právne postavenie členov CCCME a colné orgány členských štátov sú povinné vyberať clá uložené napadnutým nariadením, pričom nemajú nijakú mieru voľnej úvahy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. mája 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, T-254/18, EU:T:2021:278, bod 118 a citovanú judikatúru).

32 Pokiaľ ide o osobnú dotknutosť, je dôležité pripomenúť, že v súlade s judikatúrou nariadenia zavádzajúce antidumpingové clá majú na základe svojej povahy a rozsahu normatívnu povahu, keďže sa uplatňujú na všetky dotknuté hospodárske subjekty (pozri rozsudok z 28. februára 2019, Rada/Marquis Energy, C-466/16 P, EU:C:2019:156, bod 47 a citovanú judikatúru). Táto normatívna povaha však nebráni tomu, aby sa tieto nariadenia mohli osobne dotýkať tých výrobcov a vývozcov dotknutého výrobku, ktorým sa pripisujú dumpingové praktiky na základe údajov týkajúcich sa ich obchodnej činnosti, akými sú výrobné a vyvážajúce podniky, ktoré môžu preukázať, že boli označené v aktoch Komisie alebo že boli dotknuté prípravným prešetrovaním (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. februára 2019, Rada/Growth Energy a Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, bod 79).

33 V tejto súvislosti treba uviesť, že príslušní členovia CCCME sú vyvážajúci výrobcovia dotknutého výrobku, ktorí spolupracovali s Komisiou počas jej prešetrovania a ktorých mená sú uvedené v prílohe, na ktorú odkazuje článok 1 ods. 2 výroku napadnutého nariadenia. Rovnako ako ďalším spolupracujúcim spoločnostiam uvedeným v tejto prílohe sa dotknutým členom CCCME, v mene ktorých podala túto žalobu, ukladá antidumpingové clo v určitej výške, ktorá sa líši od sumy uplatniteľnej na všetky ostatné neoznačené spoločnosti, na ktoré sa vzťahuje napadnuté nariadenie. Títo členovia sú teda priamo a osobne dotknutí.

34 Po piate ani jeden z dotknutých členov CCCME nepodal žalobu súbežne so žalobou skúmanou v prejednávanej veci.

35 Podmienky prípustnosti uvedené v bode 26 vyššie sú teda splnené.

36 Z judikatúry však vyplýva, že žaloba o neplatnosť smerujúca proti nariadeniu, ktorým sa ukladajú antidumpingové clá, v prípade, že sa jej vyhovie, má za následok zrušenie tohto nariadenia v rozsahu, v akom sa ním ukladá antidumpingové clo žalobcovi, a uvedené zrušenie sa nedotýka platnosti ostatných aspektov tohto nariadenia a najmä antidumpingového cla, ktoré sa vzťahuje na iné subjekty. Z toho vyplýva, že pokiaľ ide o zastupovanie členov CCCME týmto združením na Všeobecnom súde v rámci konania o tejto žalobe, len dotknutí členovia CCCME, v mene ktorých bola táto žaloba podaná, by mohli mať prospech zo zrušenia, ak by Všeobecný súd vyhovel žalobe, ktorú v ich mene podala CCCME (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. mája 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, T-254/18, EU:T:2021:278, body 110 a 112). Týmito členmi súd Haining Hisener Trade Co., Ltd, Changshu City Standard Parts Factory Co., Ltd., Ningbo Nanjubaoge Fastener Manufacturing Co. Ltd, Jinan Star Fastener Co., Haiyan Xinglong Fastener Co., Ltd, Zhejiang Excellent Industries Co. Ltd, Zhejiang Channov Auto Parts Co., Ltd, Zhejiang New Shengda Fastener Co., Ltd., Shanghai East Best Foreign Trade Co., Ltd., Lianyungang Suli Hardware Technology Co., Ltd., Yuyao Alfirste Hardware Co., Ltd, Zhejiang Chaoboer Hardware Co., Ltd, Haiyan Shangxin Standarf Parts Co., Ltd, Jiaxing Shangxiang Import and Export Co., Ltd, Zhejiang Tianyuan Metal Products Co., Ltd, Jiashan Xiaohai Metal Products Factory, Jia Xing Tai Cheng Aoto Parts Co., Ltd, Haiyan Yousun Entreprise Co., Ltd, Haiyan Wancheng Fasteners Co., Ltd., EC International (Nantong) Co., Ltd., Jiaxing Zhengying Hardware Co., Ltd, SSF Industrial Co.

Limited, Zhe Jiang World Win Fastener Co., Ltd, Haiyan Tianqi Standard Parts Co., Ltd, Jiashan Sanxin Fastener Company Limited, Jiaxing Huanhuan Tong Plastic Industry Co., Ltd, Yuyao Zhenrui Metal Co., Beijing Jinzhaobo High Strength Fastener Co., Ltd., Jiashan Yongxin Fastener Co., Ltd, Haiyan Yihui Hardware Technology Co., Ltd a Shanghai Moregood Hardware Co., Ltd.

37 Z toho vyplýva, že táto žaloba je prípustná v rozsahu, v akom ju podala CCCME v mene svojich tridsaťjeden členov uvedených v bode 36 vyššie, ktorí sú vyvážajúcimi výrobcami, ktorí spolupracovali s Komisiou pri prešetrovaní, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého nariadenia, traja čínski vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky a päť ďalších spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov nezaradených do vzorky, ktorí neposkytli osvedčenie o členstve v CCCME.

B. O veci samej

38 Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú deväť žalobných dôvodov, z ktorých prvý je založený na porušení článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia a zásady riadnej správy vecí verejných pri určovaní normálnej hodnoty, druhý na porušení článku 2 ods. 10 základného nariadenia v rozsahu, v akom Komisia nevykonala potrebné úpravy údajov týkajúcich sa predajných, administratívnych a ostatných všeobecných nákladov (ďalej len „náklady PAV“) a ziskov thajských výrobcov, tretí na porušení článku 18 ods. 1, 3 a 4 základného nariadenia, článku 6.8 Dohody o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode z roku 1994 (GATT) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 189) (ďalej len „antidumpingová dohoda“), uvedenej v prílohe 1A Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO) (Ú. v. ES 1994, L 336, s. 3; Mim. vyd. 11/021, s. 82), a prílohy II antidumpingovej dohody (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 118) (ďalej len „príloha II“) v súvislosti s určením nákladov práce dvoch vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky, štvrtý na porušení článku 9 ods. 6 základného nariadenia určením dumpingového rozpätia vyvážajúcich výrobcov nezaradených do vzorky, piaty na porušení článku 3 ods. 2, 3, 5 a 6 základného nariadenia v spojení s článkom 4 ods. 1 tohto nariadenia z dôvodu nezohľadnenia rozdielu medzi štandardnými a neštandardnými spojovacími materiálmi pri posudzovaní ujmy a príčinnej súvislosti, šiesty na porušení článku 3 ods. 2 a 3 a článku 9 ods. 4 základného nariadenia analýzou cenového podhodnotenia zo strany Komisie v rozsahu, v akom je stanovené len vo vzťahu k 24 % výroby výrobcov z Únie zaradených do vzorky, siedmy na porušení článku 3 ods. 2, 3 a 6 a článku 9 ods. 4 základného nariadenia v rozsahu, v akom Komisia porovnala čínske ceny pre distribútorov s cenami v Únii pre koncových používateľov pri analýze vplyvu na ceny a pri určení rozpätia ujmy, ôsmy na porušení článku 3 ods. 2 a 5 základného nariadenia v rozsahu, v akom Komisia nevykonala objektívne preskúmanie založené na nesporných dôkazoch týkajúcich sa makroekonomických ukazovateľov ujmy, a deviaty na porušení článku 6 ods. 7, článku 19 ods. 1, 2 a 3 a článku 20 ods. 2 a 4 základného nariadenia, ako aj práva žalobkýň na obhajobu zo strany Komisie z dôvodu dôverného zaobchádzania s určitými údajmi počas správneho konania.

1. O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia a zásady riadnej správy vecí verejných

39 Na úvod treba pripomenúť, že v oblasti spoločnej obchodnej politiky a osobitne v oblasti ochranných obchodných opatrení disponujú inštitúcie Únie širokou mierou voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych a politických situácií, ktoré musia preskúmať (pozri rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 35 a citovanú judikatúru). Súdne preskúmanie takéhoto posúdenia sa teda musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané procesné pravidlá, či boli správne zistené skutkové okolnosti a či

nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu skutkových okolností alebo k zneužitiu právomoci (pozri rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 36 a citovanú judikatúru).

40 Okrem toho z ustálenej judikatúry Súdneho dvora tiež vyplýva, že preskúmanie dôkazov, na ktorých inštitúcie Únie zakladajú svoje zistenia, Všeobecným súdom nepredstavuje nové posúdenie skutkového stavu, ktoré by nahradilo posúdenie týchto inštitúcií. Toto preskúmanie sa obmedzuje na zistenie, či tieto prvky sú takej povahy, že podporujú závery vyvodené inštitúciami. Všeobecný súd musí preto posúdiť nielen vecnú presnosť predložených dôkazov, ich vierohodnosť a koherenciu, ale tiež preskúmať, či tieto dôkazy ako celok predstavujú relevantné údaje, ktoré sa majú zohľadniť pri posudzovaní zložitej situácie, a či svojou povahou môžu odôvodniť závery, ku ktorým sa týmto posúdením dospelo (pozri rozsudok z 12. mája 2022, Komisia/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, bod 59 a citovanú judikatúru).

41 Okrem toho treba pripomenúť, že určenie normálnej hodnoty výrobku je jedným zo základných krokov pri preukazovaní existencie možného dumpingu (rozsudky z 22. marca 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, bod 19, a z 1. októbra 2014, Rada/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, bod 20).

42 Z ustálenej judikatúry však vyplýva, že inštitúcie Únie disponujú širokou mierou voľnej úvahy pri stanovovaní normálnej hodnoty pre krajiny bez trhového hospodárstva (pozri rozsudok z 19. septembra 2019, Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Komisia, T-228/17, EU:T:2019:619, bod 126 a citovanú judikatúru) a že výber vhodnej reprezentatívnej krajiny na tento účel patrí tiež do rámca širokej diskrečnej právomoci, ktorou disponujú inštitúcie Únie v oblasti spoločnej obchodnej politiky. Miera voľnej úvahy Komisie je však obmedzená v rámci článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia, keďže zvolená krajina musí mať podobnú úroveň hospodárskeho rozvoja ako krajina vývozu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. júna 2023, Guangdong Haomei New Materials a Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisia, T-326/21, EU:T:2023:347, bod 127 a citovanú judikatúru).

43 Bolo tiež rozhodnuté, že treba overiť, či Komisia neopomenula zohľadniť podstatné alebo relevantné skutočnosti na účely stanovenia vhodnosti zvolenej krajiny a či skutočnosti uvedené v spise boli preskúmané s náležitou starostlivosťou vyžadovanou na to, aby sa dalo konštatovať, že normálna hodnota dotknutého výrobku bola určená vhodným a primeraným spôsobom. Túto judikatúru možno uplatniť na situácie, keď existencia výrazných deformácií v krajine vývozu odôvodňuje použitie údajov pochádzajúcich z vhodnej reprezentatívnej krajiny na výpočet normálnej hodnoty, čo zahŕňa aj preskúmanie zložitých hospodárskych a politických situácií (pozri rozsudok z 21. júna 2023, Guangdong Haomei New Materials a Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisia, T-326/21, EU:T:2023:347, bod 128 a citovanú judikatúru).

44 Práve s prihliadnutím na tieto zásady treba preskúmať prvý žalobný dôvod žalobkýň týkajúci sa výpočtu normálnej hodnoty dotknutého výrobku, ktorý je rozdelený na päť častí.

a) O prvej časti žalobného dôvodu týkajúcej sa voľby Thajska ako vhodnej reprezentatívnej krajiny v zmysle článku 2 ods. 6a základného nariadenia na účely výpočtu normálnej hodnoty dotknutého výrobku

45 V prvej časti prvého žalobného dôvodu žalobkyne v prvom rade tvrdia, že Komisia nemala vybrať Thajsko ako vhodnú reprezentatívnu krajinu v rámci tohto prešetrovania z dôvodu dovozu valcovaného drôtu osobitnej kvality z Japonska do tejto krajiny, ďalej že databáza, ktorú Komisia

použila na výpočet nákladov PAV a zisku, nebola zvolená správne, a nakoniec že Komisia mala vykonať úpravy týchto údajov s cieľom vypočítať normálnu hodnotu čo najbližšie k výrobným hodnotám čínskych vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky.

1) O cenách surovín potrebných na výrobu dotknutého výrobku v Thajsku

46 Žalobkyne v podstate tvrdia, že Komisia nemala vybrať Thajsko ako „vhodnú reprezentatívnu krajinu“ v zmysle článku 2 ods. 6a základného nariadenia z dôvodu ceny vysokokvalitného valcovaného drôtu dovážaného z Japonska do Thajska, ktorý je surovinou na výrobu dotknutého výrobku. CCCME počas správneho konania predložila veľké množstvo údajov a dôkazov, z ktorých vyplýva, že ceny thajského dovozu nezodpovedajú výrobným nákladom čínskych výrobcov zaradených do vzorky, keďže do Európskej únie vyvážajú takmer len štandardné spojovacie materiály a veľmi málo špeciálnych spojovacích materiálov. Naproti tomu valcovaný drôt špeciálnej triedy z Japonska má špecifické využitie a nepoužíva sa na výrobu štandardných spojovacích materiálov. Okrem toho žalobkyne tvrdia, že Komisia riadne nepreskúmala značný cenový rozdiel vo výške 17 % medzi japonským vývozom na jednej strane do Thajska a na druhej strane do ostatných piatich hlavných krajín vývozu.

47 Žalobkyne tvrdia, že výrobné náklady v Thajsku „nezodpovedajú“ nákladom čínskych vyvážajúcich výrobcov v zmysle článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia. Komisia tým, že uložila neprimerané dôkazné bremeno, porušila aj zásadu riadnej správy vecí verejných.

48 Komisia spochybňuje argumentáciu žalobkýň. Okrem toho tvrdí, že výhradu založenú na porušení zásady riadnej správy vecí verejných žalobkyne nepodložili, a preto je neprípustná.

i) O prípustnosti výhrady založenej na porušení zásady riadnej správy vecí verejných

49 V nadväznosti na otázku Všeobecného súdu týkajúcu sa neprípustnosti výhrady uvedenej Komisiou vo vyjadrení k žalobe žalobkyne na pojednávaní uviedli, že výhrada založená na porušení zásady riadnej správy vecí verejných sa týka neprimeranej povahy dôkazného bremena, ktoré im uložila Komisia, keďže podrobne uviedli dôvody, pre ktoré údaje zohľadnené Komisiou neboli najvhodnejšie, a poskytli dostatočné informácie.

50 Zo zásady riadnej správy vecí verejných, ktorá je súčasťou všeobecných zásad práva Únie, totiž vyplýva, že dôkazné bremeno, ktoré môžu niesť vyvážajúci výrobcovia podľa článku 2 ods. 6a písm. c) základného nariadenia, nesmie byť neprimerané (pozri analogicky rozsudok z 21. júna 2023, Guangdong Haomei New Materials a Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisia, T-326/21, EU:T:2023:347, bod 82 a citovanú judikatúru).

51 Pokiaľ teda ide o prípustnosť výhrady týkajúcej sa porušenia zásady riadnej správy vecí verejných, stačí konštatovať, že táto výhrada je podporená tvrdeniami žalobkýň uvedenými v rámci prvej časti prvého žalobného dôvodu, ktorou spochybňujú voľbu Thajska ako vhodnej reprezentatívnej krajiny v zmysle článku 2 ods. 6a základného nariadenia, a to aj napriek dôkazom poskytnutým Komisii, ktoré naznačujú, že dotknutá krajina nie je vhodnou reprezentatívnou krajinou na výpočet normálnej hodnoty dotknutého výrobku.

52 Námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou je preto potrebné zamietnuť.

ii) O dôvodnosti voľby Thajska ako vhodnej reprezentatívnej krajiny na výpočet normálnej hodnoty dotknutého výrobku

53 Článok 2 ods. 6a základného nariadenia stanovuje:

„a) Ak sa pri uplatňovaní tohto alebo akéhokoľvek iného relevantného ustanovenia tohto nariadenia zistí, že vzhľadom na existenciu výrazných deformácií v zmysle písmena b) vo vyvážajúcej krajine nie je vhodné použiť domáce ceny a náklady v tejto krajine, normálna hodnota sa vytvorí výlučne na základe nákladov na výrobu a predaj odrážajúcich nedeformované ceny alebo referenčné hodnoty podľa nižšie uvedených pravidiel.

Komisia môže ako zdroje použiť:

– zodpovedajúce náklady na výrobu a predaj v primeranej reprezentatívnej krajine s podobnou úrovňou hospodárskeho rozvoja, akú má vyvážajúca krajina, za predpokladu, že príslušné údaje sú ľahko dostupné; ak je takýchto krajín viac, v relevantnom prípade sa uprednostnia krajiny s náležitou úrovňou sociálnej a environmentálnej ochrany,

– ak to považuje za vhodné, nedeformované medzinárodné ceny, náklady alebo referenčné hodnoty, alebo

– domáce náklady, ale len v tom rozsahu, v akom na základe presných a primeraných dôkazov, a to aj v rámci ustanovení o zainteresovaných stranách v písmene c), možno s určitosťou preukázať, že nie sú deformované.

Bez toho, aby bol dotknutý článok 17, sa uvedené hodnotenie vykonáva samostatne pre každého vývozcu a výrobcu.

Vytvorená normálna hodnota musí zahŕňať nedeformovanú a primeranú sumu na administratívne, predajné a všeobecné náklady a zisk.

b) Výrazné deformácie sú deformácie, ku ktorým dochádza vtedy, keď vykazované ceny alebo náklady vrátane nákladov na suroviny a energiu nie sú výsledkom voľného pôsobenia trhových síl, pretože sú ovplyvnené značným zasahovaním vlády. Pri vyhodnocovaní existencie výrazných deformácií sa prihliada okrem iného na potenciálne dôsledky jedného alebo viacerých z týchto faktorov:

– príslušný trh zásobovaný do značnej miery podnikmi, ktoré vlastnia, ovládajú, nad ktorými vykonávajú dozor alebo ktoré usmerňujú orgány vyvážajúcej krajiny,

– prítomnosť štátu vo firmách, ktorá mu umožňuje zasahovať do cien alebo nákladov,

– diskriminačné verejné politiky alebo opatrenia v prospech domácich dodávateľov alebo iné ovplyvňovanie síl voľného trhu,

– neexistencia, diskriminačné uplatňovanie alebo nedostatočné presadzovanie predpisov z oblasti konkurzného práva, práva obchodných spoločností alebo majetkového práva;

– deformácia mzdových nákladov,

– prístup k finančným prostriedkom poskytovaným inštitúciami, ktoré plnia ciele verejnej politiky alebo iným spôsobom nekonajú nezávisle od štátu.

…“

54 Podľa odôvodnenia 220 napadnutého nariadenia Komisia založila svoj výber vhodnej reprezentatívnej krajiny na troch kritériách, a to na úrovni hospodárskeho rozvoja podobnej úrovni hospodárskeho rozvoja Číny, výrobe dotknutého výrobku v dotknutej krajine a dostupnosti príslušných verejných údajov.

55 Počas prešetrovania Komisia uverejnila dva záznamy do spisu týkajúce sa zdrojov použitých na určenie normálnej hodnoty, pričom zainteresované strany boli vyzvané, aby k nim predložili pripomienky. Zo záznamu do spisu uverejneného 5. februára 2021 (ďalej len „prvý záznam“) vyplýva, že Komisia konštatovala existenciu značnej výroby dotknutého výrobku v ôsmich krajinách s podobnou hospodárskou úrovňou ako Čína, ale ľahko dostupné relevantné údaje našla len pre Brazíliu a Rusko, Turecko a Thajsko. Podľa odôvodnenia 223 napadnutého nariadenia v zázname do spisu uverejnenom 4. mája 2021 (ďalej len „druhý záznam“) Komisia potvrdila dostupnosť údajov aj pre Malajziu.

56 Pri analýze údajov o dovoze v piatich potenciálnych reprezentatívnych krajinách Komisia zistila, že viac ako 75 % dovozu surovín použitých pri výrobe prešetrovaného výrobku v Brazílii a Malajzii pochádzalo z Číny a krajín, ktoré nie sú členmi WTO, uvedených v prílohe I k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/755 z 29. apríla 2015 o spoločných pravidlách na dovozy z určitých tretích krajín (Ú. v. EÚ L 123, 2015, s. 33). Keďže ceny tohto dovozu mohli byť ovplyvnené deformáciami, čo by mohlo deformovať zostávajúce objemy dovozu, Komisia ich analyzovala z hľadiska absolútnych množstiev a cien a dospela k záveru, že Brazília a Malajzia majú súbor ľahko dostupných údajov nižšej kvality na výpočet nedeformovanej hodnoty. Rusko bolo vylúčené, lebo ani jedna zo zainteresovaných strán nevyjadrila stanovisko v jeho prospech. Thajsko bolo uprednostnené pred Tureckom, lebo na jednej strane Thajsko malo väčší objem dovozu štyroch hlavných surovín používaných pri výrobe prešetrovaného výrobku a na druhej strane malo nižšie dovozné clá na tieto výrobné faktory.

57 Komisia vyzvala zainteresované strany, aby predložili pripomienky a navrhli verejne dostupné informácie o nedeformovaných hodnotách pre každý z výrobných faktorov. Z dôkazov v spise vyplýva, že žalobkyne, najmä CCCME a traja čínski vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky, mohli ako zainteresované strany nahliadnuť do spisu Komisie a predložiť pripomienky k výberu vhodnej reprezentatívnej krajiny.

58 V reakcii na pripomienky CCCME týkajúce sa významnej prítomnosti vysokokvalitných surovín pochádzajúcich z Japonska Komisia analyzovala japonské vývozné ceny štyroch hlavných surovín s cieľom zistiť, či nedošlo k deformáciám, ktoré by naznačovali, že dovoz do Thajska z Japonska nepodlieha trhovým pravidlám. Z odôvodnenia 232 napadnutého nariadenia vyplýva, že počas obdobia prešetrovania bolo Thajsko jedným z piatich najväčších vývozných trhov Japonska a predstavovalo 17 % celkového japonského vývozu týchto surovín, zatiaľ čo päť najväčších vyvážajúcich krajín okrem Číny predstavovalo viac ako 60 % japonského vývozu. Priemerná vývozná cena do Thajska bola o 17 % vyššia ako priemerná vývozná cena do ostatných piatich krajín najväčšieho vývozu. Komisia dospela k záveru, že japonské vývozné ceny do Thajska nie sú neprimerane vysoké ani nereprezentatívne. Komisia preto usúdila, že japonský vývoz do Thajska nemôže spochybniť reprezentatívnu povahu Thajska na účely prešetrovania dotknutého výrobku.

59 Je preto potrebné preskúmať, či sa v prejednávanej veci Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že Thajsko je vhodnou reprezentatívnou krajinou na účely výpočtu normálnej hodnoty prešetrovaného výrobku. V tejto súvislosti vzhľadom na to, že dôkazné bremeno spočíva na žalobkyniach, ktoré musia navrhnúť presvedčivé dôkazy na podporu svojich tvrdení, treba overiť, či žalobkyne predložili dôkazy, ktoré môžu preukázať, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia v zmysle judikatúry citovanej v bode 39 vyššie tým, že vybrala za vhodnú reprezentatívnu krajinu Thajsko (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. júna 2023, Guangdong Haomei New Materials a Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisia, T-326/21, EU:T:2023:347, bod 131 a citovanú judikatúru).

60 Na úvod treba uviesť, že žalobkyne v rámci tejto žaloby nespochybňujú závery Komisie v napadnutom nariadení týkajúce sa existencie dôkazov pri začatí prešetrovania, ktoré odhalili existenciu výrazných deformácií v Číne v zmysle článku 2 ods. 6a písm. b) základného nariadenia. Okrem toho nespochybňujú, že Thajsko vo všeobecnosti vykazuje podobnú úroveň rozvoja ako Čína.

61 V tejto súvislosti treba po prvé uviesť, že Komisia vyzvala všetkých čínskych vyvážajúcich výrobcov, aby poskytli informácie o vstupoch použitých na výrobu spojovacích materiálov s cieľom vypočítať cenu, ktorú by výrobca spojovacích materiálov zaplatil v Thajsku za surovinu dodanú k bráne závodu. Na vymedzenie surovín potrebných na výrobu prešetrovaného výrobku Komisia použila metodiku celosvetového harmonizovaného systému opisu a číselného označovania komodít, ktorý vypracovala Rada pre colnú spoluprácu, teraz Svetová colná organizácia, a vymedzila príslušné kódy harmonizovaného systému (HS). Komisia vysvetlila, že na získanie nedeformovaných cien príslušných surovín vo vhodnej reprezentatívnej krajine musela vykonať určité aproximácie v závislosti od údajov, ktoré mala k dispozícii.

62 Ako žalobkyne potvrdili na pojednávaní, nespochybňujú ako takú definíciu kódov HS, ktoré určujú suroviny potrebné na výrobu dotknutého výrobku. Komisia však konštatovala, pričom žalobkyne jej v tomto bode neodporovali, že táto metóda predpokladá určitý stupeň aproximácie, keďže viaceré vlastnosti suroviny môžu byť zahrnuté do toho istého kódu HS v rôznych pomeroch. V dôsledku toho je ťažké presne priradiť kódy HS jedného výrobcu k druhému.

63 Naopak, žalobkyne tvrdia, že Komisia mala prispôsobiť údaje, ktoré mala k dispozícii, a najmä nezohľadniť hodnoty týkajúce sa dovozu valcovaného drôtu z Japonska do Thajska, keďže tento valcovaný drôt je kvalitnejší ako valcovaný drôt používaný čínskymi vyvážajúcimi výrobcami zaradenými do vzorky a neprimerane zvýšil cenu normálnej hodnoty prešetrovaného výrobku.

64 Žiadatelia definujú vysokokvalitný valcovaný drôt v tom zmysle, že súvisí s neštandardnými spojovacími materiálmi, lebo tie sú vo všeobecnosti určené pre odvetvia, ktoré hľadajú kvalitnejšie spojovacie materiály. V tejto súvislosti však treba konštatovať, že po prvé aj v odvetviach, na ktoré odkazujú, najmä v automobilovom alebo leteckom priemysle, môžu byť použité spojovacie materiály štandardné aj neštandardné. V každom prípade podľa vymedzenia výrobku, ktorý je predmetom prešetrovania Komisiou, sa toto prešetrovanie týka štandardných aj neštandardných komponentov.

65 Po druhé žalobkyne nepreukázali špecifickú percentuálnu prítomnosť valcovaného drôtu špeciálnej triedy v štandardných alebo neštandardných spojovacích materiáloch. V tejto súvislosti sa odvolávajú na návštevy zástupcov Európskeho združenia distribútorov spojovacích materiálov (European Fasteners Distributor Association; ďalej len „EFDA“) v thajských závodoch a na svedectvá týchto zástupcov, ktoré preukazujú používanie valcovaného drôtu špeciálnej triedy

v thajskom automobilovom priemysle. Tieto skutočnosti však nemôžu predstavovať spoľahlivé a objektívne dôkazy preukazujúce, že všetci thajskí výrobcovia spojovacích materiálov sa obmedzujú na takú výrobu. V tejto súvislosti treba totiž pripomenúť, že Komisia je povinná počas prešetrovania overovať správnosť informácií poskytnutých zúčastnenými stranami, na ktorých sa zakladajú zistenia. Táto povinnosť overovania je v kontexte uloženia antidumpingových opatrení prejavom všeobecnejšej zásady, ktorá každému orgánu ukladá, aby bez ohľadu na svoju širokú mieru voľnej úvahy vykonal presné preskúmanie a založil svoje posúdenie na dostatočne kvalitných dôkazoch (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. decembra 2019, Yieh United Steel/Komisia, T-607/15, EU:T:2019:831, bod 71 a citovanú judikatúru).

66 Po tretie treba uviesť, že žalobkyne nepredložili nijaký konkrétny dôkaz týkajúci sa podielov zahrnutia valcovaného drôtu pre neštandardné spojovacie materiály, ktoré by Komisia mohla použiť. Na jednej strane, ako uviedla Komisia, žalobkyne neboli schopné preukázať, že čínski vyvážajúci výrobcovia spojovacích materiálov nepoužívajú valcovaný drôt špeciálnej triedy. Okrem toho, ako vyplýva z prílohy B.1 vyjadrenia k žalobe, čo žalobkyne nespochybňujú, v roku 2020 bola Čína vedúcou krajinou vývozu valcovaného drôtu patriaceho pod príslušné kódy z Japonska. Valcovaný drôt „špeciálnej triedy“ z Japonska sa teda vo významných množstvách dovážal aj do Číny.

67 Na druhej strane Komisia v odôvodnení 301 napadnutého nariadenia vysvetlila, že na základe dôverných údajov, ktoré predložila jedna zo zainteresovaných strán, spojovacie materiály pre automobilové odvetvie predstavovali v roku 2018 menej ako 50 % celkového dopytu po priemyselných spojovacích materiáloch v Thajsku, čiže v Thajsku existoval dopyt po surovinách na štandardné aj neštandardné spojovacie materiály.

68 Žalobkyne teda nepodložili svoje tvrdenie, že dovoz z Japonska bol hlavne dovozom valcovaného drôtu špeciálnej triedy. V každom prípade skutočnosť, že surovina je kvalitnejšia, a teda drahšia, nestačí na to, aby sa spochybnila presnosť alebo pravdivosť tohto údaja. To teda neznamená, že tento údaj by sa mal z výpočtu vylúčiť.

69 Po štvrté žalobkyne predložili tabuľky „výrobných faktorov“ týkajúce sa cenových rozdielov pre rôzne typy valcovaného drôtu. Neboli však predložené nijaké konkrétne dôkazy o rozdelení týchto drôtov pri výrobe dotknutého výrobku. Z toho vyplýva, že tieto prvky sa môžu týkať výrobkov, ktoré nie sú súčasťou prešetrovania. Tabuľky preto nepredstavujú dostatočné dôkazy na spochybnenie hodnôt, ktoré Komisia zohľadnila.

70 V každom prípade, ako vyplýva z bodu 61 vyššie, príslušné kódy HS zahŕňajú druhy a triedy surovín, ktoré sa nepoužívajú pri výrobe spojovacích materiálov. Ide to ruka v ruke s metodikou, ktorú zvolila Komisia v rámci širokej voľnej úvahy, ktorou disponuje pri určovaní vhodnej reprezentatívnej krajiny v zmysle článku 2 ods. 6a základného nariadenia. Hoci totiž tento článok stanovuje určité kritériá týkajúce sa výberu krajiny, neurčuje presnú metódu, ktorú by Komisia mala použiť na výpočet normálnej hodnoty prešetrovaného výrobku na základe údajov z inej krajiny, než je krajina, ktorej sa prešetrovanie priamo týka.

71 Okrem toho treba pripomenúť, že normálna hodnota dotknutého výrobku bola vypočítaná na základe všetkých dovozov do Thajska, a nielen na základe dovozu z Japonska. Podľa odôvodnenia 301 napadnutého nariadenia japonský dovoz štyroch hlavných surovín do Thajska predstavuje len okolo 33 % celkového dovozu týchto surovín.

72 Po piate, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého priemerná vývozná cena z Japonska do Thajska bola o 17 % vyššia ako priemerná vývozná cena do ostatných piatich hlavných krajín vývozu, z odôvodnenia 232 napadnutého nariadenia vyplýva, že Thajsko predstavovalo 17 % celkového japonského vývozu týchto surovín, zatiaľ čo päť najväčších krajín vývozu okrem Číny predstavovalo viac ako 60 % japonského vývozu. Priemerná vývozná cena do Thajska však bola o 17 % vyššia ako priemerná vývozná cena na ostatných päť hlavných vývozných trhov. Komisia sa domnievala, že to nepreukazuje potrebu vylúčiť japonské údaje, keďže japonské vývozné ceny do Thajska neboli neprimerane vysoké ani nereprezentatívne. Komisia na otázku položenú v tejto súvislosti na pojednávaní tvrdila, že japonské ceny pre Thajsko boli jednoducho hornou hranicou pásma. Neexistuje totiž nijaký dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že tento rozdiel v japonských vývozných cenách do Thajska v porovnaní s inými krajinami nezodpovedá tradičnému trhovému mechanizmu, a spochybniť výber Thajska ako vhodnej reprezentatívnej krajiny.

73 V každom prípade, ako vyplýva z judikatúry citovanej v bode 59 vyššie, žalobkyniam prináležalo predložiť dostatočné dôkazy na preukázanie toho, že tento rozdiel mal priamy vplyv na výpočet normálnej hodnoty prešetrovaného výrobku. V tejto súvislosti treba tiež uviesť, že napriek svojej argumentácii v tomto zmysle žalobkyne nepredložili dôkazy o tom, že Komisia použila skreslené údaje, teda údaje, s ktorými sa manipulovalo alebo ktoré nezodpovedajú skutočnosti.

74 Po druhé, pokiaľ ide o zodpovedajúcu povahu thajských nákladov a nákladov, ktoré vznikli vyvážajúcim výrobcom zaradeným do vzorky, treba uviesť, že podľa odôvodnenia 198 napadnutého nariadenia Komisia konštatovala, že čínske odvetvie spojovacích materiálov profituje z vládnych usmernení a intervencií, pokiaľ ide o oceľ, ktorá predstavuje hlavnú surovinu na výrobu spojovacích materiálov. Komisia preto v odôvodnení 206 napadnutého nariadenia dospela k záveru, že náklady na vstupy, najmä suroviny, sú tiež ovplyvnené výraznými deformáciami.

75 V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že široká miera voľnej úvahy, ktorou disponuje Komisia v oblasti opatrení na ochranu obchodu, sa vzťahuje aj na posúdenie skutkových situácií právnej a politickej povahy, ktoré vznikajú v dotknutej krajine a ktoré musí posúdiť na účely určenia, či vývozca pôsobí za trhových podmienok bez významného zasahovania zo strany štátu (rozsudok z 11. septembra 2014, Gold East Paper a Gold Huasheng Paper/Rada, T-443/11, EU:T:2014:774, bod 163).

76 Je pravda, že Komisia musí vypočítať normálnu hodnotu prešetrovaného výrobku tak, ako by to bolo v prípade vyvážajúcich výrobcov v dotknutej krajine, ak by nedošlo k deformáciám. Zo znenia článku 2 ods. 6a základného nariadenia však vyplýva, že normálna hodnota sa vypočítava výlučne na základe údajov zvolenej reprezentatívnej krajiny. Komisia sa preto nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri určovaní normálnej hodnoty s prihliadnutím na náklady na suroviny pre thajských výrobcov spojovacích materiálov.

77 Okrem toho, ako vyplýva z judikatúry, keďže Čína je jedným z najväčších hospodárstiev na svete, bolo by neprimerané požadovať od Komisie, aby za reprezentatívnu krajinu vybrala krajinu s rovnocenným hospodárstvom (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 21. júna 2023, Guangdong Haomei New Materials a Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisia, T-326/21, EU:T:2023:347, bod 135). Z toho vyplýva, že Komisia môže pri výkone svojej širokej miery voľnej úvahy vykonať určité aproximácie na účely výpočtu normálnej hodnoty, pokiaľ sú tieto aproximácie odôvodnené údajmi, ktoré má k dispozícii. Ako tvrdí Komisia, používanie kódov HS zahŕňa aproximáciu, lebo neodráža presne suroviny v presných pomeroch, ktoré používajú vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky.

78 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobkyne nepreukázali, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď v odôvodnení 303 napadnutého nariadenia dospela k záveru, že vzhľadom na to, že neboli predložené lepšie podložené údaje o tom, koľko surovín dovezených z Japonska bolo určených na neštandardné spojovacie materiály a ako odlíšiť surovinu špeciálnej triedy spomedzi štyroch kódov HS, a že s prihliadnutím na dopyt po surovinách na výrobu štandardných a neštandardných spojovacích materiálov v Thajsku sa údaje thajských výrobcov môžu použiť na výpočet normálnej hodnoty dotknutého výrobku.

2) O reprezentatívnosti výpočtu nákladov PAV a zisku

79 Žalobkyne tvrdia, že údaje týkajúce sa nákladov PAV a zisku vypočítané Komisiou nezodpovedajú údajom čínskych výrobcov zaradených do vzorky, a preto tieto údaje nie sú reprezentatívne.

80 V tejto súvislosti žalobkyne na jednej strane tvrdia, že traja z piatich thajských výrobcov vybratých Komisiou nevyrábajú prešetrovaný výrobok. V prvom rade totiž Topy Thailand nevyrába skrutky ani svorníky, zatiaľ čo prítlačné podložky, ktoré vyrába, nezodpovedajú dotknutému výrobku. Naopak, ani jeden z čínskych výrobcov zaradených do vzorky nevyrába podložky, ktoré sú výrobkami veľmi odlišnými od skrutiek a svorníkov. Okrem toho návštevy EFDA potvrdili, že spoločnosť Topy Thailand nevyrába prešetrovaný výrobok. Ďalej ThaiSin vyrába najmä špeciálne spojovacie materiály a napokon S. J. Screwthai vyrába v podstate výrobky, ktoré nezodpovedajú dotknutému výrobku.

81 Na druhej strane žalobkyne tvrdia, že údaje spoločnosti Dun & Bradstreet (ďalej len „údaje D & B“) o thajských výrobcoch, ktoré Komisia použila na účely výpočtu nákladov PAV a zisku, nie sú spoľahlivé. Tieto údaje sa totiž líšia od údajov spoločnosti Orbis, ktoré boli použité v rámci iných antidumpingových prešetrovaní. Tieto rozdiely ovplyvňujú spoľahlivosť údajov. Konkrétne, ak sa údaje D&B týkajú skupiny Topy, a nie thajského subjektu skupiny, nie sú reprezentatívne.

82 Komisia tvrdí, že argumentáciu žalobkýň treba zamietnuť.

83 Podľa článku 2 ods. 6a písm. a), ak sa normálna hodnota vypočíta na základe zodpovedajúcich nákladov na výrobu a predaj vo vhodnej reprezentatívnej krajine, táto normálna hodnota má zahŕňať nedeformovanú a primeranú sumu nákladov PAV a zisku.

84 Po prvé žalobkyne spochybňujú výber thajských výrobcov, z ktorého Komisia vychádzala pri výpočte nákladov PAV a zisku.

85 V tejto súvislosti z odôvodnenia 244 napadnutého nariadenia vyplýva, že v nadväznosti na námietky CCCME a EFDA týkajúce sa vhodnosti thajských výrobcov uvedených v druhom zázname Komisia preskúmala dostupné informácie o šiestich thajských spoločnostiach, ktorých údaje sa mali použiť. Po prvé dospela k záveru, že Topy Thailand vyrába podložky patriace do vymedzenia výrobku, ako aj iné výrobky, na ktoré sa prešetrovanie nevzťahuje, a preto túto spoločnosť ponechala v analýze. Po druhé Komisia dospela k záveru, že spoločnosť TR Formac nemá výrobný závod v Thajsku, a nakoniec ju z analýzy vylúčila. Po tretie Komisia dospela k záveru, že S. J Screwthai je výrobcom kotevných skrutiek a vyrába aj skrutky, kotvy do betónu a podložky. Komisia sa domnievala, že kotvy, najmä v kombinácii so svorníkmi alebo skrutkami, patria do rozsahu prešetrovania. Komisia konštatovala, že spoločnosť vyrába aj niekoľko ďalších typov spojovacích materiálov (napr. skrutky a podložky), a preto ju v analýze zachovala. Po štvrté Komisia dospela k záveru, že spoločnosť Thaisin Metals Industries Co., Ltd. je výrobcom svorníkov, vyrába aj samorezné skrutky, strojné skrutky, šesťhranné svorníky, skrutky

s vnútorným šesťhranom v hlave pre rôzne odvetvia. Keďže táto spoločnosť vyrábala viacero druhov spojovacích materiálov vrátane neštandardných spojovacích materiálov, Komisia ponechala túto spoločnosť v analýze.

86 Podľa odôvodnenia 307 napadnutého nariadenia po konečnom poskytnutí informácií Komisia v odpovedi na pripomienky zainteresovaných strán vrátane CCCME, ktoré požadovali vylúčenie finančných údajov určitých thajských spoločností vybratých ako výrobcovia prešetrovaného výrobku, potvrdila, že tieto spoločnosti vyrábajú niekoľko druhov spojovacích materiálov, ktoré predstavujú prešetrovaný výrobok. Konkrétne na webovom sídle spoločnosti Topy Thailand sa preukázalo, že spoločnosť vyrába štandardné podložky, ktoré sú súčasťou prešetrovaného výrobku, a nielen prítlačné podložky, ako sa tvrdilo. Komisia preto potvrdila, že vybraté spoločnosti v Thajsku sú priamo alebo nepriamo prepojené s výrobou a predajom prešetrovaného výrobku.

87 V tejto súvislosti treba v prvom rade uviesť, že ako vyplýva z bodu 9 vyššie, podložky sú spojovacím materiálom, ktorý je predmetom prešetrovania.

88 Ďalej z odôvodnení 63 a 70 napadnutého nariadenia vyplýva, že v súlade s článkom 17 ods. 1 základného nariadenia Komisia vybrala spomedzi deväťdesiatich dvoch čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorí poskytli informácie požadované v oznámení o začatí prešetrovania a súhlasili so zaradením do vzorky, troch vyvážajúcich výrobcov alebo skupiny vyvážajúcich výrobcov, ktorí vykazujú najväčší objem vývozu, ktorý možno v rámci dostupného času primerane prešetriť. Špecifické druhy výrobku, ktoré vyrábali vybraté spoločnosti, nepredstavovali kritérium tohto výberu, keďže všetky druhy spojovacích materiálov sa na účely tohto prešetrovania považovali za jeden výrobok.

89 Podľa článku 17 ods. 1 základného nariadenia totiž v prípadoch, keď je počet výrobcov z Únie, vývozcov alebo dovozcov, druhov výrobkov alebo transakcií veľký, prešetrovanie sa môže obmedziť na výber primeraného počtu strán, výrobkov alebo transakcií použitím vzoriek, ktoré sú štatisticky správne na základe informácií dostupných v čase výberu, alebo na najväčší reprezentatívny objem výroby, odbytu alebo vývozu, ktorý možno v rámci dostupného času primerane preskúmať.

90 Je nesporné, že článok 17 základného nariadenia oprávňuje Komisiu použiť techniku výberu vzorky najmä v prípadoch, keď je počet vyvážajúcich výrobcov veľký. Okrem toho žalobkyne nespochybňujú zloženie vzorky čínskych vyvážajúcich výrobcov a jej reprezentatívnu povahu.

91 Žalobkyne nakoniec nijako nevysvetľujú, prečo rozdiely vo výrobe spojovacích materiálov nevyhnutne znamenajú významný rozdiel v nákladoch PAV. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia stanovuje, že výpočet normálnej hodnoty zahŕňa nedeformovanú a primeranú výšku nákladov PAV a iných ziskov. Z tohto ustanovenia preto vyplýva, že na to, aby boli údaje použité Komisiou relevantné, musia byť reprezentatívne pre spoločnosti vyrábajúce prešetrované výrobky. Podložky sú však súčasťou vymedzenia dotknutého výrobku, aj keď ich nevyrábajú traja čínski vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky.

92 Keďže teda Komisia usúdila, že všetky spojovacie materiály predstavujú jeden výrobok, a keďže vzorka bola vytvorená v súlade s príslušnými ustanoveniami základného nariadenia, tvrdenie, že je vhodné nezohľadniť údaje thajského výrobcu, ktorý vyrába spojovacie materiály, ktoré sú predmetom prešetrovania, ale ktoré presne nezodpovedajú výrobkom vyrobeným tromi čínskymi

vyvážajúcimi výrobcami zaradenými do vzorky, nemožno prijať. Skutočnosť, že tieto podniky nevyrábajú podložky, je preto irelevantná pre reprezentatívnosť výpočtu nákladov PAV a ziskov spojených s normálnou hodnotou prešetrovaného výrobku.

93 Okrem toho, ako tvrdí Komisia, v rámci prešetrovaní, aké sú predmetom tejto žaloby, pri ktorých vytvára normálnu hodnotu na základe údajov pochádzajúcich z vhodnej reprezentatívnej krajiny, je pre ňu ťažké dosiahnuť kvalitatívne a dostupné údaje plne prispôsobené vzorke vyvážajúcich výrobcov. V každom prípade sa reprezentatívnosť referenčných údajov thajských výrobcov musí posudzovať na vnútroštátnej úrovni krajiny s dumpingovými výrobkami, a nielen vo vzťahu ku každému vyvážajúcemu výrobcovi zaradenému do vzorky, posudzovanému jednotlivo. Komisia vysvetlila, že nedeformované a primerané sumy nákladov PAV a zisku sa vo všeobecnosti stanovili na základe dôkladného prieskumu všetkých potenciálne relevantných spoločností vo všetkých potenciálne vhodných reprezentatívnych krajinách na základe databáz, ku ktorým mala prístup. Tieto údaje sa vo všeobecnosti poskytovali za každú spoločnosť ako celok a takmer nikdy sa neobmedzovali na dotknutý výrobok.

94 V každom prípade, pokiaľ ide konkrétne o spoločnosť Topy Thailand, na jej internetovej stránke sa uvádza, že Topy Thailand vyrába štandardné podložky, ktoré sú súčasťou prešetrovaného výrobku.

95 Žalobkyne spochybňujú tieto posúdenia, keďže na jednej strane internetová stránka spoločnosti Topy Thailand zobrazuje iba prítlačné podložky, ktoré sa líšia od podložiek používaných „v spojení so skrutkou a maticou“, ktoré sú predmetom prešetrovania Komisiou. Na druhej strane EFDA, ktorá má značné znalosti o thajských výrobcoch, potvrdila, že spoločnosť Topy Thailand nevyrába sporný výrobok. Ako však vyplýva z bodu 65 vyššie, takéto návštevy, ktoré nie sú zdokumentované, nemôžu predstavovať dostatočný dôkaz na spochybnenie záverov Komisie o reprezentatívnosti dotknutého thajského výrobcu.

96 Po druhé, pokiaľ ide o databázu používanú na zhromažďovanie relevantných údajov od thajských výrobcov, treba v prvom rade pripomenúť, že určenie primeraných marží nákladov PAV a zisku nie je výnimkou z uplatnenia judikatúry citovanej v bode 39 vyššie, podľa ktorej Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy v oblasti opatrení na ochranu obchodu, takže súd Únie je povinný vykonávať len obmedzené preskúmanie. Toto určenie totiž nevyhnutne zahŕňa komplexné hospodárske posúdenia (rozsudok z 10. apríla 2019, Jindal Saw a Jindal Saw Italia/Komisia, T-301/16, EU:T:2019:234, bod 132), ako aj analýzu údajov, ktoré má Komisia k dispozícii (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. mája 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, T-254/18, EU:T:2021:278, bod 180).

97 Prináleží teda žalobkyniam, ak chcú napadnúť spoľahlivosť údajov, ktoré Komisia použila na výpočet nákladov PAV a zisku spolu s normálnou hodnotou dotknutého výrobku, aby podložili svoje tvrdenia dôkazmi spôsobilými konkrétne spochybniť hodnovernosť metódy alebo údajov, ktoré použila táto inštitúcia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. mája 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, T-254/18, EU:T:2021:278, bod 178 a citovanú judikatúru).

98 V tejto súvislosti žalobkyne, ak chcú mať v konaní úspech, nemôžu len predložiť alternatívne číselné údaje, napríklad číselné údaje získané z inej databázy, ale musia predložiť dôkazy spôsobilé spochybniť údaje poskytnuté Komisiou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. mája 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, T-254/18, EU:T:2021:278, bod 179).

99 V tejto súvislosti treba uviesť, že žalobkyne získali v priebehu prešetrovania vysvetlenia ku každému zo svojich sporných bodov. Z odôvodnenia 241 napadnutého nariadenia totiž vyplýva, že Komisia v spise poskytla výpisy z databázy D & B o spoločnostiach v Thajsku a že tieto výpisy obsahovali odkazy na webové sídlo spoločnosti D & B týkajúce sa všeobecnej metodiky, konkrétne na zbierku súvahy, výkazu ziskov a strát a základných pomerových ukazovateľov od viacerých spoločností na celom svete podľa krajiny vrátane vysvetlení týchto základných pomerových ukazovateľov.

100 V odôvodnení 308 napadnutého nariadenia Komisia zamietla tvrdenia, že údaje D & B sú nespoľahlivé, čo dokazuje skutočnosť, že sumy ziskov dosiahnutých na úrovni skupiny Topy sú podobné ako sumy ziskov spoločnosti Topy Thailand. Komisia totiž vysvetlila, že konsolidovaný zisk skupiny Topy je výsledkom príjmov a nákladov skupiny vo vzťahu k stranám mimo skupiny a zisky v rámci skupiny sú vylúčené z účtovnej závierky na úrovni skupiny. Takáto podobnosť preto nie je nezvyčajná.

101 Napokon podľa odôvodnenia 309 napadnutého nariadenia nezrovnalosti medzi údajmi spoločností Orbis a D & B môžu byť výsledkom odlišného opisu finančnej položky získanej databázou alebo odlišnej úrovne správy o spoločnosti alebo skupine, a preto nespochybňujú spoľahlivosť údajov. Komisia teda zamietla tvrdenie CCCME, že predmetné údaje sú spoľahlivé len v rozsahu, v akom sú verejne dostupné. Komisia však vysvetlila, že použila percentuálne podiely, a nie absolútne čísla. Tieto údaje umožňujú presnejšiu a primeranejšiu aproximáciu.

102 V každom prípade z judikatúry vyplýva, že zákonnosť nariadenia ukladajúceho antidumpingové clo sa musí posudzovať s ohľadom na právne normy a najmä ustanovenia základného nariadenia, a nie na základe údajnej predchádzajúcej rozhodovacej praxe inštitúcií Únie [rozsudok z 18. októbra 2016, Crown Equipment (Suzhou) a Crown Gabelstapler/Rada; T-351/13, neuverejnený, EU:T:2016:616, bod 107]. Skutočnosť, že Komisia mohla v minulosti použiť iné databázy, tak nemôže spochybniť voľbu údajov D & B pre predmetné vyšetrovanie.

103 V zmysle systému základného nariadenia je cieľom vytvorenia normálnej hodnoty určiť predajnú cenu výrobku, aká by platila v prípade, že by sa tento výrobok predával v krajine svojho pôvodu alebo vývozu, a preto sa pri výpočte vytvorenej hodnoty musia zohľadniť práve náklady súvisiace s predajom na vnútornom trhu. V rámci vytvárania normálnej hodnoty však nie sú inštitúcie povinné zohľadniť reálne náklady skúmanej spoločnosti, ale primeraný odhad nákladov PAV, ktoré by táto spoločnosť musela znášať, ak by dotknutý výrobok uvádzala v dostatočnom množstve na trh vo svojej krajine pôvodu (rozsudok z 18. marca 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision/Rada, T-299/05, EU:T:2009:72, bod 258).

104 Treba teda konštatovať, že v prejednávanej veci sa Komisia nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď založila výpočet neskreslenej a primeranej výšky nákladov PAV a zisku thajských výrobcov na údajoch D & B. Žalobkyne nepredložili nijaký dôkaz, ktorý by spochybnil spoľahlivosť predmetných databáz.

105 Výhradu žalobkýň založenú na existencii chyby pri výpočte nákladov PAV a zisku, ktoré neboli preukázané v súlade s článkom 2 ods. 6a písm. a) štvrtým pododsekom základného nariadenia, preto treba zamietnuť.

3) O požiadavke na zmeny a úpravy

106 Žalobkyne tvrdia, že Komisia mala upraviť údaje thajských výrobcov tak, aby zodpovedali nákladom čínskeho výrobcu. V tejto súvislosti tvrdia, že podľa odvolacieho orgánu WTO „prešetrujúci orgán musí bez ohľadu na informácie, ktoré používa, zabezpečiť, aby sa použili na stanovenie výrobných nákladov v krajine pôvodu“.

107 Komisia spochybňuje argumentáciu žalobkýň.

108 Na úvod treba uviesť, že žalobkyne nenamietajú porušenie konkrétneho ustanovenia základného nariadenia, ale odkazujú na rozhodovaciu prax odvolacieho orgánu WTO.

109 V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že dohody WTO v zásade nepatria s prihliadnutím na svoju povahu a štruktúru k predpisom, vo vzťahu ku ktorým súd Únie preskúmava zákonnosť aktov inštitúcií Únie podľa článku 263 prvého odseku ZFEÚ. Súd Únie má však právomoc preskúmať zákonnosť dotknutého aktu Únie s ohľadom na pravidlá WTO za predpokladu, že Únia chcela vykonať konkrétny záväzok v rámci WTO, alebo v prípade, že akt Únie výslovne odkazuje na konkrétne ustanovenia dohôd WTO (rozsudok zo 14. júla 2021, Interpipe Niko Tube a Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Komisia, T-716/19, EU:T:2021:457, bod 95).

110 Ďalej treba pripomenúť, že nariadením Európskeho parlamentu a Rady 2017/2321 z 12. decembra 2017, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) 2016/1036 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie, a nariadenie (EÚ) 2016/1037 o ochrane pred subvencovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ 2017, L 338, s. 1), normotvorca Únie zmenil článok 2 základného nariadenia s cieľom vložiť odsek 6a a zmeniť odsek 7.

111 Podľa judikatúry bol článok 2 ods. 7 základného nariadenia v znení predchádzajúcom zneniu vyplývajúcemu z nariadenia 2017/2321 vyjadrením vôle normotvorcu Únie prijať v tejto oblasti prístup vlastný právnemu poriadku Únie zavedením osobitného režimu podrobných pravidiel týkajúcich sa výpočtu normálnej hodnoty v súvislosti s dovozmi z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom. Bolo preto rozhodnuté, že toto ustanovenie nemožno považovať za opatrenie, ktorého cieľom je zabezpečiť v právnom poriadku Únie splnenie konkrétneho záväzku prevzatého v rámci dohôd WTO, ktoré nestanovujú pravidlá týkajúce sa výpočtu normálnej hodnoty pre krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom. Všeobecný súd spresnil, že vzhľadom na to, že toto ustanovenie stanovuje pravidlá týkajúce sa výpočtu normálnej hodnoty, ktorých ekvivalent sa nenachádza v dohodách WTO, Komisia nie je povinná vykladať ho v súlade so záväzkami Únie v rámci WTO. V opačnom prípade by totiž bola zbavená voľnej úvahy, ktorú jej normotvorca zamýšľal priznať (pozri rozsudok z 21. februára 2024, Sinopec Chongqing SVW Chemical a i./Komisia, T-762/20, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:113, bod 41 a citovanú judikatúru).

112 Tieto zásady sa analogicky uplatňujú na článok 2 ods. 6a základného nariadenia. Toto ustanovenie totiž zavádza osobitný režim, ktorý stanovuje pravidlá určovania normálnej hodnoty v prípade vývozu z krajín, o ktorých je preukázané, že ich vnútorný trh je výrazne deformovaný v zmysle definície uvedenej v tomto ustanovení. Právo WTO však neobsahuje osobitné pravidlá na výpočet normálnej hodnoty v takýchto situáciách.

113 Z toho vyplýva, že článok 2 ods. 6a nemožno považovať za opatrenie, ktorého cieľom je zabezpečiť splnenie osobitnej povinnosti vyplývajúcej z dohôd WTO v právnom poriadku Únie v zmysle judikatúry citovanej v bode 111 vyššie. Žalobkyne sa preto nemôžu odvolávať na povinnosť vykladať tento článok v súlade s právom Únie s ohľadom na pravidlá WTO (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. februára 2024, Sinopec Chongqing SVW Chemical a i./Komisia, T-762/20, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:113, bod 49).

114 Treba však uviesť, že žalobkyne sa v každom prípade v rámci tejto výhrady obmedzujú na zopakovanie svojich tvrdení týkajúcich sa prítomnosti japonského valcovaného drôtu v thajskom dovoze, ktorý mal byť vylúčený z prešetrovania, a skutočnosti, že zhromaždené údaje nezodpovedajú údajom troch čínskych vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky. Pokiaľ ide o údajnú povinnosť upraviť výrobné náklady, žalobkyne sa neodvolávajú na nijaké konkrétne ustanovenie základného nariadenia, ktoré bolo porušené.

115 Treba teda konštatovať, že článok 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia odkazuje na „nedeformovanú a primeranú sumu“, ktorú by mala určiť Komisia, a že žalobkyne nepredložili dôkaz o tom, že táto suma bola deformovaná alebo neprimeraná.

116 So zreteľom na predchádzajúce úvahy a na závery uvedené v bodoch 78 a 105 vyššie treba v celom rozsahu zamietnuť prvú časť prvého žalobného dôvodu žalobkýň týkajúcu sa zjavne nesprávneho posúdenia, ktorého sa dopustila Komisia, keď vybrala Thajsko ako vhodnú reprezentatívnu krajinu na účely výpočtu normálnej hodnoty prešetrovaného výrobku za podmienok stanovených v článku 2 ods. 6a základného nariadenia.

b) O druhej časti žalobného dôvodu založenej na tom, že Malajzia bola najvhodnejšou reprezentatívnou krajinou

117 Žalobkyne v podstate tvrdia, že Malajzia bola vhodnou reprezentatívnou krajinou, na ktorú sa mala Komisia odvolávať pri výpočte normálnej hodnoty v zmysle článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia. Komisia teda nezohľadnila všetky dôkazy, ktoré mala k dispozícii, keďže na základe viacerých faktorov bola Malajzia lepším zdrojom ako Thajsko.

118 V tejto súvislosti žalobkyne po prvé spochybňujú skutočnosť, že Komisia v rámci preskúmania údajov, ktoré mala k dispozícii, založila svoje posúdenie na objeme dovozu pod kódom HS 7227.90 (drôt z legovanej ocele) namiesto dovozných cien, ktoré sú reprezentatívnejšie a spoľahlivejšie ako ceny pre Thajsko. Komisia okrem toho neodôvodňuje, prečo bol malajzijský dovoz menej spoľahlivý, keďže ceny malajzijského dovozu boli na rozdiel od thajských dovozných cien porovnateľné s nákladmi čínskych vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky.

119 Žalobkyne sa ďalej domnievajú, že Komisia sa nemala obmedziť na dovoz pod kódom HS 7227.90, ale mala zohľadniť malajzijský dovoz ako celok. Ak by sa totiž vzali do úvahy aj ostatné tri hlavné suroviny (pod kódmi HS 7213.91, HS 7213.99 a HS 722830), 70 % malajzijského dovozu valcovaného drôtu by pochádzalo z iných krajín ako Čína a krajín, ktoré nie sú členmi WTO. Naopak, len 54 % dovozu štyroch kódov HS do Thajska pochádza z iných zdrojov ako z Číny a krajín, ktoré nie sú členmi WTO. Okrem toho, ak by sa Komisia domnievala, že cena malajzijského dovozu pre kód HS 7227.90 nie je reprezentatívna alebo spoľahlivá, bolo by možné vychádzať z danej krajiny a následne zvoliť inú referenčnú hodnotu pre konkrétnu položku, napríklad medzinárodnú referenčnú hodnotu, ako to Komisia urobila v iných prešetrovaniach.

120 Po druhé žalobkyne tvrdia, že Malajzia mala dostatok podnikov, o ktoré sa Komisia mohla oprieť, keďže Ningbo Jinding predložila auditované účtovné závierky jedenástich malajzijských výrobcov spojovacích materiálov, a že Komisia mohla vychádzať aspoň z troch z nich.

121 Komisia sa domnieva, že argumentáciu žalobkýň treba zamietnuť.

122 Na úvod treba pripomenúť, že hoci žalobkyne nepredložili dôkaz o zjavne nesprávnom posúdení, ktorého sa dopustila Komisia pri výbere Thajska ako vhodnej reprezentatívnej krajiny, Všeobecný súd musí v súlade s judikatúrou citovanou v bode 43 vyššie overiť, či Komisia neopomenula zohľadniť podstatné alebo relevantné skutočnosti na účely určenia vhodnosti zvolenej krajiny a či boli dôkazy v spise preskúmané s náležitou starostlivosťou tak, aby sa normálna hodnota dotknutého výrobku určila vhodným, a nie neprimeraným spôsobom. Tvrdenia žalobkýň v rámci tejto druhej časti žalobného dôvodu je teda potrebné preskúmať len v rozsahu, v akom Komisia mala na výber medzi viacerými „vhodnými reprezentatívnymi“ krajinami, medzi ktorými mala prípadne uprednostniť tú, ktorá uplatňuje primeranú úroveň sociálnej ochrany a ochrany životného prostredia v súlade s kritériami stanovenými v článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia.

123 Treba však uviesť, že podľa odôvodnenia 224 napadnutého nariadenia Komisia odhadla, že viac ako 75 % dovozu drôtu z legovanej ocele (HS 7227.90) do Malajzie pochádza z Číny a krajín, ktoré nie sú členmi WTO, a že drôt z legovanej ocele predstavuje viac ako 45 % nákladov na výrobu spojovacích materiálov. Na základe toho Komisia usúdila, že dovozná hodnota drôtu z legovanej ocele nie je reprezentatívna v porovnaní s ostatnými dostupnými reprezentatívnymi krajinami, a dospela k záveru, že Malajzia má ľahko dostupný súbor údajov nižšej kvality na výpočet nedeformovanej hodnoty.

124 Okrem toho podľa odôvodnenia 235 napadnutého nariadenia Komisia zistila, že dovoz do Malajzie pod kódom HS 7227.90 z nedeformovaných zdrojov je nižší ako objem dovozu do iných potenciálnych reprezentatívnych krajín a z hľadiska cien sa teda považuje za menej spoľahlivý. Komisia sa totiž domnievala, že malajzijský dovoz je z cenového hľadiska menej vhodný ako thajský dovoz, keďže podlieha účinkom hospodárskej súťaže s dovozom z Číny a krajín, ktoré nie sú členmi WTO, ktorý spolu predstavuje viac ako 80 % celkového dovozu uvedenej suroviny do Malajzie.

125 Okrem toho z údajov čínskych vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky vyplýva, že podiel ostatných troch hlavných surovín bol najmenej o 10 % nižší ako podiel drôtov z legovanej ocele. Komisia preto zohľadnila aj skutočnosť, že relatívna váha dovozu týchto iných surovín z Číny a iných krajín, ktoré nie sú členmi WTO, bola v Malajzii vyššia ako v Thajsku, s výnimkou jednej z nich (HS 7213.91). Komisia preto zamietla tvrdenie niektorých zainteresovaných strán, že Malajzia je vhodnou reprezentatívnou krajinou.

126 Tvrdenia žalobkýň nemôžu spochybniť túto voľbu Komisie.

127 V prvom rade z napadnutého nariadenia vyplýva, že hoci sa Komisia domnievala, že nemá dostatočné alebo primerané údaje týkajúce sa Malajzie, táto krajina bola v skutočnosti vylúčená predovšetkým z dôvodu, že zaznamenané dovozy dotknutého výrobku nemohli byť zohľadnené pri výpočte normálnej hodnoty, lebo nie sú výsledkom voľného pôsobenia síl na trhu. Komisia totiž vysvetlila, že najprv odkázala na ceny s cieľom určiť reprezentatívnosť dotknutej krajiny a že

podiely dovozu z Číny a krajín, ktoré nie sú členmi WTO, naznačujú, že ceny zostávajúceho objemu budú tiež ovplyvnené hospodárskou súťažou s dovozom z Číny a krajín mimo WTO, ktorý predstavuje viac ako 80 % všetkej tejto suroviny v Malajzii.

128 Okrem toho, pokiaľ ide o význam podielu surovín, ktoré patria pod štyri kódy, Komisia vysvetlila, že kód HS 7227.90 je najdôležitejším výrobným faktorom, keďže predstavuje viac ako 50 % nákladov na použité suroviny a viac ako 35 % nákladov na výrobu spojovacích materiálov, čo je viac ako ostatné suroviny dohromady. Žalobkyne však uznávajú, že objemy thajského dovozu pod kódom HS 7227.90, ktorý Komisia mohla použiť, boli väčšie ako objemy dovozu v Malajzii.

129 Okrem toho tvrdenie žalobkýň týkajúce sa rovnakého objemu dovozu, ktorý by bol dostatočný v rámci iného prešetrovania, nie je relevantné v rámci skúmania napadnutého nariadenia v prejednávanej veci. Na jednej strane podľa judikatúry sa zákonnosť nariadenia, ktorým sa ukladá antidumpingové clo, musí posudzovať s ohľadom na právne normy, najmä na ustanovenia základného nariadenia, a nie na základe údajnej predchádzajúcej rozhodovacej praxe inštitúcií Únie [pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. októbra 2016, Crown Equipment (Suzhou) a Crown Gabelstapler/Rada, T-351/13, neuverejnený, EU:T:2016:616, bod 107; pozri tiež v tomto zmysle rozsudky z 10. februára 2021, RFA International/Komisia, C-56/19 P, EU:C:2021:102, bod 79, a zo 4. októbra 2006, Moser Baer India/Rada, T-300/03, EU:T:2006:289, bod 45]. Na druhej strane veľkosť objemu dovezeného výrobku sa líši v závislosti od príslušného výrobku.

130 V druhom rade, pokiaľ ide o otázku nedostupnosti údajov o malajzijských výrobcoch, ktorú žalobkyne spochybňujú, keďže Ningbo Jinding predložila Komisii relevantné a kvalitatívne údaje od malajzijských výrobcov, treba po prvé uviesť, že Ningbo Jinding predložila auditované účtovné závierky malajzijského výrobcu 5. januára 2021, t. j. pred prvým záznamom, vo svojich pripomienkach ku kódom HS zvoleným Komisiou, kde tvrdila, že Thajsko aj Malajzia sú vhodnými reprezentatívnymi krajinami. Podľa odôvodnenia 237 napadnutého nariadenia, ktoré žalobkyne nespochybňujú, však bol dokument predložený týmto malajzijským výrobcom považovaný za nevhodný, keďže skupina, do ktorej spoločnosť patrí, vykonáva iné činnosti ako výrobu spojovacích materiálov v Malajzii.

131 Po druhé z odôvodnenia 294 napadnutého nariadenia vyplýva, že Ningbo Jinding poskytla údaje týkajúce sa auditovaných účtovných závierok jedenástich výrobcov spojovacích materiálov po konečnom poskytnutí informácií, a to, ako uvádza Komisia, osem mesiacov po tom, čo boli vyžiadané v druhom zázname. Toto poskytnutie bolo preto oneskorené a nebolo zohľadnené v rámci skúmania relevantnosti výberu vhodnej reprezentatívnej krajiny v čase prešetrovania.

132 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyne nepredložili dôkaz o zjavne nesprávnom posúdení, ktorého sa dopustila Komisia, keď sa domnievala, že Malajziu nemožno považovať za vhodnú reprezentatívnu krajinu v zmysle článku 2 ods. 6a základného nariadenia v rámci prešetrovania, ktoré je predmetom tejto žaloby.

c) O výpočte vnútrozemského prepravného, spotrebného materiálu a režijných nákladov na účely určenia normálnej hodnoty

133 S cieľom zohľadniť celkové náklady spojené s výrobou dotknutého výrobku Komisia rekonštruovala náklady na suroviny na základe cien, ktoré by platili pre výrobcu vo vhodnej reprezentatívnej krajine, konkrétne v Thajsku.

134 V rámci tretej časti prvého žalobného dôvodu žalobkyne po prvé tvrdia, že Komisia umelo vypočítala náklady na prepravu surovín, spotrebný materiál, ktorý tvoria menej významné suroviny spotrebované vo výrobnom procese, a režijné náklady a že tieto náklady „nezodpovedajú“ nákladom čínskych výrobcov v rozpore s článkom 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia. Komisia zvýšila náklady na dopravu použitím rovnakého koeficientu, aký sa použil na zvýšenie nákladov na predmetnú surovinu. Táto referenčná hodnota sa však vzťahuje na túto surovinu v Thajsku a nemá nijaký vplyv na prepravné náklady. Preprava je služba, ktorej náklady nekolíšu nahor alebo nadol v závislosti od zvýšenia alebo zníženia hodnoty prepravovanej suroviny. V každom prípade by sa nemala uplatňovať rovnaká percentuálna hodnota. Táto metóda nezohľadňuje konkrétne skutočnosti, akou je napríklad vzdialenosť prepravy.

135 Okrem toho spoločnosť Ningbo Jinding poskytla Komisii vhodnú referenčnú hodnotu pre Thajsko, konkrétne jednotkové prepravné na kilogram a kilometer v Thajsku, na základe správy „Doing Business 2020 – Thailand“. Komisia teda mala k dispozícii vhodnejšiu referenčnú hodnotu ako umelý pomer, z ktorého vychádzala.

136 Po druhé žalobkyne tvrdia, že rovnaká výhrada sa uplatňuje na výpočty spotrebného materiálu a režijných nákladov v rozsahu, v akom Komisia vypočítala tieto hodnoty vo vzťahu k prepočítaným nákladom na suroviny a zvýšila ich na základe referenčnej hodnoty, ktorá s nimi nemá nijakú súvislosť. Spotrebný materiál však nie je surovina a režijné náklady zahŕňajú položky, akými sú nájomné, opravy, odpisy. Tieto náklady nemajú súvzťažnosť s nákladmi na suroviny.

137 Okrem toho Komisia neinformovala zainteresované strany o zdroji, ktorý zamýšľa použiť na účely určenia nákladov na dopravu, čím porušila povinnosť, ktorá jej vyplýva z článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia. Ani prvý záznam do spisu týkajúci sa výrobných faktorov, ani druhý záznam do spisu totiž neobsahuje informácie v tomto smere.

138 Komisia tvrdí, že argumentáciu žalobkýň treba zamietnuť.

139 Po prvé podľa odôvodnenia 256 napadnutého nariadenia Komisia vyjadrila náklady na dopravu, ktoré vznikli vyvážajúcim výrobcom zaradeným do vzorky pri dodávke surovín, ako percentuálny podiel skutočných nákladov na suroviny a potom ten istý percentuálny podiel uplatnila na nedeformované náklady na tie isté suroviny v Thajsku, aby získala nedeformované náklady na dopravu. Komisia usúdila, že pomer medzi nákladmi vyvážajúceho výrobcu na suroviny a vykázanými nákladmi na dopravu by sa mohol v rámci tohto prešetrovania oprávnene použiť na účely odhadu nedeformovaných nákladov na suroviny pri dodávke do závodu spoločnosti.

140 Z odôvodnení 327 a 328 napadnutého nariadenia totiž vyplýva, že Komisia sa domnievala, že v normálnej hodnote v zmysle článku 2 ods. 6a písm. a) napadnutého nariadenia by sa mala zohľadniť cena, ktorú by výrobca spojovacích materiálov zaplatil v Thajsku za suroviny dodané k bráne závodu. Ak by sa teda náklady na medzinárodnú dopravu alebo dovozné clá nepripočítali, vo výslednej referenčnej hodnote by sa nezohľadnila nedeformovaná cena na thajskom trhu, ale iba priemerná cena určená na základe nákladov, poistenia a prepravného (CIF) v krajinách vyvážajúcich dotknuté suroviny.

141 Komisia ďalej uviedla, že keďže neexistuje referenčná hodnota pre náklady na dopravu (na spoločnosť, druh suroviny, dopravný kanál atď.), Komisia použila pomer medzi nákladmi na dopravu a nákladmi na suroviny čínskych vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky. Tento pomer sa uplatňuje na referenčnú hodnotu suroviny, ktorá sa následne vynásobí množstvom

suroviny, ktorú spotreboval vyvážajúci výrobca. V takejto metodike sa zohľadňuje štruktúra nákladov vyvážajúceho výrobcu, keďže pomer medzi nákladmi na dopravu a nákladmi na suroviny sa zachováva a ďalej sa uplatňuje na nedeformovanú referenčnú hodnotu.

142 S cieľom dosiahnuť nedeformované celkové výrobné náklady Komisia pripočítala režijné náklady spojené s výrobou. K posledným uvedeným nákladom, ktoré znášali čínski vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky, sa pripočítali náklady na menej významné suroviny a spotrebný materiál a následne sa vyjadrili ako percentuálny podiel výrobných nákladov, ktoré skutočne vznikli každému z vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky. Tento percentuálny podiel sa uplatnil na nedeformované výrobné náklady.

143 Na úvod treba pripomenúť, že Komisia nemohla vychádzať z cien zaplatených čínskymi vyvážajúcimi výrobcami z dôvodu existencie výrazných deformácií v tejto krajine. Z odôvodnenia 187 a nasl. napadnutého nariadenia vyplýva, že Komisia konštatovala existenciu výrazných deformácií v dôsledku zásahov čínskej verejnej moci do oceliarskeho odvetvia, ktoré ovplyvnili ceny alebo náklady dotknutého výrobku vrátane nákladov na suroviny.

144 Článok 2 ods. 6a písm. b) základného nariadenia vymedzuje pojem „výrazné deformácie“ ako „deformácie, ku ktorým dochádza vtedy, keď vykazované ceny alebo náklady vrátane nákladov na suroviny a energiu nie sú výsledkom voľného pôsobenia trhových síl, pretože sú ovplyvnené značným zasahovaním vlády“, a obsahuje orientačný zoznam faktorov, ktoré možno zohľadniť pri analýze existencie takýchto deformácií. Žalobkyne v rámci tejto žaloby nespochybňujú posúdenia Komisie týkajúce sa existencie výrazných deformácií v Číne.

145 V tejto súvislosti treba uviesť, že široká diskrečná právomoc, ktorou disponujú inštitúcie Únie v oblasti opatrení na ochranu obchodu z dôvodu zložitosti hospodárskych a politických situácií, ktoré musia preskúmať, sa tiež vzťahuje na určenie existencie výrazných deformácií v zmysle článku 2 ods. 6a písm. b) základného nariadenia. To isté platí pre skutkové situácie právnej a politickej povahy v dotknutej krajine, ktoré musia inštitúcie Únie posúdiť, aby určili, či vývozca pôsobí za trhových podmienok bez výrazného zasahovania zo strany štátu (pozri rozsudok z 21. júna 2023, Guangdong Haomei New Materials a Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Komisia, T-326/21, EU:T:2023:347, bod 78 a citovanú judikatúru).

146 Z toho vyplýva, že v súlade s judikatúrou citovanou v bode 39 vyššie žalobkyniam prináleží, aby predložili dôkaz o zjavne nesprávnom posúdení, ktorého sa dopustila Komisia pri výpočte normálnej hodnoty výrobku dotknutého prešetrovaním a najmä pri výpočte nákladov súvisiacich s vnútrozemským prepravným, spotrebným materiálom a režijnými nákladmi.

147 Ako správne zdôraznila Komisia, žalobkyne ani počas prešetrovania, ani vo svojich písomných podaniach pred Všeobecným súdom nespochybnili, že náklady na prepravu, ktoré vznikli čínskym vyvážajúcim výrobcom zaradeným do vzorky v súvislosti s dodávkami surovín, spotrebného materiálu a režijnými nákladmi, boli ovplyvnené výraznými deformáciami.

148 Z toho vyplýva, že náklady vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky nemožno použiť ako referenciu na výpočet vedľajších nákladov. Komisia vysvetlila, že ak nie sú k dispozícii vhodné referenčné hodnoty, je povinná stanoviť ich vo vzťahu k nákladovej skupine, do ktorej predmetné náklady patria. Po stanovení nedeformovaných nákladov na suroviny alebo výrobu preto Komisia uplatnila referenčnú hodnotu na odhad predmetných nedeformovaných nákladov v súlade so štruktúrou nákladov vyvážajúceho výrobcu. Ak by teda napríklad vnútrozemské prepravné

predstavovalo 1 % celkových nákladov na suroviny, ako sú uvedené v účtovníctve čínskeho vyvážajúceho výrobcu, predstavovalo by 1 % nákladov na suroviny aj v normálnej hodnote, ktorú takto vytvorila Komisia v súlade s článkom 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia.

149 Okrem toho Komisia nezohľadnila referenčnú hodnotu poskytnutú spoločnosťou Ningbo Jinding, lebo nemala spoľahlivé informácie o vzdialenosti v kilometroch. Navyše štyri hlavné suroviny dodávali spoločnosti Ningbo Jinding rôzni dodávatelia, ktorí teda pochádzali z rôznych regiónov Číny, zatiaľ čo žalobkyne navrhovali použiť jedinú vzdialenosť, ktorá bola najbližšie k prístavu. Okrem toho referenčnú hodnotu nebolo možné porovnať s inými údajmi, lebo bola poskytnutá po konečnom poskytnutí informácií. Preto bola zamietnutá.

150 Po druhé treba konštatovať, že žalobkyne neposkytli primeranú referenčnú hodnotu na výpočet spotrebného materiálu a režijných nákladov.

151 Okrem toho treba pripomenúť, že Komisia disponuje pri analýze údajov širokou mierou voľnej úvahy (rozsudok z 19. mája 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, T-254/18, EU:T:2021:278, bod 180).

152 Keďže teda neexistovali relevantnejšie a spoľahlivejšie údaje, ktoré by Komisia mohla použiť na výpočet vnútrozemského prepravného, spotrebného materiálu a režijných nákladov, bola povinná vytvoriť tieto náklady s prihliadnutím na štruktúru čínskych vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky. Okrem toho treba v tejto súvislosti uviesť, že žalobkyne ako takú nespochybňujú skutočnosť, že normálna hodnota výrobku vypočítaná na základe thajských výrobcov mala obsahovať tieto náklady súvisiace so surovinami.

153 V každom prípade z judikatúry vyplýva, že pri absencii dostupných spoľahlivejších údajov údaje získané po úprave iných údajov môžu predstavovať nesporné dôkazy pod podmienkou, že na jednej strane tieto iné údaje samotné predstavujú takéto nesporné dôkazy a na druhej strane že predmetné úpravy boli vykonané na základe primeraných predpokladov, takže výsledok týchto úprav je prijateľný (rozsudok z 21. septembra 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, bod 125).

154 Vzhľadom na neexistenciu spoľahlivejších údajov teda Komisia mohla bez zjavne nesprávneho posúdenia vypočítať náklady na vnútrozemské prepravné, spotrebný materiál a iné režijné náklady tak, že uplatnila percentuálny podiel na náklady na suroviny potrebné na výrobu dotknutého výrobku, pričom rešpektovala štruktúru vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky.

155 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobkyne nepredložili dôkaz o zjavne nesprávnom posúdení, ktorého sa dopustila Komisia pri výpočte vnútrozemského prepravného, spotrebného materiálu a iných režijných nákladov. Tretiu časť prvého žalobného dôvodu preto treba zamietnuť.

d) O výpočte hodinových nákladov práce

156 Žalobkyne tvrdia, že predpoklad Komisie, podľa ktorého thajský zamestnanec pracoval v priemere 40 hodín týždenne, je nesprávny a skutkovo nepodložený, čo je v rozpore s článkom 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia. Okrem toho štvrťročné správy thajského národného štatistického úradu ukazujú, že percento zamestnancov pracujúcich 40 až 49 hodín alebo viac ako 50 hodín v každom štvrťroku je veľmi vysoké za každý štvrťrok obdobia prešetrovania. Zainteresované strany informovali Komisiu, že platné thajské právne predpisy stanovujú maximálne štyridsaťosem hodín práce týždenne.

157 Komisia tvrdí, že argumentáciu žalobkýň treba zamietnuť.

158 Práca je jedným z výrobných faktorov používaných na vytvorenie normálnej hodnoty na základe článku 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia.

159 Podľa odôvodnenia 314 napadnutého nariadenia Komisia na účely výpočtu hodinových nákladov práce vydelila mesačné náklady na prácu v reprezentatívnej krajine štyrmi týždňami, potom vydelila každý týždeň štyridsiatimi hodinami práce, čo je štandardný počet odpracovaných hodín za týždeň (osem hodín denne vynásobených piatimi pracovnými dňami). Podľa informácií, ktoré mala k dispozícii, 67 % zamestnancov vo výrobnom odvetví v Thajsku pracuje štyridsať až štyridsaťdeväť hodín týždenne, pričom zákonom stanovená hranica je štyridsaťosem hodín.

160 Komisia obhajuje svoju voľbu tvrdením, že neexistuje dôkaz o tom, že správna hodnota bola skôr štyridsaťosem hodín týždenne.

161 V tejto súvislosti treba konštatovať, že žalobkyne nepreukázali konkrétnymi dôkazmi počas vyšetrovania ani na Všeobecnom súde, že interval štyridsať až štyridsaťdeväť hodín práce týždenne je nesprávny. Ako však vyplýva z judikatúry citovanej v bode 59 vyššie, ak chcú žalobkyne spochybniť komplexné posúdenia Komisie v rámci výpočtu normálnej hodnoty, prináleží im predložiť konkrétne dôkazy preukazujúce existenciu zjavne nesprávneho posúdenia, ktorého sa dopustila Komisia, pokiaľ ide o faktory zohľadnené na účely tohto výpočtu. Žalobkyne tvrdia, že týždenný pracovný čas je v Thajsku v skutočnosti vyšší, ale neopierajú sa o nijaký konkrétny dôkaz.

162 Z toho vyplýva, že žalobkyne nepredložili dôkaz o zjavne nesprávnom posúdení, ktorého sa dopustila Komisia, keď použila hodnotu štyridsať hodín práce týždenne v Thajsku na účely výpočtu nákladov práce spojených s výrobou dotknutého výrobku.

163 Štvrtú časť prvého žalobného dôvodu je preto potrebné zamietnuť.

e) O uplatňovaní dovozných ciel na suroviny

164 Žalobkyne tvrdia, že Komisia pripočítaním dovozných ciel k priemernej cene CIF, ako sa uvádza v databáze Global Trade Atlas (GTA), porušila článok 2 ods. 6a písm. a) základného nariadenia, keďže čínski vyvážajúci výrobcovia získavajú suroviny výlučne na čínskom trhu. Takto vypočítané náklady preto nezodpovedajú skutočnosti.

165 Okrem toho žalobkyne tvrdia, že Komisia mala k dispozícii thajskú domácu cenu hlavných surovín. Údaje predložené zainteresovanými stranami boli totiž založené na údajoch týkajúcich sa predaja valcovaného drôtu spoločnosťou Tata Thailand v Thajsku počas obdobia prešetrovania, ktoré sú uvedené v jej auditovanej ročnej správe.

166 Komisia tvrdí, že argumentáciu žalobkýň treba zamietnuť.

167 V tejto súvislosti z odôvodnenia 258 napadnutého nariadenia vyplýva, že Komisia sa domnievala, že na určenie normálnej hodnoty dotknutého výrobku by sa do výpočtu mali zahrnúť náklady, ktoré by thajský výrobca zaplatil za surovinu dodanú k bráne závodu. Ak by sa teda dovozné clá nepripočítali k priemernej cene CIF, výsledná referenčná hodnota by neodrážala nedeformovanú cenu na thajskom trhu.

168 Po prvé, keďže totiž Komisia bola povinná vypočítať normálnu hodnotu dotknutého výrobku, ako bola určená pre výrobcu vo vhodnej reprezentatívnej krajine, správne považovala za potrebné zohľadniť pri tomto výpočte všetky náklady spojené s výrobou dotknutého výrobku, najmä náklady súvisiace s dodávkami surovín pre thajských výrobcov.

169 Ak je teda normálna hodnota vytvorená na základe cien a nákladov inej krajiny, než je skúmaná krajina, pri určovaní normálnej hodnoty sa musia zohľadniť všetky údaje týkajúce sa tohto trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. apríla 2018, Shanxi Taigang Stainless Steel/Komisia, T-675/15, neuverejnený, EU:T:2018:209, bod 61 a citovanú judikatúru).

170 Z toho vyplýva, že tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého sa čínski vyvážajúci výrobcovia zásobovali výlučne na čínskom domácom trhu, je irelevantné.

171 Po druhé, ako konštatovala Komisia, pričom žalobkyne jej v tomto bode v rámci tohto konania neodporovali, čínske domáce ceny sú silne ovplyvnené vládnymi zásahmi, takže nezodpovedajú voľnému pôsobeniu síl na trhu.

172 Po tretie žalobkyne uznávajú, že údaje oznámené Komisii sa týkali len jedného výrobcu, a to spoločnosti Tata Thailand. V tejto súvislosti Komisia uviedla, že nebolo poskytnuté nijaké vysvetlenie, pokiaľ ide o spôsob získania týchto údajov, presné suroviny, ktorých sa týkajú, a obdobie, na ktoré sa vzťahujú, a že v každom prípade údaje jediného výrobcu sa nevyhnutne nepovažovali za reprezentatívne.

173 Po štvrté, pokiaľ ide o alternatívnu metódu navrhnutú žalobkyňami, podľa ktorej by sa Komisia mala obmedziť na thajské ceny na domácom trhu a nevychádzať z dovozných cien, treba poukázať na to, že Komisia vysvetlila, že dovoz je cenovo konkurencieschopný s domácou výrobou, ale odráža aj náklady na suroviny spojené napríklad s dopravou, ako ich uviedli samotní vyvážajúci výrobcovia, a preto predstavuje relevantnejší súbor údajov na výpočet nielen ceny surovín, ale aj vedľajších nákladov na výrobu dotknutého výrobku. Komisia okrem toho vysvetlila, že údaje o thajských cenách na domácom trhu, ktoré má k dispozícii, sa týkajú len jedného dodávateľa, a preto sa nepovažujú za spoľahlivé údaje.

174 Z toho vyplýva, že piata časť prvého žalobného dôvodu nie je dôvodná.

175 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba zamietnuť piatu časť prvého žalobného dôvodu a v dôsledku toho aj prvý žalobný dôvod v celom rozsahu.

2. O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 2 ods. 10 písm. e) základného nariadenia

176 Žalobkyne namietajú porušenie článku 2 ods. 10 písm. e) základného nariadenia v rozsahu, v akom Komisia nevykonala spravodlivé porovnanie medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou, keďže uplatnila úpravy len na vývozné ceny, a nie na normálnu hodnotu.

177 Na jednej strane žalobkyne tvrdia, že Komisia nemala presný rozpis nákladov PAV piatich thajských výrobcov, na základe ktorých vypočítala normálnu hodnotu, a preto nevedela, čo tieto údaje thajských výrobcov zahŕňajú. Na druhej strane niektoré náklady súvisiace s predajom, akými sú náklady na dopravu, neboli odpočítané od sumy nákladov PAV, čo znamená, že

Komisia sa domnievala, že všetkých päť thajských výrobcov uskutočňuje predaj za ceny „zo závodu“, čo je predpoklad, ktorý nie je dôvodný. V dotazníku zaslanom čínskym výrobcom však Komisia zaradila náklady na dopravu medzi náklady PAV.

178 Žalobkyne sa domnievajú, že Komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď odmietla dôkazy, ktoré predložili a ktoré preukazujú nevyhnutnosť požadovanej úpravy. Keďže neexistujú údaje o presnom rozdelení nákladov, Komisia mala použiť aspoň ukazovateľ, ktorý jej udáva percentuálny podiel nákladov na dopravu. Okrem toho prístup Komisie v tejto súvislosti nezodpovedá jej predchádzajúcej praxi.

179 Komisia tvrdí, že argumentáciu žalobkýň treba zamietnuť.

180 Podľa článku 2 základného nariadenia sa po určení normálnej hodnoty určí vývozná cena prešetrovaných výrobkov. V článku 2 ods. 8 základného nariadenia sa uvádza, že vývozná cena je cena skutočne zaplatená alebo splatná za výrobok predávaný na vývoz do Únie.

181 Ďalej sa podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia musí uskutočniť spravodlivé porovnanie medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou, pričom sa prípadne vo forme úprav zohľadnia rozdiely v faktoroch, o ktorých sa tvrdí a preukáže, že ovplyvňujú ceny, a teda cenové porovnanie.

182 Konkrétne podľa článku 2 ods. 10 písm. e) základného nariadenia, na ktorý sa odvolávajú žalobkyne, sa vykoná úprava kvôli rozdielom vo vzniknutých priamo súvisiacich nákladoch na dopravu dotknutého výrobku z prevádzkových priestorov vývozcu k prvému nezávislému kupujúcemu, ak sú takéto náklady zahrnuté do účtovaných cien. Takéto náklady zahŕňajú dopravu, poistenie, manipuláciu, nakladanie a vedľajšie náklady.

183 Z judikatúry vyplýva, že ak strana požiada o úpravy podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia, aby boli normálna hodnota a vývozná cena porovnateľné na účely určenia dumpingového rozpätia, musí táto strana predložiť dôkaz o tom, že jej žiadosť je oprávnená. Dôkazné bremeno týkajúce sa toho, že osobitné úpravy uvedené v článku 2 ods. 10 písm. a) až k) základného nariadenia musia byť vykonané, znášajú totiž tí, ktorí sa ich domáhajú (pozri rozsudok z 23. apríla 2018, Shanxi Taigang Stainless Steel/Komisia, T-675/15, neuverejnený, EU:T:2018:209, bod 71 a citovanú judikatúru).

184 Z judikatúry tiež vyplýva, že široká miera voľnej úvahy Komisie z dôvodu zložitosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musí preskúmať v súvislosti s ochranou obchodu, sa vzťahuje aj na uplatňovanie článku 2 ods. 10 základného nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. februára 2012, Rada a Komisia/Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 63). Preskúmanie dôkazov, na ktorých Komisia zakladá svoje závery, zo strany Všeobecného súdu teda nezasahuje do širokej miery voľnej úvahy Komisie v oblasti obchodnej politiky, ale obmedzuje sa na overenie, či tieto dôkazy môžu podporiť závery, ku ktorým Komisia dospela (rozsudok zo 7. apríla 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a i./Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P a C-193/14 P, EU:C:2016:209, bod 35).

185 Z toho vyplýva, že v prejednávanej veci prináležalo žalobkyniam, aby v súlade s touto judikatúrou preukázali nevyhnutnosť požadovanej úpravy na podporu dôkazov, ktoré predložili počas vyšetrovania.

186 Z odôvodnenia 279 napadnutého nariadenia vyplýva, že Komisia vykonala úpravy vývoznej ceny čínskych vyvážajúcich výrobcov za manipuláciu, prepravné, poistenie, balenie, úverové náklady a bankové poplatky s cieľom dospieť k cenám „zo závodu“.

187 Komisia však nevykonala nijakú úpravu normálnej hodnoty, keďže už bola vypočítaná na základe cien „zo závodu“ v súlade s článkom 2 ods. 6a základného nariadenia.

188 V tomto smere treba poukázať na to, že prax úprav sa síce môže v zmysle článku 2 ods. 10 základného nariadenia ukázať ako nevyhnutná, aby boli zohľadnené rozdiely medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou ovplyvňujúce ich porovnateľnosť, takéto zníženia sa však nemôžu uplatniť na hodnotu, ktorá bola vytvorená, a z toho dôvodu nie je reálna. Táto hodnota totiž v zásade nie je ovplyvnená okolnosťami, ktoré by mohli poškodiť jej porovnateľnosť, lebo bola určená umelo (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. marca 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise a Shanghai Adeptech Precision/Rada, T-299/05, EU:T:2009:72, bod 266).

189 Okrem toho treba uviesť, že Komisia v odpovedi na pripomienky zainteresovaných strán v odôvodnení 333 napadnutého nariadenia dospela k záveru, že výpočet normálnej hodnoty podľa druhu výrobku na základe cien „zo závodu“ zahŕňa primeranú sumu nákladov PAV a z dostupných informácií nevyplýva, že náklady PAV dotknutých thajských spoločností zahŕňajú náklady na dopravu určené na dodávku zákazníkom.

190 Pokiaľ ide o dostatočnosť dôkazov predložených žalobkyňami v súvislosti s požadovanou úpravou, v súlade s judikatúrou citovanou v bode 183 vyššie zo spisu predloženého Všeobecnému súdu po prvé vyplýva, že žalobkyne odkazujú na alternatívny návrh spoločnosti Wenzhou, ktorého cieľom je vyčísliť náklady PAV na základe údajov vyvážajúcich výrobcov. Ako však správne tvrdí Komisia, úprava založená na štruktúre nákladov vyvážajúcich výrobcov je podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia neprimeraná, lebo tieto ceny nezodpovedajú trhovému hospodárstvu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2019, Jinan Meide Casting/Komisia, T-650/17, EU:T:2019:644, body 74 a 75). Toto tvrdenie preto treba zamietnuť.

191 Po druhé žalobkyne predložili dokumenty, ktoré podľa nich môžu preukázať, že náklady na dopravu sa v bežnej účtovnej praxi považujú za náklady PAV. V tejto súvislosti po prvé odkazujú na jednej strane na účtovný softvér NetSuite spoločnosti Oracle, z ktorého vyplýva, že náklady PAV môžu zahŕňať „náklady na zaslanie“, a na druhej strane na článok *Harvard Business Review* z roku 1987, ktorý tiež zaraďuje prepravné náklady do kategórie nákladov PAV. Podľa žalobkýň je to totiž výsledok bežnej účtovnej praxe, keďže neexistuje iná účtovná položka na zapísanie týchto nákladov.

192 „Dôkazy“, na ktoré sa odvolávajú žalobkyne, sa však týkajú prvkov všeobecného účtovníctva, a nie konkrétne údajov, ktoré Komisia použila v rámci predmetného prešetrovania. Preto nemôžu spochybniť posúdenie Komisie týkajúce sa preskúmania údajov thajských vyvážajúcich výrobcov.

193 Po druhé žalobkyne tiež uvádzajú ako prílohu k replike na jednej strane audítorskú správu spoločnosti Tata Thailand, v ktorej sú uvedené náklady na dodanie a predaj a bankové poplatky ako náklady PAV, a na druhej strane audítorskú správu spoločnosti Ningbo Jinding, ktorá označuje vývozné alebo vnútroštátne náklady na prepravu a rôzne náklady za náklady PAV.

194 Z odôvodnenia 271 napadnutého nariadenia však vyplýva, že Tata Thailand nie je jednou z piatich identifikovaných thajských spoločností. Okrem toho audítorská správa spoločnosti Ningbo Jinding je v tejto súvislosti neúčinná, keďže, ako vyplýva z bodu 190 vyššie, štruktúru nákladov čínskych vyvážajúcich výrobcov nemožno použiť ako základ pre úpravu požadovanú podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia.

195 Po tretie z rovnakých dôvodov treba zamietnuť tvrdenie žalobkýň týkajúce sa dotazníka zaslaného čínskym vyvážajúcim výrobcom, ktorý zahrnul náklady na dopravu do nákladov PAV. Komisia totiž vysvetlila, že účelom uvedeného dotazníka bolo pochopiť štruktúru čínskych vyvážajúcich výrobcov. Nemôže teda zaväzovať Komisiu k následnému spracovaniu týchto údajov.

196 Po štvrté žalobkyne tvrdia, že vzhľadom na to, že Komisia nevedela, čo zahŕňali náklady PAV piatich thajských výrobcov, nemožno od nich očakávať, že v tejto súvislosti predložia konkrétne dôkazy, vzhľadom na neprehľadnosť údajov D & B a skutočnosť, že tieto údaje sa týkajú cudzej krajiny. Žalobkyne tak pripúšťajú, že ich argumentácia je špekulatívna.

197 Skutočnosť, že normálna hodnota je vytvorená na základe článku 2 ods. 6a základného nariadenia, a teda na základe údajov vyvážajúcich výrobcov vo vhodnej reprezentatívnej krajine, však nemôže zmierniť dôkazné bremeno vyplývajúce z judikatúry citovanej v bode 183 vyššie, podľa ktorej ho znáša strana žiadajúca o úpravu v súvislosti s jedným z faktorov uvedených v článku 2 ods. 10 základného nariadenia s cieľom preukázať, že tento faktor pravdepodobne ovplyvní ceny, a teda cenové porovnanie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. apríla 2022, Changmao Biochemical Engineering/Komisia, C-666/19 P, EU:C:2022:323, bod 151).

198 Na záver treba uviesť, že žalobkyniam prináležalo, aby v priebehu správneho konania podali návrh na úpravu podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia a predložili dôkazy na preukázanie potreby tejto úpravy s cieľom zabezpečiť porovnateľnosť cien medzi normálnou hodnotou a vývoznými cenami.

199 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobkyne nepredložili dôkaz o nevyhnutnosti požadovanej úpravy.

200 Z toho vyplýva, že druhý žalobný dôvod treba zamietnuť.

3. O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 18 základného nariadenia pri výpočte nákladov na prácu potrebnú na výrobu dotknutého výrobku

201 Svojím tretím žalobným dôvodom žalobkyne v podstate spochybňujú výpočet nákladov na prácu potrebnú na výrobu dotknutého výrobku na základe údajov len jedného z troch čínskych vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky, a to spoločnosti Jiangsu, v rozpore s článkom 18 ods. 1 a 5 základného nariadenia, ako aj s článkom 6.8 a prílohou II bodom 5 a 7 antidumpingovej dohody.

202 V prvom rade žalobkyne tvrdia, že táto metóda je nesprávna, keďže Jiangsu používa proces kovania za studena, zatiaľ čo proces kovania za tepla si vyžaduje vyššiu intenzitu práce. Uplatnením produktivity pracovnej sily spoločnosti Jiangsu na spoločnosť Ningbo Jinding Komisia dospela k neprimeranému záveru, že zamestnanci spoločnosti Ningbo Jinding pracovali päťdesiatdva týždňov v roku, šesť dní v týždni a sedemnásť hodín denne. Komisia je však podľa článku 18 základného nariadenia povinná na jednej strane vybrať najlepšie dostupné informácie,

aby vyplnila medzeru v dôkazoch potrebnými chýbajúcimi informáciami, a na druhej strane overiť výsledné informácie vo vzťahu k iným zdrojom, najmä vo vzťahu k zdrojom výrobcov z Únie.

203 V druhom rade, pokiaľ ide o ďalšie údaje, o ktoré sa Komisia mohla oprieť, žalobkyne po prvé tvrdia, že Komisia mohla využiť štandardný pracovný čas včas oznámený spoločnosťami Ningbo Jinding a Wenzhou. Títo výrobcovia nie sú povinní zaznamenávať skutočne odpracované hodiny, a preto nemajú ďalšie informácie, ktoré by mohli poskytnúť Komisii na potvrdenie dodržania štandardného pracovného času. Podľa žalobkýň si však Komisia bola vedomá toho, že sa môže opierať o oznámenia zamestnancom spoločnosti Ningbo Jinding, ktoré sú špecifické pre dotknuté dielne zapojené do výroby spojovacích materiálov, a o maximálny počet pracovných hodín povolený čínskym právom vo vzťahu k spoločnosti Wenzhou. Tento maximálny počet pracovných hodín sa uplatňuje bez ohľadu na príslušné odvetvie. Okrem toho žalobkyne tvrdia, že Komisia sa v minulosti mohla opierať o štandardné náklady, čo je v oblasti ochrany obchodu obvyklé. Urobila to aj v prejednávanej veci, pričom pri určovaní thajských referenčných nákladov vychádzala zo štandardného pracovného času.

204 Po druhé žalobkyne tvrdia, že Komisia sa mohla opierať o maximálny počet pracovných hodín stanovený čínskym právom. V oznámeniach zamestnancom spoločnosti Ningbo Jinding sa totiž uvádza počet pracovných hodín na dielňu a potvrdzujú, že spoločnosť Ningbo Jinding dodržala maximálny počet pracovných hodín. Vzhľadom na neexistenciu dôkazov o opaku Komisia nemôže dôvodne predpokladať protiprávne správanie spolupracujúceho vyvážajúceho výrobcu.

205 Po tretie sa Komisia podľa žalobkýň mohla opierať o priemerný pracovný čas na zamestnanca spoločnosti Jiangsu. Vynásobením týchto hodín na zamestnanca počtom zamestnancov posudzovaných vyvážajúcich výrobcov mohla Komisia vypočítať priemerný pracovný čas na kilogram prešetrovaného výrobku, čím by sa vyhla deformácii vyplývajúcej z odlišného použitého výrobného procesu. Okrem toho by sa zohľadnil skutočný počet zamestnancov oznámený spoločnosťami Ningbo Jinding a Wenzhou v súlade s článkom 18 základného nariadenia.

206 Komisia spochybňuje argumentáciu žalobkýň.

207 Článok 18 základného nariadenia stanovuje, že v prípadoch, keď ktorákoľvek zainteresovaná strana odmietne prístup k potrebným informáciám alebo ich inak neposkytne v stanovenej lehote, prípadne významným spôsobom vytvára prekážky uskutočneniu prešetrovania, predbežné alebo konečné zistenia, či už pozitívne, alebo negatívne, možno vypracovať na základe dostupných skutočností. Ak sa teda zistí, že ktorákoľvek zainteresovaná strana poskytla nepravdivé alebo zavádzajúce informácie, uvedené informácie sa neberú do úvahy a môžu sa využiť dostupné skutočnosti.

208 Z článku 6.8 antidumpingovej dohody vyplýva, že v prípadoch, keď niektorá zúčastnená strana odmietne prístup k informáciám alebo iným spôsobom neposkytne nevyhnutné informácie počas primeraného obdobia, alebo významne zabraňuje prešetreniu, môžu sa predbežné a konečné zistenia, kladné alebo záporné, urobiť na základe faktov, ktoré sú k dispozícii. Okrem toho príloha II k antidumpingovej dohode obsahuje ustanovenia o „najdostupnejších informáciách“ počas prešetrovania a špecifikuje podmienky, za akých sa prešetrujúce orgány môžu opierať o informácie z iného zdroja, než je dotknutá osoba.

209 Na úvod treba pripomenúť, že článok 18 základného nariadenia preberá do práva Únie obsah článku 6.8 a prílohy II antidumpingovej dohody, vzhľadom na ktoré sa má vykladať v čo najväčšej možnej miere (pozri rozsudok z 22. mája 2014, Guangdong Kito Ceramics a i./Rada, T-633/11, neuverejnený, EU:T:2014:271, bod 40 a citovanú judikatúru).

210 Podľa článku 18 ods. 1 základného nariadenia existuje možnosť použiť dostupné skutočnosti v štyroch situáciách, a to po prvé, keď zainteresovaná strana odmietne prístup k potrebným informáciám, po druhé, ak ich neposkytne v stanovenej lehote, po tretie, ak významným spôsobom vytvára prekážky uskutočneniu prešetrovania, alebo po štvrté, ak poskytne nepravdivé alebo zavádzajúce informácie (rozsudok z 25. októbra 2011, Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing/Rada, T-192/08, EU:T:2011:619, bod 268).

211 Z judikatúry tiež vyplýva, že zainteresované strany sú povinné poskytnúť útvarom Komisie informácie, ktoré jej umožnia vykonať antidumpingové prešetrovanie. Informácie sa teda považujú za „potrebné“ v zmysle článku 18 ods. 1 základného nariadenia, ak svojou povahou umožňujú Komisii dospieť k zisteniam nevyhnutným v rámci antidumpingového zisťovania, pričom potrebná povaha určitej informácie sa musí posudzovať jednotlivo [rozsudok zo 14. decembra 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, bod 53].

212 Definícia pojmu „potrebné informácie“ musí zohľadňovať cieľ článku 18 základného nariadenia. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Komisii ako vyšetrovaciemu orgánu prislúcha preukázať existenciu dumpingu, škody a príčinnej súvislosti medzi dovozmi, ktoré sú predmetom dumpingu, a škodou. Nijaké ustanovenie základného nariadenia však Komisii nepriznáva právomoc požadovať od zainteresovaných strán, aby sa podieľali na prešetrovaní alebo poskytli informácie, takže Komisia je pri získavaní potrebných informácií závislá od dobrovoľnej spolupráce týchto strán. V tomto kontexte z odôvodnenia 27 základného nariadenia vyplýva, že normotvorca Únie považoval za „potrebné stanoviť, že tam, kde strany dostatočne nespolupracujú, sa môžu použiť iné informácie s cieľom stanovenia zistení a že takéto informácie môžu byť pre príslušné strany menej priaznivé, ako by to bolo v prípade, ak by tieto strany spolupracovali“. Cieľom článku 18 základného nariadenia je tak umožniť Komisii pokračovať v prešetrovaní v prípade, že by zainteresované strany odmietli spolupracovať alebo by spolupracovali nedostatočne. Vzhľadom na to, že musia spolupracovať v čo najväčšej možnej miere, musia teda zainteresované strany poskytnúť všetky informácie, ktorými disponujú a ktoré inštitúcie Únie považujú za potrebné na účely dosiahnutia svojich zistení [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. decembra 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, body 54 až 56].

213 Okrem toho, keď Komisia zakladá svoje závery na dostupných skutočnostiach, v situáciách, keď sú predložené údaje nedostatočné, nie je povinná vysvetliť, v akom zmysle boli použité dostupné skutočnosti najlepšie dostupné, keďže takáto povinnosť nevyplýva ani z článku 18 základného nariadenia, ani z judikatúry (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 19. marca 2015, City Cycle Industries/Rada, T-413/13, neuverejnený, EU:T:2015:164, bod 132).

214 Použitie článku 18 základného nariadenia totiž nie je vylúčené v prípade neexistencie úmyselného konania (pozri rozsudok z 22. septembra 2021, NLMK/Komisia, T-752/16, neuverejnený, EU:T:2021:611, bod 62 a citovanú judikatúru). Rozsah úsilia zainteresovanej strany o sprístupnenie určitých informácií nemusí nevyhnutne súvisieť so skutočnou kvalitou predložených informácií a v nijakom prípade nie je jediným rozhodujúcim faktorom. Ak sa teda požadované informácie nakoniec nezískajú, Komisia je oprávnená použiť dostupné skutočnosti

v súvislosti s týmito informáciami (pozri rozsudky z 19. marca 2015, City Cycle Industries/Rada, T-413/13, neuverejnený, EU:T:2015:164, bod 117 a citovanú judikatúru, a z 22. septembra 2021, NLMK/Komisia, T-752/16, EU:T:2021:611, neuverejnený, bod 63 a citovanú judikatúru).

215 V tejto súvislosti je dôležité pripomenúť, že preskúmanie dôkazov, na ktorých inštitúcie Únie zakladajú svoje zistenia, Všeobecným súdom nepredstavuje nové posúdenie skutkového stavu, ktoré by nahradilo posúdenie týchto inštitúcií. Toto preskúmanie nenarúša širokú mieru voľnej úvahy týchto inštitúcií v oblasti obchodnej politiky, ale obmedzuje sa na zistenie, či tieto prvky sú takej povahy, že podporujú závery vyvodené inštitúciami (pozri rozsudok z 12. mája 2022, Komisia/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, bod 59 a citovanú judikatúru).

216 V prejednávanej veci z odôvodnenia 180 napadnutého nariadenia vyplýva, že Komisia nedokázala počas krížovej kontroly na diaľku overiť skutočnú spotrebu práce pri výrobe dotknutého výrobku ani u jedného z troch vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky a že týchto výrobcov informovala, že pokiaľ ide o spotrebu práce, má v úmysle využiť dostupné skutočnosti v súlade s ustanovením článku 18 základného nariadenia. Vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky totiž vykázali spotrebu práce na základe štandardného počtu skutočných pracovných hodín. Podľa odôvodnenia 260 napadnutého nariadenia však Komisia mohla získať informácie o rozdiele medzi nahlásenými hodinami a časmi vstupu a výstupu od spoločnosti Jiangsu.

217 Komisia preto na základe „skutočného“ pracovného času spoločnosti Jiangsu vypočítala „skutočnú“ produktivitu tohto podniku, t. j. počet kilogramov prešetrovaného výrobku, ktorý mohol zamestnanec vyrobiť počas obdobia prešetrovania, a porovnala ju s produktivitou ďalších dvoch vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky. Porovnanie poukázalo na zvýšenú produktivitu v spoločnosti Ningbo Jinding, čo spochybnilo spoľahlivosť výpočtu, ktorý zohľadňoval štandardný pracovný čas vo všeobecnosti. Komisia potom stanovila skutočný priemerný pracovný čas na kilogram prešetrovaného výrobku v spoločnosti Jiangsu a použila tieto údaje pre troch vyvážajúcich výrobcov ako dostupné skutočnosti v zmysle článku 18 základného nariadenia.

218 Z odôvodnení 181 a 182 napadnutého nariadenia tiež vyplýva, že na jednej strane Ningbo Jinding tvrdila, že Komisia sa musí opierať o štandardný pracovný čas, a na druhej strane Wenzhou tvrdila, že skutočné pracovné dni boli uvedené na mesačných výplatných páskach a že Komisia mohla použiť štandardný denný pracovný čas stanovený čínskym pracovným právom. V odôvodnení 184 napadnutého nariadenia však Komisia uviedla, že sa nenašli dôkazy o tom, že by skutočné pracovné dni prepočítané na pracovné hodiny zachytávali odpracované hodiny súvisiace s výrobným procesom dotknutého výrobku, keďže nebol poskytnutý dôkaz o tom, na akom základe boli stanovené štandardné hodiny na výrobu spojovacích materiálov.

219 Žalobkyne namietajú porušenie článku 18 základného nariadenia a článku 6.8 antidumpingovej dohody, keďže na jednej strane Komisia náležite nezohľadnila rozdiely medzi výrobnými postupmi prešetrovaných výrobkov a nesprávne použila číselné údaje založené na spoločnosti Jiangsu, ktoré boli pri uplatnení na spoločnosť Ningbo Jinding vytrhnuté z kontextu. Na druhej strane žalobkyne tvrdia, že Komisia mala pri výpočte produktivity práce zohľadniť iné údaje, ktoré mala k dispozícii.

220 V prvom rade, pokiaľ ide po prvé o možný vplyv výrobného procesu zvoleného každým vyvážajúcim výrobcom z hľadiska produktivity, Komisia v odôvodnení 317 napadnutého nariadenia vysvetlila, že nebola schopná stanoviť rozdiel medzi pracovným časom potrebným na rôzne výrobné metódy pre ktoréhokoľvek z vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky a že ani zainteresované strany neposkytli dôkazy o tom, ako by sa tieto rozdiely mali odhadnúť.

221 Žalobkyne v odpovedi na otázku v tejto súvislosti na pojednávaní na jednej strane potvrdili, že tak Jiangsu, ako aj Ningbo Jinding používajú oba výrobné postupy pre dotknutý výrobok, a na druhej strane, že vo svojich odpovediach na dotazník Komisie traja vyvážajúci výrobcovia určili produktivitu výlučne na základe nákladov na prácu pri výrobe dotknutého výrobku bez ohľadu na výrobný proces. Žalobkyne totiž neboli schopné určiť, ako mohla Komisia rozlíšiť tieto dva postupy na účely stanovenia nákladov na prácu.

222 Okrem toho, ako uviedla Komisia, pričom žalobkyne jej v tomto bode neodporovali, ani jeden z troch vyvážajúcich výrobcov nemal k dispozícii presnú dokumentáciu vymedzujúcu požiadavky na náklady práce na základe metódy kovania výrobku.

223 Z toho vyplýva, že v rozsahu, v akom žalobkyne neboli schopné poskytnúť Komisii údaje v tejto súvislosti, ich tvrdenie založené na prípadnom rozdiele medzi pracovným časom potrebným na výrobu dotknutého výrobku v závislosti od zvoleného výrobného postupu treba zamietnuť.

224 Po druhé žalobkyne spochybňujú skutočnosť, že Komisia vypočítala náklady práce spoločnosti Ningbo Jinding na základe údajov spoločnosti Jiangsu, keďže výsledky tohto výpočtu sú podľa nich nerealistické, konkrétne že zamestnanci spoločnosti Ningbo Jinding pracujú päťdesiatdva týždňov v roku, šesť dní v týždni a sedemnásť hodín denne.

225 Z pripomienok spoločnosti Ningbo Jinding ku konečnému poskytnutiu informácií však vyplýva, že na účely výpočtu sedemnástich hodín práce na zamestnanca a deň použila táto spoločnosť počet pracovných hodín potrebných na výrobu dotknutého výrobku vypočítaný na základe „dostupných skutočností“, ktoré použila Komisia, a vynásobila ich počtom zamestnancov uvedeným v tabuľke C5 vyplneného dotazníka. V tejto súvislosti treba v prvom rade uviesť, že tieto údaje Komisia neoverovala. Žalobkyne ďalej uznali, že počet zamestnancov spoločnosti Ningbo Jinding počas prešetrovania výrazne kolísal, takže Komisia nemohla na výpočet nákladov na prácu použiť počet pracovných hodín na zamestnanca v spoločnosti Jiangsu, vynásobený počtom zamestnancov ďalších dvoch vyvážajúcich výrobcov. Počet sedemnásť hodín práce denne preto nie je potvrdený konkrétnymi dôkazmi a v každom prípade zostáva hypotetický.

226 Nakoniec, ako uviedla Komisia, z prílohy R.3 repliky vyplýva, že spoločnosť Ningbo vo svojom výpočte použila len „priamu pracovnú silu“ potrebnú na výrobu dotknutého výrobku a „pomocný personál v oblasti výskumu a vývoja“, zatiaľ čo Komisia v pokynoch poskytnutých k antidumpingovému dotazníku uviedla, že „pracovná sila“ použitá na výpočet výrobných nákladov musí zahŕňať „priamu i nepriamu pracovnú silu“. Preto treba konštatovať, že žalobkyne neboli schopné poskytnúť Komisii údaje, ktoré považovala za potrebné.

227 V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že keďže inštitúcie sú odkázané pri získavaní potrebných informácií v stanovených lehotách na dobrovoľnú spoluprácu strán, odpovede týchto strán na dotazník uvedený v článku 6 ods. 2 základného nariadenia, ako aj neskoršie overovania Komisie na mieste sú pre priebeh antidumpingového konania nevyhnutné. Riziko, že v prípade nespolupráce podnikov, ktorých sa prešetrovanie týka, zohľadnia inštitúcie iné informácie ako

informácie predložené v odpovedi na dotazník, je súčasťou antidumpingového konania a smeruje k podnieteniu lojálnej a dôslednej spolupráce týchto podnikov (pozri rozsudok z 13. júla 2006, Shandong Reipu Biochemicals/Rada, T-413/03, EU:T:2006:211, bod 65 a citovanú judikatúru).

228 Komisia sa preto pri výkone svojej širokej miery voľnej úvahy domnievala, že vzhľadom na to, že tak Jiangsu, ako aj Ningbo Jinding používajú proces kovania za studena a za tepla, nie je povinná overiť, či tieto procesy viedli k rozdielom v pracovnom čase potrebnom na výrobu dotknutého výrobku v porovnaní s inými zdrojmi, najmä pokiaľ ide o pracovný čas potrebný na výrobu dotknutého výrobku výrobcami z Únie. V tejto súvislosti a v každom prípade Komisia vysvetlila, že v dotazníkoch výrobcov z Únie nepožadovala uvedenie pracovného času. Tieto informácie teda neboli dostupné v zmysle článku 18 ods. 5 základného nariadenia.

229 Za týchto podmienok Komisia mohla bez zjavne nesprávneho posúdenia dospieť k záveru, že predmetné údaje vykazovali rozpory a medzery a že ich nemohla použiť.

230 V druhom rade, pokiaľ ide o otázku, či Komisia zvolila najlepšie dostupné údaje, ktoré mala k dispozícii na účely výpočtu nákladov práce, treba na úvod pripomenúť, že možnosť alternatívnych výpočtov nepostačuje na konštatovanie, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia.

231 Cieľom článku 18 základného nariadenia je totiž umožniť Komisii dokončiť prešetrovanie v rámci dočasných obmedzení, ktoré jej boli uložené. Za týchto podmienok Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o nevyhnutnosť vychádzať z článku 18 základného nariadenia pri posudzovaní skutočností, ktoré má k dispozícii, z dôvodu zložitosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musí preskúmať.

232 Konkrétnejšie, pokiaľ ide po prvé o možnosť odvolávať sa na štandardný pracovný čas, treba uviesť, že Komisia mohla konštatovať, pričom žalobkyne jej v tomto bode neodporovali, že štandardný pracovný čas nevyhnutne neodráža skutočné hodiny venované osobitne výrobe dotknutého výrobku.

233 Okrem toho tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého boli štandardné hodiny použité v rámci iných prešetrovaní, nemožno prijať. V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že zákonnosť nariadenia, ktorým sa ukladá antidumpingové clo, sa musí posudzovať s ohľadom na právne normy, najmä na ustanovenia základného nariadenia, a nie na základe údajnej predchádzajúcej rozhodovacej praxe inštitúcií Únie [rozsudok z 18. októbra 2016, Crown Equipment (Suzhou) a Crown Gabelstapler/Rada, T-351/13, neuverejnený, EU:T:2016:616, bod 107; pozri tiež v tomto zmysle rozsudky z 10. februára 2021, RFA International/Komisia, C-56/19 P, EU:C:2021:102, bod 79, a zo 4. októbra 2006, Moser Baer India/Rada, T-300/03, EU:T:2006:289, bod 45].

234 Základné nariadenie totiž nevymedzuje, čo sú „potrebné“ informácie v zmysle jeho článku 18 ods. 1 (rozsudok z 22. mája 2014, Guangdong Kito Ceramics a i./Rada, T-633/11, neuverejnený, EU:T:2014:271, bod 46).

235 Vzhľadom na to, že informácia môže umožniť dospieť k zisteniam v rámci jedného prešetrovania a byť užitočná v rámci iného prešetrovania, treba teda konštatovať, že posúdenie, ktoré umožňuje určiť, či konkrétna informácia predstavuje alebo nepredstavuje „potrebnú informáciu“ v zmysle článku 18 ods. 1 základného nariadenia, treba vykonať s prihliadnutím na osobitné okolnosti každého prešetrovania, a nie vo všeobecnom zmysle [rozsudok zo 14. decembra 2017, EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, bod 49].

236 V prejednávanej veci Komisia považovala za potrebné určiť počet „skutočných“ pracovných hodín potrebných na výrobu dotknutého výrobku. Žalobkyne nespochybňujú, že počet pracovných hodín potrebných na výrobu dotknutého výrobku je informáciou potrebnou na prešetrovanie, ale domnievajú sa, že oznámenie štandardných hodín bolo dostatočné. Preto nepredkladajú dôkaz o zjavne nesprávnom posúdení Komisie, pokiaľ ide o zamietnutie výpočtu nákladov práce na základe štandardného pracovného času v Číne.

237 Z rovnakých dôvodov treba zamietnuť tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého čínske právo neukladá povinnosť zaznamenávať skutočne odpracované hodiny, keďže Komisia sa domnievala, že skutočné pracovné hodiny potrebné na výrobu dotknutého výrobku sú informáciami potrebnými na výpočet normálnej hodnoty dotknutého výrobku.

238 Toto konštatovanie nie je spochybnené tvrdením žalobkýň, podľa ktorého Komisia mohla použiť zákonom predpísané hodiny na výpočet pracovného času potrebného na výrobu dotknutého výrobku a nepredpokladať protiprávne správanie. Ako totiž Komisia zdôraznila v odôvodnení 183 napadnutého nariadenia, samotná existencia legislatívneho ustanovenia vymedzujúceho štandardný počet hodín, ktoré môže pracovník odpracovať, nie je dostatočným dôkazom na preukázanie skutočne odpracovaných hodín, keďže počas prešetrovania neboli predložené dôkazy o dodržiavaní alebo presadzovaní čínskeho pracovného práva ani o tom, že skutočné pracovné dni nahlásené vyvážajúcimi výrobcami boli premietnuté do odmeny, ktorá bola skutočne vyplatená zamestnancom.

239 Po druhé, pokiaľ ide o možnosť navrhnutú žalobkyňami použiť maximálny počet pracovných hodín podľa čínskeho práva, Komisia vysvetlila, že v spoločnosti Jiangsu našla dôkazy o nedodržiavaní tohto pravidla a o zjavnom nedostatku kontroly jeho dodržiavania. Komisia tak dospela k záveru, že táto referenčná hodnota nie je relevantná.

240 Po tretie, pokiaľ ide o možnosť vychádzať z priemerného počtu pracovných hodín na zamestnanca v spoločnosti Jiangsu, vynásobeného počtom zamestnancov ďalších dvoch vyvážajúcich výrobcov, ako vysvetlila Komisia, takýto výpočet nie je vhodný, keďže počet zamestnancov pracujúcich v spoločnosti Ningbo Jinding počas celého obdobia prešetrovania kolísal. Informácie, ktoré v tejto súvislosti poskytol tento vyvážajúci výrobca, tak Komisii neumožňovali určiť hodnotu na výpočet pracovnej sily. V dôsledku toho žalobkyne neposkytli Komisii všetky informácie, ktoré Komisia považovala za potrebné na výpočet normálnej hodnoty dotknutého výrobku.

241 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobkyne nepredložili dostatočné dôkazy na to, aby vyvrátili vierohodnosť skutkových posúdení uvedených v napadnutom nariadení, pokiaľ ide o skutočné odpracované hodiny potrebné na výrobu dotknutého výrobku. Takýto dôkaz je však potrebný na preukázanie toho, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, ktoré môže odôvodniť zrušenie napadnutého nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2019, Jinan Meide Casting/Komisia, T-650/17, EU:T:2019:644, bod 110).

242 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je preto potrebné konštatovať, že Komisia sa pri výkone svojej širokej voľnej úvahy mohla bez zjavne nesprávneho posúdenia oprávnene domnievať, že v rozsahu, v akom jej vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky neboli schopní poskytnúť skutočný počet pracovných hodín svojich zamestnancov zapojených do celého výrobného procesu dotknutého výrobku, mohla pri výpočte normálnej hodnoty dotknutého výrobku vychádzať z overených údajov jedného z týchto troch vyvážajúcich výrobcov.

243 Tretí žalobný dôvod preto treba zamietnuť.

4. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 9 ods. 6 základného nariadenia

244 Žalobkyne v podstate tvrdia, že Komisia sa nemohla odvolávať na článok 9 ods. 6 základného nariadenia na účely stanovenia dumpingového rozpätia pre spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov nezaradených do vzorky, keďže podľa tohto ustanovenia Komisia nie je povinná zohľadniť rozpätia stanovené za okolností uvedených v článku 18 tohto nariadenia. Rovnaké obmedzenie vyplýva z článku 9.4 antidumpingovej dohody, ktorého cieľom je zabrániť tomu, aby vyvážajúci výrobcovia, ktorí neboli požiadaní o spoluprácu pri prešetrovaní, boli ovplyvnení chýbajúcimi alebo nedostatočnými informáciami predloženými vyvážajúcimi výrobcami, ktorí sú predmetom prešetrovania.

245 Komisia spochybňuje argumentáciu žalobkýň.

246 Na úvod treba uviesť, že v článku 1 ods. 2 napadnutého nariadenia sú stanovené sadzby konečného antidumpingového cla v prvom rade pre troch vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky, a to 22,1 % pre spoločnosť Jiangsu, 46,1 % pre spoločnosť Ningbo Jinding a 48,8 % pre spoločnosť Wenzhou, ďalej sadzba pre spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov nezaradených do vzorky vo výške 39,6 % a nakoniec sadzba 86,5 % pre všetkých ostatných vyvážajúcich výrobcov v dotknutej krajine. V rámci štvrtého žalobného dôvodu je sporná sadzba 39,6 %.

247 Článok 9 ods. 6 základného nariadenia stanovuje:

„Ak Komisia obmedzila svoje prešetrovanie v súlade s článkom 17, každé antidumpingové clo, ktoré sa uplatňuje na dovoz od vývozcov alebo výrobcov, ktorí sa prihlásili v súlade s článkom 17, ale neboli zahrnutí do prešetrovania, nesmie prekročiť vážené priemerné dumpingové rozpätie stanovené pre strany vo vzorke bez ohľadu na to, či bola normálna hodnota pre takéto strany stanovená na základe článku 2 ods. 1 až 6, alebo článku 2 ods. 7 písm. a).

Na účely tohto odseku Komisia neberie do úvahy žiadne nulové rozpätia, rozpätia *de minimis* ani rozpätia stanovené za okolností uvedených v článku 18.“

248 Toto ustanovenie sa tak uplatní len v prípadoch, keď Komisia použije metodiku výberu vzorky, teda len vtedy, ak obmedzila svoje prešetrovanie na konkrétnu skupinu vyvážajúcich výrobcov v súlade s článkom 17 základného nariadenia, ako to urobila v konaní, o ktoré ide v tomto spore.

249 Ďalej treba uviesť, že článok 9 ods. 6 základného nariadenia je v podstate totožný s článkom 9.4 antidumpingovej dohody, ktorý stanovuje:

„Ak úrady obmedzili svoje preskúmanie v súlade s článkom 6 ods. 10 druhou vetou, žiadne antidumpingové clo uplatňované na dovozy vývozcov alebo výrobcov, ktorí sú zahrnutí do preskúmania, nepresiahne:

i) vážený priemer dumpingového rozpätia ustanoveného s ohľadom na vybraných vývozcov alebo výrobcov, alebo

…

za predpokladu, že úrady nebudú brať na vedomie žiadne nulové a *de minimis* rozpätie a rozpätia stanovené podľa okolností uvedených v článku 6 ods. 8 Úrady budú uplatňovať jednotlivé clá alebo normálne hodnoty dovozov od ktoréhokoľvek vývozcu alebo výrobcu, ktorý nie je zahrnutý do preskúmania a ktorý poskytol nevyhnutné informácie počas prešetrenia, ako je uvedené v článku 6 ods. 10.2.“

250 Súdny dvor už rozhodol, že zásada dodržiavania zmluvných záväzkov (*pacta sunt servanda*), ktorá je súčasťou všeobecného medzinárodného práva a je zakotvená v článku 26 Viedenského dohovoru o zmluvnom práve z 23. mája 1969 (*Zbierka zmlúv Organizácie Spojených národov*, zv. 1155, s. 331), znamená, že súd Únie musí na účely výkladu a uplatňovania antidumpingovej dohody zohľadniť výklad jednotlivých ustanovení tejto dohody, ktorý podal orgán na urovnávanie sporov WTO (pozri rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 32 a citovanú judikatúru).

251 Podľa odôvodnenia 3 základného nariadenia s cieľom zabezpečiť riadne a transparentné uplatňovanie pravidiel stanovených v antidumpingovej dohode by terminológia uvedenej dohody mala byť prebratá do právnych predpisov Únie v najlepšej možnej miere. Súd Únie tak môže odkázať na správy odvolacieho orgánu WTO na účely výkladu ustanovení, ktoré sú v podstate totožné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 33 a 34).

252 Odvolací orgán WTO vo svojej správe k sporu „Spojené štáty – antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých oceľových výrobkov valcovaných za tepla z Japonska“ z 24. júla 2001 (WT/DS 184/AB/R) dospel k záveru, že článok 9.4 antidumpingovej dohody stanovuje maximálny limit pre príslušné orgány na určenie stropu pre „celkovú zostatkovú“ sadzbu, konkrétne skutočnosť, že rozpätie stanovené pre spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov nezaradených do vzorky neprekročí vážené priemerné rozpätie vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky. Odvolací orgán tiež poukázal na to, že článok 9.4 stanovuje dva zákazy. Prvý z nich bráni prešetrovacím orgánom vypočítať „celkovú zostatkovú“ sadzbu s použitím nulového rozpätia alebo rozpätia *de minimis*, zatiaľ čo druhý im zakazuje vypočítať túto stropnú hodnotu pomocou „rozpätí stanovených za okolností uvedených“ v článku 6.8 dohody.

253 Odvolací orgán WTO konkrétne výslovne zamietol tvrdenie, že druhé obmedzenie sa týka len rozpätí vypočítaných výlučne na základe dostupných skutočností. „Okolnosti uvedené“ v článku 6.8 antidumpingovej dohody sú teda také okolnosti, za ktorých prešetrujúce orgány náležite využívajú dostupné skutočnosti s cieľom kompenzovať nedostatok potrebných informácií v spise, a tieto okolnosti môžu v skutočnosti zahŕňať len malé množstvo informácií, ktoré sa majú použiť pri výpočte individuálneho dumpingového rozpätia vývozcu alebo výrobcu.

254 Odvolací orgán WTO sa okrem toho domnieval, že tento výklad článku 9.4 antidumpingovej dohody je v súlade s účelom tohto ustanovenia. Keďže totiž článok 6.8 antidumpingovej dohody umožňuje orgánom vyplniť medzery v spise vyplývajúce z nedostatočných alebo chýbajúcich informácií, ktoré majú poskytnúť prešetrovaní vývozcovia, cieľom článku 9.4 antidumpingovej dohody je zabrániť tomu, aby vývozcovia, ktorí neboli počas prešetrovania požiadaní o spoluprácu, utrpeli ujmu vplyvom medzier alebo nedostatkov v informáciách, ktoré poskytli vývozcovia zaradení do vzorky. Tento cieľ by bol teda ohrozený, ak by sa vážené priemerné rozpätie vypočítalo, hoci len čiastočne, na základe dostupných skutočností.

255 Odvolací orgán WTO výslovne konštatoval, že spor, ktorý mu bol predložený, nenastoľuje otázku, ako napraviť situáciu, o akú ide v prejednávanej veci, keď sa všetky rozpätia, na základe ktorých mala Komisia vypočítať vážené priemerné rozpätie pre vyvážajúcich výrobcov nezaradených do vzorky, museli vylúčiť z výpočtu na základe druhého zákazu. Po konštatovaní existencie medzery preto vysvetlil, že spor, ktorý skúma, nezahŕňa povinnosť vyriešiť túto otázku.

256 V prejednávanej veci Komisia vychádzala z tejto správy, aby obhájila existenciu medzery v základnom nariadení, ktoré jej za okolností, o aké ide v prejednávanej veci, ukladá obmedzenie bez toho, aby jej poskytlo inú alternatívu. Komisia teda na Všeobecnom súde tvrdila, že cieľom článku 17 ods. 4 základného nariadenia je napraviť zistenú medzeru týkajúcu sa určenia dumpingového rozpätia spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov nezaradených do vzorky.

257 Článok 17 ods. 4 základného nariadenia stanovuje:

„Ak sa rozhodne o uskutočnení výberu a určité alebo všetky vybrané strany dostatočne nespolupracujú, čo môže značne ovplyvniť výsledok prešetrovania, možno vybrať novú vzorku.

Ak však nespolupráca pretrváva alebo nie je dosť času na výber novej vzorky, postupuje sa v zmysle ustanovení článku 18.“

258 Komisia preto tvrdila, že nemala „dosť času“ v zmysle článku 17 ods. 4 základného nariadenia a že bola povinná stanoviť vážené priemerné rozpätie pre spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov nezaradených do vzorky na základe článku 18 základného nariadenia, ako to urobila v prípade nespolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov. Komisia tvrdila, že ak by sa pri výpočte váženého priemerného rozpätia vyvážajúcich výrobcov, ktorí spolupracovali, ale neboli zaradení do vzorky, nemohla spoľahnúť na rozpätia troch vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky, dostali by sa do oveľa horšej situácie, keďže uplatniteľná antidumpingová sadzba by bola stanovená na 86,5 % ako v prípade všetkých ostatných čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorí sa na prešetrovaní nijako nezúčastnili, namiesto 39,6 %.

259 V replike žalobkyne spochybnili túto argumentáciu v rozsahu, v akom úvahy založené na článku 17 ods. 4 základného nariadenia sú úplne nové a nemôžu odôvodniť napadnuté nariadenie a *posteriori*. Domnievali sa teda, že ide o nové odôvodnenie Komisie. Žalobkyne na pojednávaní tvrdili, že článok 17 ods. 4 základného nariadenia stanovuje dve fázy, a to najprv konštatovanie určitého stupňa nespolupráce, ktorý by mohol mať podstatný vplyv, a následne výber novej vzorky. Ak po výbere novej vzorky stále neexistuje spolupráca alebo ak nie je dosť času, môžu sa uplatniť príslušné ustanovenia článku 18. Táto hypotéza nezodpovedá situácii v prejednávanej veci. Podľa žalobkýň článok 17 ods. 4 základného nariadenia reaguje na patové situácie, keď nie všetci vyvážajúci výrobcovia spolupracujú alebo neposkytujú nijaké údaje.

260 Po prvé Komisia na pojednávaní tvrdila, že výber novej vzorky je možnosťou, ale nie povinnosťou, keďže článok 17 ods. 4 základného nariadenia stanovuje, že „možno“ vybrať novú vzorku. Po druhé Komisia uznala, že zistenie nedostatku ju nezbavuje všeobecnej povinnosti inak dodržiavať základné nariadenie, ako je to v prejednávanej veci. Po tretie Komisia poukázala na to, že v prípade medzery môže uplatniť článok 18 základného nariadenia v súlade s požiadavkami tohto nariadenia. Po štvrté Komisia takisto tvrdila, že článok 9 ods. 6 základného nariadenia nemusí nevyhnutne predstavovať ochranu pre spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov nezaradených do vzorky. V hypotetickej situácii, keď by sa len dve z troch rozpätí nesmeli zohľadniť, keďže sú založené na článku 18 základného nariadenia, by totiž Komisia uplatnila zvyšné rozpätie na dotknutých vyvážajúcich výrobcov, aj keby toto rozpätie bolo najvyššie z troch dotknutých

rozpätí. Dumpingové rozpätie týchto výrobcov by sa tak mohlo zvýšiť, ak by nebolo možné použiť jedno z rozpätí vo vzorke, lebo by bolo určené na základe dostupných skutočností v zmysle článku 18 základného nariadenia.

261 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba po prvé konštatovať, že podľa ustálenej judikatúry musia z odôvodnenia požadovaného článkom 296 druhým odsekom ZFEÚ jasne a jednoznačne vyplývať úvahy inštitúcie, ktorá akt vydala, aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatého opatrenia a príslušný súd mohol vykonať svoje preskúmanie. Nemožno však požadovať, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či spĺňa požiadavky článku 296 druhého odseku ZFEÚ, sa musí posudzovať nielen s ohľadom na jeho znenie, ale aj s ohľadom na jeho kontext, ako aj na všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť. Predovšetkým by bolo neprimerané požadovať podrobný opis každého z aspektov, na ktorých je založený sporný akt, najmä ak boli žalobcovia, ako je to v prejednávanej veci, úzko zapojení do správneho konania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. apríla 2011, Far Eastern New Century/Rada, T-167/07, neuverejnený, EU:T:2011:165, bod 103 a citovanú judikatúru).

262 Po druhé treba tiež uviesť, že ak údaje troch vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky nebolo možné použiť z dôvodu obmedzenia uvedeného v článku 9 ods. 6 druhom pododseku základného nariadenia, vzorka Komisie sa stala nefunkčnou pre predmetné prešetrovanie.

263 Ako totiž vyplýva z bodov 201 až 243 vyššie, Komisia použila najlepšie dostupné údaje o využívaní pracovnej sily potrebnej na výrobu dotknutého výrobku, keďže údaje, ktoré vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky predložili Komisii, chýbali alebo boli nekonzistentné. K tomuto zisteniu však Komisia dospela v neskoršom štádiu vyšetrovania, keďže nedostatočnosť poskytnutých údajov konštatovala až počas krížových kontrol na diaľku. Keďže konanie vedúce k uloženiu antidumpingového cla v súlade so základným nariadením sa riadi určitým postupom, dumpingové rozpätie vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky sa určilo až v čase konečného poskytnutia informácií. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Komisia je povinná ukončiť prešetrovanie v relatívne krátkych stanovených lehotách, ktoré sú prísne obmedzené základným nariadením a oznámením o začatí predmetného prešetrovania. Nemala teda dostatok času na výber novej vzorky v súlade s článkom 17 ods. 4 základného nariadenia.

264 Po tretie treba na jednej strane uviesť, že ako vyplýva z odôvodnenia 336 napadnutého nariadenia, ani jedna zo žalobkýň, ktorých sa toto rozpätie týka, t. j. príslušní členovia CCCME alebo päť ďalších spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov nezaradených do vzorky, nespochybnila zistenia Komisie týkajúce sa rozpätia stanoveného pre spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov nezaradených do vzorky.

265 Na druhej strane treba uviesť, že článok 17 ods. 3 základného nariadenia, na ktorý odkazuje článok 9 ods. 6 tohto nariadenia, stanovuje výpočet individuálneho dumpingového rozpätia pre každého vývozcu alebo výrobcu nezaradeného do vzorky, ktorý o to požiada predložením vyplneného dotazníka.

266 Z článku 17 ods. 3 základného nariadenia totiž vyplýva, že keď Komisia vykonáva výber vzorky, napriek tomu sa vypočíta individuálne dumpingové rozpätie pre každého vyvážajúceho výrobcu, ktorý nebol pôvodne vybratý a ktorý predloží potrebné informácie v stanovenej lehote, okrem prípadu, keď je počet vývozcov alebo výrobcov taký veľký, že individuálne preskúmanie by bolo nadmieru náročné a prekážalo by včasnému ukončeniu prešetrovania. V každom prípade, ako potvrdili účastníci konania na pojednávaní, ani jedna z dotknutých žalobkýň Komisiu neinformovala o tom, že chce, aby sa na ňu uplatnilo individuálne rozpätie.

267 Po štvrté treba pripomenúť, že Komisia v napadnutom nariadení vysvetlila, že úroveň spolupráce sa vo všeobecnosti považovala za nízku a že výpočet úrovne ciel na vnútroštátnej úrovni musela založiť na skutočnostiach dostupných v spise.

268 Po piate treba pripomenúť, že Komisia na výpočet normálnej hodnoty dotknutého výrobku použila dostupné skutočnosti v zmysle článku 18 základného nariadenia. Normálna hodnota dotknutého výrobku je však rovnaká pre všetkých vyvážajúcich výrobcov tohto výrobku z Číny, keďže bola vytvorená na základe článku 2 ods. 6a základného nariadenia. Dumpingové rozpätie rôznych vyvážajúcich výrobcov sa totiž líši v dôsledku porovnania tejto normálnej hodnoty s ich vlastnými vývoznými cenami namiesto porovnania „všeobecnej“ normálnej hodnoty s vývoznými cenami výrobného odvetvia. Vyvážajúci výrobcovia nezaradení do vzorky by tak podľa článku 17 ods. 3 základného nariadenia mohli získať odlišné rozpätie porovnaním svojich vývozných cien s normálnou hodnotou vytvorenou na základe „dostupných skutočností“ v súlade s článkom 18 základného nariadenia. V dôsledku toho vzhľadom na neexistenciu novej vzorky vyvážajúcich výrobcov ako celku nebolo možné v prejednávanej veci zrušiť obmedzenie stanovené v článku 9 ods. 6 základného nariadenia.

269 Vzhľadom na predpoklad, že Komisia bola povinná použiť „dostupné skutočnosti“ v zmysle článku 18 základného nariadenia na vytvorenie normálnej hodnoty, keďže informácie poskytnuté vyvážajúcimi výrobcami zaradenými do vzorky boli nedostatočné, možno teda konštatovať, že tento krok bol v rámci predmetného prešetrovania nevyhnutný. Okrem toho je tiež preukázané, že Komisia v predmetnom prešetrovaní použila výber vzorky, čo navyše nie je v rámci tejto žaloby spochybnené, z dôvodu počtu dotknutých vyvážajúcich výrobcov, ktorých údaje nemohli byť včas individuálne preskúmané. Ako však vyplýva z judikatúry citovanej v bode 227 vyššie, Komisia nemá nijaké prostriedky na prinútenie vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky, aby jej poskytli informácie, ktoré považuje za potrebné na ukončenie svojho prešetrovania.

270 Preto treba konštatovať, že rozpätie spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov nezaradených do vzorky Komisia neurčila svojvoľným alebo represívnym spôsobom, ale po tom, čo v neskoršom štádiu správneho konania konštatovala, že na jednej strane z dôvodu nekonzistentnosti údajov poskytnutých vyvážajúcimi výrobcami zaradenými do vzorky a na druhej strane vzhľadom na to, že celosvetový kontext ovplyvnený epidémiou ochorenia COVID-19 jej bránil vo vykonávaní kontrol na mieste, je povinná uplatniť na niektoré žalobkyne článok 18 základného nariadenia.

271 Z toho vyplýva, že žalobkyne nepreukázali, že Komisia nemohla vychádzať z článku 9 ods. 6 základného nariadenia na účely stanovenia váženého priemerného rozpätia spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov nezaradených do vzorky.

272 Štvrtý žalobný dôvod preto treba zamietnuť.

5. O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 3 ods. 2, 3, 5 a 6 základného nariadenia v spojení s článkom 4 ods. 1 tohto nariadenia

273 Vo svojom piatom žalobnom dôvode žalobkyne tvrdia, že Komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia vo svojej analýze ujmy a príčinnej súvislosti po prvé preto, že nezohľadnila skutočnosť, že väčšina výrobcov z Únie vyrába najmä neštandardné spojovacie materiály, zatiaľ čo väčšina čínskeho dovozu sa týka štandardných spojovacích materiálov. Komisia preto mala preskúmať, či sa výrobné odvetvie Únie a čínski vývozcovia rovnako sústredili na oba segmenty alebo či dumpingový dovoz mohol určité segmenty ovplyvniť viac ako iné. Okrem toho odmietnutie Komisie sa nezakladá na dôkazoch, ktoré by naznačovali, že predmetné druhy výrobkov boli

zameniteľné alebo že si navzájom konkurovali. V tejto súvislosti žalobkyne ďalej uvádzajú, že okrem značných cenových rozdielov majú tieto dva druhy výrobkov odlišné účely a predávajú sa rôznym odvetviam. Neštandardné spojovacie materiály sa totiž používajú v odvetviach, kde bezpečnosť zohráva kľúčovú úlohu, a v odvetviach citlivých na kvalitu, zatiaľ čo štandardné spojovacie materiály sa používajú v stavebníctve, v nábytkárstve a v sektore domácich majstrov. Žalobkyne spochybňujú skutočnosť, že napriek opakovaným žiadostiam zainteresovaných strán, ktoré požadovali segmentovanú analýzu, Komisia odmietla vykonať takúto analýzu.

274 Po druhé žalobkyne tvrdia, že Komisia nezakladá svoje tvrdenie, podľa ktorého čínski vyvážajúci výrobcovia mali kapacitu vyrábať a vyvážať neštandardné spojovacie materiály, na nijakom dôkaze a že v každom prípade mala analyzovať skutočný vplyv dovozu počas posudzovaného obdobia. Podľa prieskumu, ktorý vykonala CCCME, však len štyria čínski výrobcovia uvažovali o vývoze neštandardných spojovacích materiálov v rokoch nasledujúcich po posudzovanom období a dvadsaťosem výrobcov takúto možnosť nezvažovalo.

275 Po tretie žalobkyne v podstate tvrdia, že táto segmentácia je preukázaná aj skutočnosťou, že Komisia musela rozšíriť vzorku výrobcov z Únie, lebo informácie, ktoré predtým získala od štyroch podnikov zaradených do pôvodnej vzorky, sa netýkali výroby štandardných spojovacích materiálov. Nakoniec sa zistilo, že zhoda medzi výrobkami sa týka len 24 % výroby výrobcov z Únie zaradených do vzorky.

276 Po štvrté, pokiaľ ide o použitie metódy kontrolných čísel výrobkov (ďalej len „PCN“) na analýzu cenového podhodnotenia, žalobkyne spochybňujú percentuálny podiel 90 % zhody uvádzaný Komisiou, pričom tvrdia, že Komisia by sa nemala zamerať na čínsky dovoz, ale na predaj v Únii. Komisia teda mala preskúmať, či sa predaj výrobného odvetvia Únie podhodnotil, a zohľadniť percentuálny podiel zhody z pohľadu výrobného odvetvia Únie, aby posúdila existenciu výrazného cenového podhodnotenia spôsobeného dumpingovým dovozom. Žalobkyne tvrdia, že Komisia preukázala cenové podhodnotenie len u malej časti výrobného odvetvia Únie, ktoré vyrába štandardné spojovacie materiály, a potom tieto zistenia rozšírila na výrobné odvetvie Únie ako celok.

277 Po piate žalobkyne vyjadrujú rovnaké obavy, pokiaľ ide o hlavné skupiny spojovacích materiálov, konkrétne skrutky, svorníky a podložky, z ktorých každá je určená na veľmi odlišné konečné použitie, čo odôvodňuje segmentovanú analýzu ujmy. Traja vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky vyvážajú len skrutky a svorníky. Komisia teda porušila článok 3 ods. 2 a 6 základného nariadenia v rozsahu, v akom preukázala existenciu ujmy spôsobenej výrobcom podložiek v Únii.

278 Komisia spochybňuje tvrdenia žalobkýň.

279 Na úvod treba uviesť, že na účely určenia ujmy sa v článku 3 ods. 2 základného nariadenia stanovuje, že sa má vykonať objektívne preskúmanie objemu dumpingového dovozu a jeho účinkov na ceny podobných výrobkov na trhu Únie, ako aj jeho vplyvu na výrobné odvetvie Únie.

280 Pokiaľ ide konkrétne o vplyv dumpingového dovozu na ceny, v článku 3 ods. 3 druhej vete základného nariadenia sa uvádza, že pozornosť sa venuje tomu, či došlo prostredníctvom dumpingových dovozov k významnému zníženiu cien v porovnaní s cenou podobného výrobku výrobného odvetvia Únie, alebo či vplyv takýchto dovozov inak spôsobí cenové podhodnotenie vo významnej miere alebo zabráni vo významnej miere rastu cien, ku ktorému by inak došlo.

281 Článok 3 ods. 5 základného nariadenia zas stanovuje, že vyhodnotenie dosahu dumpingových dovozov na dotknuté výrobné odvetvie Únie zahŕňa vyhodnotenie všetkých relevantných hospodárskych faktorov a ukazovateľov, ktoré majú vplyv na stav výrobného odvetvia. Toto ustanovenie obsahuje zoznam rôznych faktorov, ktoré možno zohľadniť, a spresňuje, že tento zoznam nie je taxatívny a že jeden alebo viaceré z týchto faktorov nemôžu byť nevyhnutne rozhodujúcim vodidlom [pozri rozsudok z 28. februára 2017, Yingli Energy (China) a i./Rada, T-160/14, neuverejnený, EU:T:2017:125, bod 188 a citovanú judikatúru].

282 Podľa článku 3 ods. 6 základného nariadenia Komisia musí preukázať, že dumpingový dovoz spôsobuje výrobnému odvetviu Únie značnú ujmu vzhľadom na jeho objem a cenovú úroveň, pričom použije všetky relevantné dôkazy.

283 Okrem toho z článku 4 ods. 1 základného nariadenia vyplýva, že ujma sa musí určiť na úrovni výrobného odvetvia Únie ako celku.

284 Ďalej treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa široká miera voľnej úvahy priznaná Komisii z dôvodu zložitosti hospodárskych a politických situácií, ktoré musí preskúmať v rámci antidumpingového konania, týka aj určenia existencie ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie (pozri rozsudok z 21. septembra 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, bod 112 a citovanú judikatúru). Rovnako, keďže skúmanie existencie cenového podhodnotenia je ekonomicky zložitou záležitosťou, pre ktorú základné nariadenie neukladá nijakú konkrétnu metódu, Komisia má v tejto súvislosti širokú mieru voľnej úvahy (rozsudok z 12. mája 2022, Komisia/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, bod 99).

285 Súdne preskúmanie takéhoto posúdenia sa teda musí obmedziť na overenie toho, či boli dodržané procesné pravidlá, či boli správne zistené skutkové okolnosti a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu skutkových okolností alebo k zneužitiu právomoci. Tak je to najmä v prípade určenia faktorov, ktoré spôsobili ujmu výrobnému odvetviu Únie, v rámci antidumpingového prešetrovania (pozri rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 36 a citovanú judikatúru).

286 Súdny dvor takisto opakovane rozhodol, že preskúmanie dôkazov, na ktorých inštitúcie Únie založili svoje konštatovania, Všeobecným súdom nepredstavuje nové posúdenie skutkových okolností nahrádzajúce posúdenie vykonané týmito inštitúciami. Toto preskúmanie nenarúša širokú mieru voľnej úvahy týchto inštitúcií v oblasti obchodnej politiky, ale obmedzuje sa na zistenie, či tieto dôkazy sú takej povahy, že podporujú závery vyvodené inštitúciami. Všeobecný súd musí preto posúdiť nielen vecnú presnosť predložených dôkazov, ich vierohodnosť a koherenciu, ale tiež preskúmať, či tieto dôkazy ako celok predstavujú relevantné údaje, ktoré sa majú zohľadniť pri posudzovaní zložitej situácie, a či svojou povahou môžu odôvodniť závery, ku ktorým sa týmto posúdením dospelo (pozri rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 37 a citovanú judikatúru).

287 Zo samotného znenia článku 3 ods. 3 základného nariadenia vyplýva, že metóda, podľa ktorej sa postupuje na účely stanovenia prípadného cenového podhodnotenia, sa v zásade musí uplatniť na úrovni „podobného výrobku“ v zmysle článku 1 ods. 4 uvedeného nariadenia, hoci tento výrobok môžu predstavovať rôzne druhy výrobkov patriacich spadajúcich do rôznych segmentov trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 74). Základné nariadenie preto v zásade neukladá Komisii

povinnosť vykonať analýzu existencie cenového podhodnotenia na inej úrovni, než je úroveň podobného výrobku (rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 75).

288 Rovnaký výklad vyplýva aj z antidumpingovej dohody, na ktorú sa odvolávajú žalobkyne, keďže orgán poverený antidumpingovým prešetrovaním nie je povinný podľa článku 3 ods. 3.2 antidumpingovej dohody preukázať existenciu cenového podhodnotenia pre každý typ výrobku, ktorý je predmetom prešetrovania, alebo pokiaľ ide o celý sortiment výrobkov predstavujúcich podobný domáci výrobok (rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 76).

289 Na účely zabezpečenia objektívnosti analýzy cenového podhodnotenia však Komisia môže byť za určitých okolností povinná vykonať takúto analýzu na úrovni segmentov trhu s dotknutým výrobkom, aj keď sa široká miera voľnej úvahy, ktorou táto inštitúcia disponuje najmä pri stanovovaní ujmy vzťahuje prinajmenšom na rozhodnutia týkajúce sa výberu analytickej metódy, na údaje a dôkazy, ktoré sa majú zhromaždiť, na metódu výpočtu, ktorá sa má použiť na stanovenie rozpätia podhodnotenia, ako aj na výklad a hodnotenie zhromaždených údajov (rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 78).

290 Môže to tak byť v situácii, ktorá sa vyznačuje existenciou segmentácie charakterizujúcej trh s dotknutým výrobkom a skutočnosťou, že dovozy, ktoré sú predmetom antidumpingového prešetrovania, boli zväčša koncentrované v jednom zo segmentov trhu s dotknutým výrobkom, samozrejme s výhradou, že podobný výrobok je vo všeobecnosti riadne zohľadnený. Môže to tak byť tiež v osobitnej situácii vyznačujúcej sa intenzívnou koncentráciou domáceho predaja a dumpingového dovozu v rôznych segmentoch a výraznými cenovými rozdielmi medzi týmito segmentmi. Za týchto okolností môže byť totiž Komisia povinná zohľadniť trhové podiely každého typu výrobku a tieto cenové rozdiely, aby zaručila objektívnosť analýzy týkajúcej sa existencie cenového podhodnotenia (pozri rozsudok z 21. septembra 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, bod 167 a citovanú judikatúru).

291 Pokiaľ ide o dôkazy, o ktoré sa Komisia môže oprieť pri vyvodzovaní záveru o existencii ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie, z článku 3 ods. 2 základného nariadenia vyplýva, že je povinná vo svojej analýze cenového podhodnotenia zohľadniť všetky relevantné nesporné dôkazy (rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 77). Základné nariadenie však nedefinuje pojem „nesporné dôkazy“. Vzhľadom na doslovný význam tohto pojmu, jeho kontext, zahŕňajúci najmä požiadavku objektívneho preskúmania uvedenú v článku 3 ods. 2 tohto nariadenia a účel určenia existencie ujmy, a to umožniť uloženie antidumpingového cla vo vzťahu k dumpingovým dovozom, uvedený pojem označuje skutkové dôkazy, ktoré presvedčivým, objektívnym a overiteľným spôsobom preukazujú existenciu indikátorov tejto ujmy. Týmto spôsobom vylučuje, aby takéto indikátory mohli predstavovať obyčajné tvrdenia, dohady alebo neisté úvahy (rozsudok z 21. septembra 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, bod 118).

292 Práve vzhľadom na tieto pripomienky a spresnenia treba preskúmať dôvodnosť tvrdení žalobkýň, podľa ktorých sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď pri analýze ujmy vychádzala z podobného výrobku ako celku a nepreskúmala ho podľa segmentov.

293 V prvom rade treba konštatovať, že podľa odôvodnenia 110 napadnutého nariadenia sa na základe ich základných fyzikálnych a technických vlastností a koncových použití všetky spojovacie materiály na účely sporného konania považovali za jeden výrobok.

294 Z judikatúry na jednej strane vyplýva, že Komisia môže pri definovaní dotknutého výrobku zohľadniť viacero faktorov, akými sú fyzikálne, technické a chemické vlastnosti výrobkov, ich použitie, zameniteľnosť, vnímanie spotrebiteľom, distribučné kanály, výrobný proces, výrobné náklady a kvalita dotknutého výrobku (rozsudky z 13. septembra 2010, Whirlpool Europe/Rada, T-314/06, EU:T:2010:390, bod 138, a zo 17. decembra 2010, EWRIA a i./Komisia, T-369/08, EU:T:2010:549, bod 82). Na určenie, či ide o odlišné výrobky, je potrebné predovšetkým overiť, či majú rovnaké technické a fyzikálne vlastnosti, rovnaké základné konečné použitie a rovnaký pomer kvality a ceny. V tejto súvislosti by sa mala posúdiť aj zameniteľnosť a hospodárska súťaž medzi týmito výrobkami (rozsudok z 18. apríla 2013, Steinel Vertrieb, C-595/11, EU:C:2013:251, bod 44).

295 Vzhľadom na orientačnú povahu zoznamu kritérií uvedených v bode 294 vyššie Komisia nie je povinná určiť dotknutý výrobok na základe všetkých týchto kritérií. Rovnako nie je nevyhnutné, aby analýza každého z kritérií mohla viesť k rovnakému výsledku [pozri rozsudok z 28. februára 2017, Yingli Energy (China) a i./Rada, T-160/14, neuverejnený, EU:T:2017:125, bod 114 a citovanú judikatúru].

296 Základné nariadenie totiž nešpecifikuje, ako sa má vymedziť výrobok alebo sortiment výrobkov, ktoré môžu byť predmetom dumpingového prešetrovania, ani nepožaduje podrobnú taxonómiu (rozsudok z 25. septembra 1997, Shanghai Bicycle/Rada, T-170/94, EU:T:1997:134, bod 61).

297 Z toho vyplýva, že výrobky, ktoré nie sú zhodné, môžu byť zoskupené pod rovnakú definíciu dotknutého výrobku a môžu byť predmetom antidumpingového prešetrovania spoločne [rozsudok z 10. októbra 2012, Gem-Year a Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Rada, T-172/09, neuverejnený, EU:T:2012:532, bod 60]. Určenie „podobných výrobkov“ tak patrí do širokej miery voľnej úvahy, ktorou disponuje Komisia pri analýze zložitých hospodárskych situácií. Preskúmanie dôvodnosti zaradenia konkrétneho výrobku do zoznamu výrobkov sa musí vykonať s ohľadom na vlastnosti dotknutého výrobku, ako ho definuje Komisia, a nie na základe vlastností výrobkov, z ktorých sa príslušný výrobok skladá, alebo jeho podkategórií (rozsudok z 18. novembra 2014, Photo USA Electronic Graphic/Rada, T-394/13, neuverejnený, EU:T:2014:964, bod 30).

298 V prejednávanej veci treba uviesť, že žalobkyne nespochybňujú rozlišovanie Komisie medzi štandardnými a neštandardnými spojovacími materiálmi vzhľadom na to, či sú alebo nie sú v súlade s medzinárodnou normou. Spojovacie materiály sa tak považujú za štandardné, ak spĺňajú špecifické medzinárodné normy, zatiaľ čo tie, ktoré sú klasifikované ako neštandardné, nezodpovedajú konkrétnej medzinárodne uznávanej norme. Podľa odôvodnenia 372 napadnutého nariadenia sú totiž štandardné spojovacie materiály podrobne opísané v priemyselných normách, akými sú Deutsches Institut für Normung (DIN), Medzinárodná organizácia pre normalizáciu (ISO) alebo európske normy (EN), ktoré navrhol a spravuje Európsky výbor pre normalizáciu (CEN). Na druhej strane sú neštandardné spojovacie materiály tie, ktoré vykazujú rozdiely v porovnaní s priemyselne uznávanými normami a často sú prispôsobené návrhu alebo požiadavkám konkrétneho používateľa. Vďaka návrhom zákazníka, ktoré sa odchyľujú od uznávanej medzinárodnej normy, je spojovací materiál špeciálny alebo neštandardný. Podobne sa za špeciálne spojovacie materiály považovali spojovacie materiály vyrábané na štandardných výrobných linkách, ak úplne nevyhovujú konkrétnej medzinárodne uznávanej priemyselnej norme.

299 Výsledkom je, že tieto materiály sú prítomné v širokej kategórii odvetví, ktoré používajú spojovacie materiály viacerých druhov. Definícia toho, čo predstavuje štandardný a neštandardný spojovací materiál, totiž nezohľadňuje zložitosť, výrobné náklady dotknutých priemyselných odvetví alebo použité suroviny. Znamená to tiež, že ten istý predmet, akým je kus nábytku alebo automobil, môže byť zložený zo štandardných aj neštandardných spojovacích materiálov.

300 Tento záver nie je vyvrátený argumentáciou žalobkýň. Žalobkyne totiž tvrdili, že neštandardné spojovacie materiály sú určené najmä pre odvetvia, v ktorých je dôležitejšia bezpečnosť, zatiaľ čo štandardné spojovacie materiály sa používajú najmä v oblastiach, akou je stavebníctvo. Žalobkyne však nepredložili nijaký dôkaz o tomto rozlišovaní, na základe ktorého by bolo možné konštatovať, že každý typ spojovacích materiálov je určený výlučne určitému výrobnému odvetviu. Okrem toho žalobkyne nepredložili nijaký dôkaz, ktorý by mohol preukázať, že štandardné a neštandardné spojovacie materiály si nekonkurujú.

301 Komisia zoskupila štandardné a neštandardné spojovacie materiály do tej istej kategórie z dôvodu, že musia vykazovať rovnaké fyzikálne a technické vlastnosti. V tejto súvislosti treba konštatovať, že tieto skutočnosti patria medzi faktory uznané judikatúrou citovanou v bode 294 vyššie. Okrem toho, ako vyplýva zo spresnení uvedených v bode 298 vyššie, výrobné alebo distribučné procesy štandardných a neštandardných spojovacích materiálov sú porovnateľné. Navyše Komisia v odôvodnení 402 napadnutého nariadenia vysvetlila, že prešetrovaním sa ďalej zistilo, že dochádza k prekrývaniu účelov konečného použitia oboch typov spojovacích materiálov.

302 Žalobkyne však nepredložili dostatočné dôkazy na to, aby vylúčili vierohodnosť posúdenia Komisie v napadnutom nariadení, pokiaľ ide o vymedzenie dotknutého výrobku. Prístup Komisie je preto v súlade s judikatúrou, ktorá uznáva, že skutočnosť, že výrobky patria do rôznych kategórií sortimentu, sama osebe nepostačuje na preukázanie ich nezameniteľnosti, a teda vhodnosti uskutočniť analýzu po segmentoch, keďže výrobky patriace do rôznych kategórií sortimentu môžu mať zhodné funkcie alebo plniť rovnaké potreby (pozri rozsudok z 19. mája 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, T-254/18, EU:T:2021:278, bod 383 a citovanú judikatúru). Okrem toho z judikatúry ďalej vyplýva, že hoci sa rozdiel v cenách medzi rôznymi segmentmi trhu vysvetľuje rozdielnym používaním výrobkov, na ktoré sa vzťahuje definícia dotknutého výrobku, tento cenový rozdiel sa v každom prípade zohľadňuje pri analýze cenového podhodnotenia podľa metódy PCN, aby nebola potrebná analýza ujmy podľa jednotlivých segmentov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 112 až 114).

303 Komisia sa teda mohla bez zjavne nesprávneho posúdenia domnievať, že štandardné a neštandardné spojovacie materiály sú podobnými výrobkami.

304 V druhom rade treba uviesť, že Komisia po prvé v odôvodnení 402 napadnutého nariadenia uviedla, že prešetrovaním sa zistilo, že výrobné odvetvie Únie vyrába a predáva štandardné i neštandardné spojovacie materiály a rovnako vyvážajúci výrobcovia vyvážajú do Únie štandardné i neštandardné spojovacie materiály. Po druhé Komisia zistila, že dovoz dotknutého výrobku konkuruje predaju výrobného odvetvia Únie pri rovnakých využitiach a účeloch použitia. Po tretie sa Komisia opierala o dôkazy v spise, z ktorých vyplýva, že čínski vyvážajúci výrobcovia majú kapacity na výrobu a vývoz neštandardných spojovacích materiálov, hoci tí, ktorí boli zaradení do vzorky, vyvážajú len málo neštandardných materiálov. Druhy výrobku dovážané od čínskych vyvážajúcich výrobcov sa totiž zhodovali na viac ako 90 % s druhmi výrobku, ktoré vyrábajú a predávajú výrobcovia z Únie zaradení do vzorky, a porovnanie cien štandardných

a neštandardných spojovacích materiálov vždy ukazovalo výrazné cenové podhodnotenie a predaj pod cieľovú cenu. Po štvrté Komisia dospela k záveru, že všetci výrobcovia z Únie vrátane tých, ktorí vyrábajú špeciálne spojovacie materiály, bez ohľadu na sortiment výrobkov mali takisto klesajúce trendy v objeme výroby a predaja, ako aj ziskové rozpätia, z čoho vyplýva, že na všetkých výrobcov z Únie vybratých do vzorky mal negatívny vplyv dovoz z Číny. Po piate Komisia poukázala na to, že spis obsahuje dôkazy o tom, že výrobcovia z Únie nie sú schopní rozšíriť svoju výrobu a predaj o štandardné spojovacie materiály z dôvodu čínskeho dovozu vyvíjajúceho cenový tlak na trhu Únie. Po šieste zo zhoršenia makroekonomických ukazovateľov ujmy súbežne so zvýšením dovozu z Číny, ako aj klesajúceho trendu mikroekonomických ukazovateľov všetkých výrobcov z Únie zaradených do vzorky vyplýva, že na trhu existuje hospodárska súťaž medzi výrobným odvetvím Únie a dovozom z Číny na úrovni podobného výrobku.

305 Všeobecný súd vyzval Komisiu, aby spresnila, ktoré dôkazy uvedené v spise jej umožnili konštatovať kapacitu čínskych vyvážajúcich výrobcov vyvážať neštandardné spojovacie materiály do Únie, keďže žalobkyne toto tvrdenie spochybnili.

306 V tejto súvislosti Komisia v prvom rade vysvetlila, že počas prešetrovania značný počet čínskych dovozcov a vyvážajúcich výrobcov vrátane dotknutého člena CCCME a jednej z právnických osôb uvedených v prílohe požiadal o vylúčenie z prešetrovania na základe toho, že spojovacie materiály, ktoré vyrábajú, majú osobitné vlastnosti, pokiaľ ide o ich fyzikálne a technické vlastnosti, použitie, zameniteľnosť, výrobný proces, cenu a proces certifikácie, a sú určené na iné použitie ako štandardné spojovacie materiály. Komisia tiež predložila dôkazy o týchto žiadostiach, ktoré preukazujú úzku súvislosť medzi dvoma dotknutými segmentmi.

307 Z prílohy E.1 písomných odpovedí Komisie na otázky Všeobecného súdu tak vyplýva, že dvaja dovážajúci distribútori z Únie požiadali o vylúčenie skrutiek do dreva z definície dotknutého výrobku v rámci prešetrovania, pričom uviedli, že 40 až 60 % celkového dovozu skrutiek do dreva do Únie pochádza z Číny. Tvrdili, že skrutky do dreva vyrobené zo železa alebo ocele inej ako nehrdzavejúca oceľ musia byť vylúčené z prešetrovania na základe kritérií citovaných v bode 294 vyššie, pričom tiež tvrdili, že tieto výrobky si vyžadujú dodatočnú certifikáciu, aby sa mohli predávať na území Únie. Podľa definície prijatej Komisiou tak skrutky do dreva dovážané z Číny týmito dvoma dovážajúcimi distribútormi nie sú štandardnými spojovacími materiálmi, keďže sa tieto skrutky odchyľujú od medzinárodných noriem. Podobne dvaja čínski vyvážajúci výrobcovia tvrdili, že vyvážajú skrutky do drevených konštrukcií, ktoré sú neštandardnými spojovacími materiálmi vyrobenými na mieru, zatiaľ čo jeden dotknutý člen CCCME takisto požiadal, aby sa skrutky konfirmát (alebo samorezné kolíky) vylúčili z vymedzenia výrobku z dôvodu ich osobitného konečného použitia.

308 Ďalej v prílohe E.6 predloženej Komisiou je uvedené stanovisko vedľajšieho účastníka konania, ktorý konštatoval, že mnohé výrobky vyvážané čínskymi vyvážajúcimi výrobcami boli nesprávne klasifikované ako štandardné spojovacie materiály a že dovoz neštandardných spojovacích materiálov bol v skutočnosti počas obdobia prešetrovania oveľa vyšší. Vedľajší účastník konania sa tak na jednej strane domnieva, že niektoré neštandardné spojovacie materiály boli nesprávne kvalifikované ako štandardné spojovacie materiály vo vyplnených dotazníkoch EFDA, v ktorých boli použité iné kritériá ako v dotazníku Komisie, pokiaľ ide o to, čím sa štandardné spojovacie materiály odlišujú od neštandardných spojovacích materiálov. Na druhej strane odpovede na tento dotazník neberú do úvahy skutočnosť, že štandardné spojovacie materiály dovážané do

Únie si vyžadujú postup dodatočnej certifikácie pred dodaním výrobkov výrobcom pôvodných zariadení. Odpovede EFDA, ktoré vedľajší účastník konania pripojil k svojmu listu, potvrdzujú tieto tvrdenia.

309 Napokon z dôkazov predložených Komisiou vyplýva aj to, že dvaja z troch čínskych vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky vyvážali počas obdobia prešetrovania do Únie neštandardné spojovacie materiály. Žalobkyne okrem toho uznali, že výrobcovia z Únie a čínski výrobcovia vyrábajú štandardné aj neštandardné spojovacie materiály. Žalobkyne však tvrdili, že táto pripomienka je irelevantná a že Komisia mala preskúmať, či sa výrobné odvetvie Únie a čínski vyvážajúci výrobcovia rovnako zameriavajú na oba segmenty, alebo či je dokonca pravdepodobné, že jeden segment bude ovplyvnený viac ako ostatné.

310 Z judikatúry citovanej v bodoch 289 a 290 vyššie však jasne vyplýva, že Komisia musí vykonať analýzu ujmy podľa jednotlivých segmentov len vtedy, ak existujú dôkazy o mimoriadne výraznej segmentácii dotknutého dovozu, avšak za predpokladu, že podobný výrobok bude celkovo riadne zohľadnený (rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 80).

311 V každom prípade takáto osobitne zásadná segmentácia nevyplýva z dôkazov predložených účastníkmi konania Všeobecnému súdu.

312 Na jednej strane totiž žalobkyne nespochybňujú, že výrobcovia z Únie a najmä výrobcovia zaradení do vzorky vyrábajú tak štandardné, ako aj neštandardné spojovacie materiály. Podľa prešetrovania Komisie sa táto výroba uskutočňovala v tých istých výrobných závodoch. Z toho vyplýva, že čínsky dovoz spojovacích materiálov môže konkurovať výrobe všetkých spojovacích materiálov výrobným odvetvím Únie.

313 Na druhej strane žalobkyne tvrdili, že skutočnosť, že dovážané spojovacie materiály zodpovedajú na 90 % spojovacím materiálom vyrábaným výrobným odvetvím Únie, je nepodstatná, keďže Komisia musí na účely posúdenia ujmy preskúmať, či došlo k podhodnoteniu nie čínskeho dovozu, ale predaja v Únii. Takáto argumentácia však zjavne nie je podložená relevantnou judikatúrou. Zo spoločného výkladu článku 1 ods. 1 a článku 3 ods. 2 základného nariadenia totiž vyplýva, že ujma v súvislosti s dumpingovým výrobkom sa musí posúdiť v čase „prepustenia do voľného obehu v Únii“. Výpočet cenového podhodnotenia sa v dôsledku toho na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, musí v zásade vykonať na úrovni dumpingového dovozu (rozsudok z 12. mája 2022, Komisia/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, bod 102).

314 Z toho vyplýva, že Komisia založila svoje zistenia o schopnosti čínskych vyvážajúcich výrobcov vyvážať neštandardné spojovacie materiály do Únie na nesporných dôkazoch, ktoré tiež preukazujú prekrývanie týchto dvoch segmentov trhu.

315 V treťom rade, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého Komisia bola nútená rozšíriť vzorku výrobcov z Únie šesť mesiacov po začatí prešetrovania, lebo výrobcovia pôvodne zaradení do vzorky nevyrábali alebo nepredávali dostatočné množstvo štandardných spojovacích materiálov, je potrebné konštatovať, že ako vyplýva z bodov 6 a 7 vyššie, vzorka výrobcov z Únie sa musela revidovať z dôvodu nedostatku informácií od pôvodne vybratých výrobcov. Tieto informácie sa nachádzali v spise, ktorý nemá dôverný charakter.

316 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že Komisia splnila požiadavky na výber vzorky podľa článku 17 ods. 1 základného nariadenia, v ktorom sa stanovuje, že v prípadoch, kde je počet osôb, ktoré podali podnet, vývozcov alebo dovozcov, druhov výrobkov alebo transakcií veľký, prešetrovanie sa môže obmedziť na výber primeraného počtu strán, výrobkov alebo transakcií použitím vzoriek, ktoré sú štatisticky správne na základe informácií dostupných v čase výberu, alebo na najväčší reprezentatívny objem výroby, odbytu alebo celkového vývozu, ktorý možno v rámci dostupného času primerane preskúmať.

317 Z judikatúry vyplýva, že konečný výber vzorky prináleží Komisii, ktorá v tejto súvislosti disponuje širokou mierou voľnej úvahy (pozri rozsudok z 19. mája 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, T-254/18, EU:T:2021:278, bod 293 a citovanú judikatúru). V dôsledku toho je preskúmanie súdom Únie v tejto súvislosti obmedzené v súlade s judikatúrou citovanou v bode 285 vyššie.

318 V takom kontexte prináleží žalobkyniam, aby v súlade s judikatúrou predložili dôkazy, ktoré umožnia Všeobecnému súdu konštatovať, že Komisia sa tým, že vytvorila vzorku výrobného odvetvia Únie konkrétnym spôsobom, dopustila zjavne nesprávneho posúdenia pri hodnotení ujmy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. mája 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, T-254/18, EU:T:2021:278, bod 295 a citovanú judikatúru).

319 Žalobkyne však nepredložili nijaký dôkaz, ktorý by mohol preukázať zjavne nesprávne posúdenie Komisie pri výbere výrobcov z Únie zaradených do vzorky, ako aj to, že Komisia nedodržala požiadavky vyplývajúce zo základného nariadenia alebo judikatúry v tejto súvislosti.

320 Okrem toho, ak pôvodne vybratý výrobca z Únie nie je schopný alebo ochotný zúčastniť sa na prešetrovaní Komisie, Komisia nemá prešetrovacie právomoci na to, aby ho prinútila zúčastniť sa na prešetrovaní alebo predložiť informácie podľa základného nariadenia (pozri rozsudok z 20. mája 2015, Yuanping Changyuan Chemicals/Rada, T-310/12, neuverejnený, EU:T:2015:295, bod 152 a citovanú judikatúru).

321 Hoci však vzorka výrobcov z Únie v konečnom dôsledku zahŕňala viac výrobcov štandardných spojovacích materiálov ako v jej pôvodnom zložení, treba konštatovať, že bola preto reprezentatívnejšia pre dva segmenty trhu so spojovacími materiálmi. Komisia totiž vysvetlila, že keďže dvaja zo šiestich pôvodne vybratých výrobcov z Únie prestali spolupracovať, bola povinná vybrať dvoch nových výrobcov, aby sa zabezpečila reprezentatívnosť zostávajúcej vzorky, a to aj na úrovni sortimentu výrobkov. Táto okolnosť preto nemôže predstavovať dôkaz o zjavne nesprávnom posúdení, ktorého sa dopustila Komisia pri analýze existencie ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie.

322 V každom prípade žalobkyne nepredložili nijaký dôkaz, ktorý by Všeobecnému súdu umožnil konštatovať, že Komisia manipulovala so zložením vybratej vzorky výrobného odvetvia Únie takým spôsobom, že bola menej reprezentatívna pre výrobné odvetvie Únie.

323 Tvrdenie žalobkýň, že zmena vzorky výrobcov z Únie v priebehu konania preukazuje nedostatočnú výrobu štandardných spojovacích materiálov výrobným odvetvím Únie ako celkom, je preto potrebné zamietnuť.

324 V štvrtom rade, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň týkajúce sa nízkej zhody PCN, treba pripomenúť, že PCN sú alfanumerické kódy používané v antidumpingových prešetrovaniach na preukázanie zhody medzi druhmi výrobkov. Počas prešetrovania sú oslovené spoločnosti požiadané, aby zaradili svoje výrobky do kategórií, ktorým tieto kódy zodpovedajú. K nim sú priradené špecifické vlastnosti výrobku, ktoré sa považujú za relevantné, lebo ovplyvňujú výrobné náklady alebo náklady na predaj.

325 Z judikatúry vyplýva, že ak dotknutý výrobok obsahuje široký sortiment tovarov, môže sa ukázať ako nevyhnutné zaradiť ich do viac-menej rovnorodých kategórií s cieľom vykonať spravodlivé porovnanie medzi podobnými výrobkami a predísť tak nesprávnemu výpočtu ujmy z dôvodu porovnania nevhodných prvkov (rozsudok z 19. mája 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, T-254/18, EU:T:2021:278, body 550 a 551).

326 Analýza ujmy podľa metódy PCN podľa jednotlivých PCN sa preto považuje za primeranú, najmä pokiaľ ide o zložité výrobky, ktorých modely majú odlišné technické vlastnosti a ceny, ktoré sa môžu výrazne líšiť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. septembra 2021, Severstal/Komisia, T-753/16, neuverejnený, EU:T:2021:612, bod 72 a citovanú judikatúru).

327 Ak chcú žalobkyne účinne spochybniť prístup, ktorý Komisia použila v tejto súvislosti, musia preukázať, že zatriedenie navrhnuté touto inštitúciou je zjavne nevhodné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. mája 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, T-254/18, EU:T:2021:278, bod 552).

328 V prejednávanej veci však žalobkyne takéto tvrdenie neuvádzajú. Na druhej strane tvrdia, že Komisia nepreukázala zhodu pre 138 z 267 PCN výrobcov zaradených do vzorky.

329 V tejto súvislosti Komisia vysvetlila, že v prejednávanej veci vykazuje každé PCN v skutočnosti súbor šiestich vlastností, medzi ktoré patrí skutočnosť, či ide o štandardný alebo neštandardný materiál, ale aj iné vlastnosti, akou je pevnosť, priemer, dĺžka alebo náter. Určitý druh výrobku preto pozostáva z kombinácie vlastností a zhoda existuje len vtedy, keď všetky vlastnosti druhu výrobku vyrábaného výrobným odvetvím Únie zodpovedajú vyvážanému druhu výrobku. Tvrdenie žalobkýň o zhode vo výške 24 % sa tak týka len zodpovedajúcich transakcií pre celú kombináciu vlastností. Ak by sa však mala zohľadniť len vlastnosť týkajúca sa štandardného alebo neštandardného charakteru spojovacieho materiálu, zhoda by bola 44 %, keďže 44 % predaja zahrnutého do vzorky tvoril predaj štandardných spojovacích materiálov.

330 Komisia totiž správne poukázala na to, že skutočnosť, že výrobné odvetvie Únie predávalo aj iné druhy výrobkov, ktoré nezodpovedali vývozu čínskych vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky, nespôsobila neplatnosť záveru o hospodárskej súťaži medzi dovážaným výrobkom a výrobkom vyrobeným na území Únie, ale bola len dôsledkom výberu metódy PCN a použitia výberu vzorky, čo napokon nie je v prejednávanej veci spochybnené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, bod 144).

331 V každom prípade z tabuliek zhody predložených Komisiou vyplýva, že percentuálny podiel 90 % zhody na základe metódy PCN je preukázaný.

332 Z toho vyplýva, že námietku žalobkýň týkajúcu sa existencie cenového podhodnotenia len v prípade malej časti predaja Únie, ktorá v podstate znamená spochybnenie možnosti, aby sa Komisia opierala o reprezentatívne vzorky, treba zamietnuť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. mája 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, T-254/18, EU:T:2021:278, bod 412).

333 Toto je podporené skutočnosťou, že preskúmanie vplyvu dumpingových dovozov na ceny výrobného odvetvia Únie, ktoré treba vykonať na účely určenia ujmy, si vyžaduje porovnanie predajov nie jedného a toho istého podniku, ale porovnanie viacerých podnikov, teda vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky a podnikov patriacich do výrobného odvetvia Únie zaradených do vzorky. Porovnanie predajov týchto podnikov bude pritom často náročnejšie v rámci analýzy cenového podhodnotenia než pri stanovovaní dumpingového rozpätia, keďže sortiment druhov výrobkov predávaných týmito rôznymi podnikmi bude mať tendenciu prekrývať sa len čiastočne (rozsudok z 21. septembra 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, bod 195).

334 Toto riziko spočívajúce v tom, že niektoré druhy výrobkov nemožno zohľadniť v rámci analýzy cenového podhodnotenia z dôvodu rozdielu v sortimente výrobkov predávaných týmito rôznymi podnikmi, je ešte vyššie v prípade, keď sú PCN podrobnejšie. Hoci je výhodou väčšej podrobnosti zaradenia podľa PCN, že sa porovnávajú typy výrobkov, ktoré sa vyznačujú viacerými spoločnými fyzikálnymi a technickými vlastnosťami, na druhej strane jej nevýhodou je zvýšenie pravdepodobnosti, že niektoré druhy výrobkov predávaných jednou alebo druhou skupinou dotknutých spoločností nemajú náprotivok, a preto ich nemožno porovnávať ani zohľadniť pri tejto analýze (rozsudok z 21. septembra 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, bod 196).

335 Výkon širokej miery voľnej úvahy zo strany Komisie, pokiaľ ide o výber metódy na analýzu cenového podhodnotenia, tak môže mať za nevyhnutný následok, ako je to v prípade metódy PCN, že určité typy výrobkov nebude možné porovnávať, a preto sa v rámci uvedenej analýzy nezohľadnia. Výkon tejto právomoci posúdenia je však obmedzený povinnosťou, ktorá je Komisii uložená článkom 3 ods. 2 základného nariadenia, vykonať objektívne preskúmanie vplyvu dumpingových dovozov na ceny výrobného odvetvia Únie (rozsudok z 21. septembra 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, bod 197).

336 Z toho vyplýva, že žalobkyne nepredložili dôkaz o zjavne nesprávnom posúdení, ktorého sa dopustila Komisia pri použití metódy PCN na preukázanie existencie cenového podhodnotenia, ktoré spôsobilo ujmu výrobnému odvetviu Únie.

337 V piatom rade, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého Komisia mala analyzovať ujmu oddelene pre tri segmenty skrutiek, svorníkov a podložiek, treba konštatovať, že táto výhrada nie je dostatočne podložená, keďže argumentácia žalobkýň sa v podstate zakladá na skutočnosti, že ide o veľmi odlišné výrobky patriace do rôznych segmentov. Okrem tvrdenia týkajúceho sa rozdielu medzi skrutkami, svorníkmi a podložkami, ktorý si vyžaduje segmentovanú analýzu ujmy, však žalobkyne nepredložili nijaký dôkaz, ktorý by umožnil dospieť k záveru, že Komisia sa v tejto súvislosti dopustila zjavne nesprávneho posúdenia.

338 Keďže teda takéto tvrdenie nie je podložené konkrétnymi dôkazmi, nepostačuje na spochybnenie definície výrobku dotknutého prešetrovaním Komisie alebo analýzy ujmy týkajúcej sa všetkých týchto spojovacích materiálov.

339 Túto výhradu preto treba zamietnuť.

340 Z toho vyplýva, že tvrdenia žalobkýň týkajúce sa zjavne nesprávneho posúdenia, ktorého sa Komisia údajne dopustila tým, že odmietla analyzovať prípadnú ujmu spôsobenú čínskym dovozom spojovacích materiálov podľa segmentov, nie sú dôvodné.

341 Zo všetkých predchádzajúcich dôvodov preto treba piaty žalobný dôvod zamietnuť.

6. O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 3 ods. 2 a 3 a článku 9 ods. 4 základného nariadenia

342 Vo svojom šiestom žalobnom dôvode žalobkyne tvrdia, že malé percento predaja výrobcov z Únie zaradených do vzorky, v súvislosti s ktorým Komisia konštatovala cenové podhodnotenie, nie je z právneho hľadiska dostatočné na vyvodenie záveru, že ceny výrobného odvetvia Únie ako celku boli podhodnotené. V tejto súvislosti zdôrazňujú, že Komisia preukázala existenciu cenového podhodnotenia len v prípade menej ako 24 % výroby výrobcov zaradených do vzorky a že malé percento predaja vybratých výrobcov nemôže predstavovať „nesporný dôkaz“ v zmysle článku 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia, a to tým viac, že vzorka Únie vybratá Komisiou predstavuje len 9,5 % výroby výrobného odvetvia Únie. Komisia teda vychádzala zo zistenia, že 2,3 % predaja výrobného odvetvia Únie bolo podhodnoteného, čo nepostačuje na preukázanie cenového podhodnotenia a navyše neposkytuje dostatočne presný prehľad o výške cla, ktorá by bola vhodná na odstránenie ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie, čo je v rozpore s článkom 9 ods. 4 základného nariadenia.

343 Komisia spochybňuje argumentáciu žalobkýň.

344 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že základné nariadenie neobsahuje definíciu cenového podhodnotenia a nestanovuje metodiku jeho výpočtu.

345 To isté platí pre metódu výpočtu rozpätia ujmy používanú na určenie, či by sa podľa článku 9 ods. 4 základného nariadenia, na ktorý sa odvolávajú žalobkyne, malo stanoviť antidumpingové clo nižšie ako dumpingové rozpätie, ktoré je dostatočné na odstránenie ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie (uznesenie zo 17. februára 2023, Hansol Paper/Komisia, T-693/20, neuverejnené, EU:T:2023:83, bod 30).

346 Výpočet cenového podhodnotenia dovozu sa vykoná v súlade s článkom 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia na účely určenia existencie ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie v dôsledku týchto dovozov a v širšom zmysle sa používa na účely posúdenia tejto ujmy a stanovenia rozpätia ujmy, t. j. úrovne odstránenia uvedenej ujmy (rozsudok z 10. apríla 2019, Jindal Saw a Jindal Saw Italia/Komisia, T-301/16, EU:T:2019:234, bod 176).

347 Okrem toho, keďže skúmanie existencie cenového podhodnotenia je ekonomicky zložitou záležitosťou, pre ktorú základné nariadenie neukladá nijakú konkrétnu metódu, Komisia má v tejto súvislosti širokú mieru voľnej úvahy (rozsudok z 12. mája 2022, Komisia/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, bod 99).

348 Žalobkyne tvrdia, že boli schopné vypočítať objemy predaja výrobcov z Únie zaradených do vzorky a že z toho vyvodili, že cenové podhodnotenie bolo stanovené pre menej ako 24 % výroby výrobcov z Únie. Komisia tento percentuálny podiel spochybňuje, pričom vysvetlila, že pri porovnaní zodpovedajúceho predaja výrobcov z Únie zaradených do vzorky s celkovým predajom výrobcov z Únie bol tento percentuálny podiel 31,6 %.

349 Zo spisu totiž vyplýva, že percentuálny podiel 24 % uvádzaný žalobkyňami sa týka len zodpovedajúcich transakcií podľa metódy PCN pre celú kombináciu vlastností, medzi ktoré patrí štandardná alebo neštandardná povaha spojovacích materiálov, pevnosť, priemer, dĺžka a náter. V súlade s judikatúrou citovanou v bode 287 vyššie by sa však analýza cenového podhodnotenia mala v zásade vykonať len na úrovni podobného výrobku.

350 Percentuálny podiel 24 %, na ktorý sa odvolávajú žalobkyne, preto nie je podložený.

351 V každom prípade tvrdenie žalobkýň, že cenové podhodnotenie bolo preukázané len pre veľmi malé percento výrobcov z Únie, konkrétne 2,3 % z nich, je nepravdivé. V prvom rade sa totiž zakladá na nedôvodnom predpoklade, že nijaký iný výrobca z Únie ako výrobcovia z Únie zaradení do vzorky nevyrába zodpovedajúce druhy výrobkov, pričom žalobkyne v tejto súvislosti nepredložili dôkazy.

352 Ako ďalej vyplýva z judikatúry, znenie článku 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia neuvádza ani nenaznačuje, že analýza vplyvu dumpingového dovozu na ceny výrobného odvetvia Únie musí za každých okolností zohľadniť celkový predaj tohto výrobného odvetvia. Naopak, uvádza, že tieto ustanovenia neukladajú Komisii povinnosť, aby pri analýze vplyvu dumpingového dovozu na ceny výrobného odvetvia Únie bol nevyhnutne zohľadnený všetok predaj podobného výrobku výrobným odvetvím Únie (rozsudok z 20. januára 2022, Komisia/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, body 152 a 153).

353 Analýza, ktorú uskutočnila Komisia, teda bola založená na údajoch, ktoré treba považovať za reprezentatívne v zmysle základného nariadenia, čo má za následok, že pokiaľ sa cenové podhodnotenie konštatuje v prípade predaja výrobcov z Únie zaradených do vzorky, treba ho považovať za reprezentatívne pre celé výrobné odvetvie Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. mája 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, T-254/18, EU:T:2021:278, bod 411).

354 Z toho vyplýva, že Komisia mohla bez zjavne nesprávneho posúdenia založiť svoje závery o existencii ujmy spôsobenej výrobnému odvetviu Únie v dôsledku dumpingu skúmaného dovozu na časti predaja reprezentatívnej vzorky výrobného odvetvia Únie.

355 Argumentáciu žalobkýň, podľa ktorej Komisia založila analýzu existencie ujmy na veľmi nízkom percentuálnom podiele cenového podhodnotenia, preto treba zamietnuť.

356 Z toho vyplýva, že šiesty žalobný dôvod nie je dôvodný a musí byť zamietnutý.

7. O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 3 ods. 2, 3 a 6 a článku 9 ods. 4 základného nariadenia

357 Svojím siedmym žalobným dôvodom žalobkyne spochybňujú analýzu vplyvu na ceny a určenie rozpätia ujmy, keďže Komisia nevykonala spravodlivé porovnanie cien. Žalobkyne tak v podstate tvrdia, že Komisia neobjasnila, na akej úrovni obchodu sa uskutočňoval predaj výrobcov z Únie

zaradených do vzorky, a uvádzajú, že Komisia porovnávala predajné ceny čínskych vyvážajúcich výrobcov pre distribútorov s predajnými cenami výrobcov z Únie pre koncových používateľov, čo je v rozpore s článkom 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia. Keďže napadnuté nariadenie sa vo veľkej miere opiera o zistenú úroveň cenového podhodnotenia s cieľom spojiť ujmu s čínskym dovozom, a teda dospieť k záveru o existencii príčinnej súvislosti, žalobkyne tiež namietajú porušenie článku 3 ods. 6 tohto nariadenia.

358 Komisia tvrdí, že argumentáciu žalobkýň treba zamietnuť.

359 Na úvod treba uviesť, že základné nariadenie neukladá Komisii nijakú osobitnú metodiku na porovnávanie cien.

360 Z judikatúry však vyplýva, že s cieľom zabezpečiť spravodlivý charakter tohto porovnania sa ceny musia porovnávať na rovnakej obchodnej úrovni. Z toho vyplýva, že porovnanie vykonané medzi cenami získanými na rôznych obchodných úrovniach, t. j. bez zahrnutia všetkých nákladov súvisiacich s obchodnou úrovňou, ktoré treba zohľadniť, bude nevyhnutne viesť k umelým výsledkom neumožňujúcim správne posúdenie ujmy výrobného odvetvia Únie. Takéto spravodlivé porovnanie je podmienkou zákonnosti výpočtu ujmy spôsobenej tomuto výrobnému odvetviu (pozri rozsudok z 10. apríla 2019, Jindal Saw a Jindal Saw Italia/Komisia, T-300/16, EU:T:2019:235, bod 239 a citovanú judikatúru).

361 Na jednej strane teda povinnosť porovnávať ceny na rovnakej úrovni obchodu platí bez ohľadu na počet spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov a na druhej strane sa uplatňuje bez ohľadu na objemy prepojeného alebo nezávislého predaja v predmetnom prešetrovaní (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. mája 2022, CRIA a CCCMC/Komisia, T-30/19 a T-72/19, EU:T:2022:266, bod 149).

362 Okrem toho treba uviesť, že súd Únie rozhodol, že zohľadnenie cien dohodnutých s neprepojenými zákazníkmi umožňuje určiť rozpätie prípadnej ujmy, keďže na základe týchto cien sa zákazníci rozhodujú, či výrobky kúpia od výrobného odvetvia Únie alebo od čínskych vyvážajúcich výrobcov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. apríla 2019, Jindal Saw a Jindal Saw Italia/Komisia, T-300/16, EU:T:2019:235, bod 251). Aby teda Komisia mohla porovnať ceny na účely určenia rozpätia ujmy, bola povinná zohľadniť všetky náklady spojené s predajom na určitej obchodnej úrovni a v prípade potreby vykonať nevyhnutné úpravy údajov, ktoré mala k dispozícii.

363 V prejednávanej veci Komisia v odôvodnení 364 napadnutého nariadenia vysvetlila, že určila cenové podhodnotenie v období prešetrovania tak, že porovnala na jednej strane vážené priemerné predajné ceny jednotlivých druhov výrobku výrobcov z Únie zaradených do vzorky, účtované neprepojeným zákazníkom na trhu Únie, upravené na úroveň cien zo závodu, a na druhej strane zodpovedajúce vážené priemerné ceny jednotlivých druhov výrobku z dovozu od spolupracujúcich čínskych výrobcov zaradených do vzorky, účtované prvému nezávislému zákazníkovi na trhu Únie, stanovené na základe cien CIF s náležitými úpravami zohľadňujúcimi clá a náklady po dovoze. V odôvodnení 365 napadnutého nariadenia je uvedené, že z porovnania vyplynulo, že dovoz z dotknutej krajiny vykazuje na trhu Únie vážený priemer rozpätia podhodnotenia ceny v rozmedzí 28 % až 46 %.

364 Po prvé treba v prvom rade uviesť, že účastníci konania sa zhodnú na tom, že traja vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky, ktorých predaj bol použitý na účely porovnania, vyvážali priamo nezávislým distribútorom v Únii.

365 Ďalej treba zdôrazniť, že Komisia na účely tohto porovnania rozlišovala medzi štandardnými a neštandardnými spojovacími materiálmi. V prípade dotknutého výrobku ako celku predstavoval predaj výrobcov z Únie neprepojeným zákazníkom 51 % celkového predaja, zatiaľ čo v prípade štandardných spojovacích materiálov bol tento percentuálny podiel 84 %. Komisia vysvetlila, že rozdiel v percentuálnom podiele porovnateľnosti cien štandardných a neštandardných spojovacích materiálov je prirodzeným výsledkom metodiky PCN.

366 Nakoniec Komisia vysvetlila, že predaj výrobcov z Únie „neprepojeným zákazníkom“, ktorý bol zohľadnený pri výpočte cenového podhodnotenia a na ktorý odkazuje v odôvodnení 364 napadnutého nariadenia, sa týkal predaja nezávislým distribútorom, ako aj koncovým používateľom. Okrem toho Komisia na pojednávaní uviedla, pričom žalobkyne jej neodporovali, že zistené rozdiely medzi predajnými cenami výrobcov z Únie nezávislým distribútorom a koncovým používateľom sú minimálne, takže nepovažovala za potrebnú nijakú úpravu.

367 Po druhé treba na jednej strane konštatovať, že žalobkyne nespochybňujú úpravy, ktoré Komisia vykonala s cieľom zabezpečiť spravodlivé porovnanie cien medzi predajmi čínskych výrobcov zaradených do vzorky a predajmi výrobcov z Únie. Na druhej strane, ako Komisia uviedla na pojednávaní, žalobkyne počas prešetrovania nepredložili nijaký návrh na vyčísliteľnú úpravu.

368 Žalobkyne na pojednávaní spochybnili toto tvrdenie Komisie. V tejto súvislosti po prvé z pripomienok CCCME ku konečnému poskytnutiu informácií zo 6. decembra 2021 a z odôvodnenia 377 napadnutého nariadenia vyplýva, že tvrdila, že pri výpočte rozpätí podhodnotenia ceny by sa mali vykonať úpravy, aby sa zohľadnili náklady na kontrolu kvality a správu dokumentov. Tvrdila teda, že výrobné odvetvie Únie podliehalo osobitným požiadavkám na certifikáciu, ktoré neplatili pre čínskych vyvážajúcich výrobcov. Toto tvrdenie je však v každom prípade irelevantné, keďže ho žalobkyne neuviedli vo svojich písomných podaniach

369 Po druhé z odôvodnení 376 a 381 napadnutého nariadenia ďalej vyplýva, že CCCME počas prešetrovania tvrdila, že väčšina predaja výrobného odvetvia Únie sa uskutočňuje prostredníctvom prepojených distribútorov, a preto majú byť vykonané potrebné úpravy, aby sa zohľadnili rozdiely v úrovni obchodu. Z odôvodnenia 381 napadnutého nariadenia však vyplýva, že toto tvrdenie sa nezakladalo na nijakej informácii zo spisu a nebolo podložené nijakým dôkazom. Komisia preto zopakovala, že v prípade predaja výrobcov z Únie zaradených do vzorky, ktorý bol zohľadnený pri výpočte cenového podhodnotenia, išlo o predaj neprepojeným zákazníkom v Únii.

370 Z pripomienok EFDA ku konečnému poskytnutiu informácií, na ktoré sa žalobkyne odvolávali, tiež vyplýva, že EFDA tvrdila, že Komisia musí vykonať úpravy, aby zabezpečila, že porovnávané ceny zodpovedajú rovnakej úrovni obchodu. Tieto pripomienky však obsahujú najmä tvrdenia o tom, že nie je ľahké určiť, či aj výrobcovia z Únie predávajú najmä nezávislým distribútorom. V tejto súvislosti neboli predložené nijaké dôkazy, dokonca ani určitá argumentácia. Vzhľadom na neexistenciu kvantitatívnych dôkazov teda Komisia nespochybnila svoje závery týkajúce sa porovnateľnosti predajov zohľadnených pri výpočte cenového podhodnotenia. Tvrdenia žalobkýň preto vzhľadom na to, že nie sú založené na konkrétnych dôkazoch, nepostačujú na spochybnenie analýzy Komisie.

371 V rámci tejto žaloby však žalobkyne netvrdia, že je potrebná úprava s cieľom zabezpečiť porovnateľnosť cien Únie s cenami čínskych vyvážajúcich výrobcov na účely preskúmania ujmy a príčinnej súvislosti. Žalobkyne vo svojich písomných podaniach totiž spochybnili len nejasnosť, pokiaľ ide o úroveň obchodu zvolenú pre výrobcov z Únie na účely analýzy cenového

podhodnotenia. Keďže Komisia túto otázku objasnila, treba konštatovať, že v rozsahu, v akom žalobkyne nepreukázali existenciu zjavne nesprávneho posúdenia, ktorého sa dopustila Komisia pri analýze cenového podhodnotenia, treba tento žalobný dôvod zamietnuť.

8. O ôsmom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 3 ods. 2 a 5 základného nariadenia

372 Ôsmym žalobným dôvodom žalobkyne spochybňujú posúdenie makroekonomických ukazovateľov Komisiou, ktoré je nezlučiteľné s článkom 3 ods. 2 a 5 základného nariadenia, ako aj s procesnými povinnosťami Komisie.

373 Žalobkyne v podstate po prvé spochybňujú reprezentatívnosť spoločností, na údajoch ktorých boli založené závery Komisie, ako aj skutočnosť, že Komisia nespresnila presný počet dotknutých spoločností. Zatiaľ čo totiž z nedôvernej verzie makroekonomického dotazníka vyplýva, že informácie predložilo 44 spoločností, z odpovede Komisie na otázky CCCME týkajúce sa dodatočných informácií z 1. decembra 2021 vyplýva, že Komisia odkázala na 34 spoločností, ktoré odpovedali na dotazník.

374 Po druhé žalobkyne vytýkajú Komisii, že odmietla zverejniť objem výroby alebo predaja spoločností, ktoré odpovedali na makroekonomický dotazník. Okrem toho podľa žalobkýň boli účastníci konania zbavení možnosti predložiť užitočné pripomienky k týmto údajom z dôvodu, že boli poskytnuté neskoro bez vhodných nedôverných zhrnutí.

375 Po tretie žalobkyne kritizujú spôsob, akým boli predmetné údaje extrapolované na výrobné odvetvie Únie ako celok.

376 Komisia tvrdí, že argumentáciu žalobkýň treba zamietnuť.

377 Podľa článku 3 ods. 5 základného nariadenia má preskúmanie vplyvu dumpingového dovozu na dotknuté výrobné odvetvie Únie zahŕňať posúdenie všetkých relevantných hospodárskych faktorov a ukazovateľov, ktoré majú vplyv na stav tohto výrobného odvetvia. Článok obsahuje netaxatívny zoznam rôznych faktorov, ktoré možno vziať do úvahy.

378 Toto ustanovenie tak priznáva Komisii právomoc voľnej úvahy pri preskúmaní a vyhodnotení rôznych údajov (rozsudok z 10. septembra 2015, Bricmate, C-569/13, EU:C:2015:572, bod 54).

379 V prejednávanej veci podľa odôvodnenia 382 napadnutého nariadenia preskúmanie vplyvu dumpingového dovozu na výrobné odvetvie Únie zahŕňalo hodnotenie všetkých ekonomických ukazovateľov, ktoré mali vplyv na stav výrobného odvetvia Únie počas posudzovaného obdobia, v súlade s článkom 3 ods. 5 základného nariadenia.

380 V odôvodneniach 384 až 386 napadnutého nariadenia na účely určenia ujmy Komisia rozlišovala medzi makroekonomickými a mikroekonomickými ukazovateľmi ujmy a vyhodnotila makroekonomické ukazovatele na základe údajov poskytnutých vedľajším účastníkom konania, ktoré boli krížovo overené s údajmi poskytnutými výrobcami z Únie zaradenými do vzorky. Predložené údaje boli upravené na základe krížovej kontroly vykonanej pomocou údajov, ktoré poskytli výrobcovia z Únie zaradení do vzorky. V úpravách sa zohľadnili len niektoré nezrovnalosti v údajoch, no údaje, ktoré predložil vedľajší účastník konania, podstatne nezmenili. Podľa odôvodnenia 387 napadnutého nariadenia totiž Komisia overila presnosť údajov, a preto usúdila, že ide o vhodný základ na určenie makroekonomických ukazovateľov.

381 Okrem toho Komisia v odôvodnení 385 napadnutého nariadenia vysvetlila, že chránila dôvernosť týchto údajov, lebo boli poskytnuté na úrovni spoločnosti. Celkový objem makroekonomických údajov odhadol vedľajší účastník konania extrapoláciou údajov na základe podielu týchto výrobcov na celkovej výrobe v Únii a celkovú výrobu v Únii určil na základe informácií dostupných v databáze Prodcom.

382 Na úvod je potrebné spresniť, že v rámci tohto žalobného dôvodu žalobkyne nespochybňujú relevantnosť hospodárskych faktorov a ukazovateľov, ktoré Komisia zohľadnila pri posúdení ujmy, ktorú utrpelo výrobné odvetvie Únie.

383 Pokiaľ ide o prvú výhradu žalobkýň, podľa ktorej Komisia nešpecifikovala počet dotknutých spoločností, Komisia vysvetlila, že na dotazník odpovedalo 44 spoločností a že počet 34 spoločností bol len preklepom v jej korešpondencii, ktorý bol prebratý do listu zaslaného CCCME 1. decembra 2021.

384 Keďže toto spresnenie Komisia poskytla a žalobkyne ho prijali, prvú výhradu treba zamietnuť.

385 Svojou druhou výhradou žalobkyne Komisii vytýkajú, že im odmietla oznámiť objem výroby alebo predaja 44 spoločností, ktoré odpovedali na makroekonomický dotazník.

386 V tejto súvislosti v prvom rade z listu zaslaného CCCME 1. decembra 2021 vyplýva, že Komisia CCCME informovala, že objem výroby alebo predaja nie je informáciou dostupnou v spise.

387 Žalobkyne sa odvolávajú na nedôvernú verziu odpovedí na makroekonomický dotazník, na základe ktorej tvrdia, že Komisia vedela o týchto informáciách, keďže vyplývajú z kolónky B69 tabuľky „1 Výroba“. Komisia však vysvetlila, že táto kolónka v tabuľke uvádza podiel všetkých spoločností, ktoré sú členmi vedľajšieho účastníka konania a ktoré vyplnili makroekonomický dotazník, na celkovej výrobe v Únii, ktorú odhadla. Komisia vysvetlila, že keďže celková výroba v Únii bola extrapoláciou údajov predložených spolupracujúcimi výrobcami z Únie, nepoznala presný podiel výrobcov, ktorí vyplnili makroekonomický dotazník.

388 Ďalej treba tiež pripomenúť, že s cieľom zabezpečiť spoluprácu výrobcov v krajinách Únie, ktorí poskytli znalosti trhu, bola Komisia povinná obmedziť práva na prístup k týmto informáciám a zachovať ich dôvernú povahu. Tento prístup potvrdzuje judikatúra, podľa ktorej odhadovaná výroba dotknutých výrobcov z Únie, z ktorej Komisia vychádzala pri výpočte ujmy, sa správne považovala za dôvernú, keďže bola založená na znalosti trhu, ktorú mal vedľajší účastník konania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. mája 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, T-254/18, EU:T:2021:278, bod 507).

389 Okrem toho povaha otázok položených vedľajšiemu účastníkovi konania a nedôverné zhrnutie jednotlivých príspevkov výrobcov z Únie boli zainteresovaným stranám sprístupnené. Hoci žalobkyne kritizujú oneskorené predloženie nedôverného zhrnutia, zo spisu vyplýva, že napriek tomu mali možnosť predložiť pripomienky, pričom využili predĺženie lehoty na predloženie týchto pripomienok, a to napriek obmedzeniam vyplývajúcim zo základného nariadenia a oznámenia o začatí prešetrovania, pokiaľ ide o lehoty v rámci prešetrovania.

390 Z toho vyplýva, že druhú výhradu treba zamietnuť.

391 Svojou treťou výhradou žalobkyne spochybňujú extrapoláciu údajov poskytnutých vedľajším účastníkom konania na výrobné odvetvie Únie ako celok.

392 V tejto súvislosti treba v prvom rade spresniť, že Komisia na účely tohto prešetrovania vybrala vzorku výrobcov z Únie, ako aj čínskych výrobcov dotknutého výrobku. Ako vyplýva z úvah uvedených v bode 353 vyššie, v rozsahu, v akom toto tvrdenie smeruje k spochybneniu techniky výberu vzorky zvolenej Komisiou, musí byť zamietnuté.

393 Ďalej treba pripomenúť, že v rámci antidumpingových prípadov je Komisia odkázaná na dobrovoľnú spoluprácu strán, ktoré jej poskytnú potrebné informácie v stanovených lehotách (rozsudok z 28. októbra 1999, EFMA/Rada, T-210/95, EU:T:1999:273, bod 71). Makroekonomické faktory však umožňujú určiť utrpenú ujmu na úrovni výrobného odvetvia ako celku a podporujú výpočty Komisie v tejto súvislosti.

394 Z napadnutého nariadenia vyplýva, že podnet podporili výrobcovia predstavujúci viac ako 58 % celkovej výroby spojovacích materiálov zo železa alebo ocele v Únii počas dotknutého obdobia. Údaje poskytnuté vedľajším účastníkom konania preto možno považovať za reprezentujúce situáciu výrobného odvetvia Únie. Okrem toho cieľ získať čo najpresnejší a najpodrobnejší prehľad o výrobnom odvetví Únie by nebolo možné dosiahnuť, ak by Komisia bola povinná vylúčiť spomedzi všetkých dostupných skutočností makroekonomické údaje z dôvodu, že nie sú k dispozícii pre všetkých výrobcov výrobného odvetvia Únie (rozsudok z 20. mája 2015, Yuanping Changyuan Chemicals/Rada, T-310/12, neuverejnený, EU:T:2015:295, bod 147).

395 Komisia napokon vysvetlila, že krížovo skontrolovala údaje, ktoré poskytol vedľajší účastník konania, s údajmi výrobcov z Únie zaradených do vzorky. Komisia pripomenula, že extrapolácia údajov pre makroekonomický dotazník takéhoto roztrieštěného výrobného odvetvia je štatistickou úlohou, ktorá si vzhľadom na svoju podstatu vyžaduje vyvodenie neznámych hodnôt z trendov zistených v známych údajoch.

396 V tejto súvislosti treba uviesť, že tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého Komisia riadne neoverila údaje poskytnuté vedľajším účastníkom konania, je špekulatívne a nie je podložené nijakým konkrétnym dôkazom, ktorý by mohol spochybniť overenie vykonané Komisiou v rámci skúmania týchto údajov.

397 Tretiu výhradu žalobkýň, a teda aj ôsmy žalobný dôvod ako celok preto treba zamietnuť.

9. O deviatom žalobnom dôvode založenom na porušení procesných práv žalobkýň

398 Svojím deviatym žalobným dôvodom žalobkyne namietajú porušenie svojich procesných práv počas administratívneho prešetrovania. Tento žalobný dôvod sa delí na tri časti, z ktorých prvá je založená na neprimeranom dôvernom zaobchádzaní s informáciami obsiahnutými v spise, druhá na údajne zlej správe nedôverného spisu Komisiou a tretia na neposkytnutí podstatných skutočností Komisiou.

399 Komisia spochybňuje dôvodnosť tohto žalobného dôvodu.

400 Na úvod je potrebné pripomenúť zásady a procesné záruky, ktoré je Komisia povinná dodržiavať, keď zainteresované strany antidumpingového prešetrovania chcú uplatniť svoje právo na obhajobu tým, že získajú prístup k informáciám týkajúcim sa skutočností alebo úvah, ktoré môžu byť základom antidumpingových opatrení, najmä ak sú tieto informácie dôverné.

401 Článok 19 ods. 1 základného nariadenia stanovuje, že všetky informácie dôverného charakteru považujú príslušné orgány za dôverné, ak je na to dobrý dôvod. Článok 19 ods. 2 tohto nariadenia stanovuje, že od zainteresovaných strán, ktoré poskytujú dôverné informácie, sa vyžaduje, aby predložili súhrn týchto informácií, ktorý nemá dôverný charakter a ktorý musí byť dostatočne podrobný, aby umožnil primerane pochopiť podstatu dôverne poskytnutých informácií. Za mimoriadnych okolností môžu tieto strany uviesť, že informácie nemožno predložiť vo forme súhrnu, musia však uviesť dôvody, pre ktoré nie je možné dané informácie zhrnúť.

402 Článok 19 ods. 3 základného nariadenia stanovuje, že ak sa žiadosť o dôverné zaobchádzanie považuje za neopodstatnenú alebo ak dodávateľ informácií buď nie je ochotný sprístupniť informácie, alebo nesúhlasí s ich zverejnením vo všeobecnej alebo súhrnnej podobe, možno od zohľadnenia týchto informácií upustiť, pokiaľ nemožno pomocou vhodných zdrojov uspokojivo dokázať, že predmetné informácie sú správne. Ďalej stanovuje, že žiadosti o dôverné zaobchádzanie nesmú byť zamietnuté svojvoľne.

403 V súlade s článkom 6 ods. 5 základného nariadenia strany, ktoré sa prihlásili po uverejnení oznámenia o začatí prešetrovania v stanovenej lehote, sa vypočujú, ak preukážu, že sú skutočne zainteresovanými stranami, a ak existujú osobitné dôvody na to, aby boli vypočuté.

404 Okrem toho článok 6 ods. 7 základného nariadenia stanovuje, že výrobcovia z Únie, odborové zväzy, dovozcovia a vývozcovia a ich zastupujúce združenia, organizácie používateľov a spotrebiteľov, ktorí sa prihlásili v súlade s článkom 5 ods. 10, ako aj zástupcovia krajiny vývozu sa môžu na základe písomnej žiadosti zoznámiť so všetkými informáciami, ktoré poskytla strana dotknutá prešetrovaním, s výnimkou interných dokumentov pripravených orgánmi Únie alebo jej členských štátov, a ktoré sú relevantné na obhajobu ich záujmov, nie sú dôverné v zmysle článku 19 a boli použité pri prešetrovaní. Tieto strany môžu reagovať na uvedené informácie a ich pripomienky sa zohľadnia v prípade, že sú dostatočne odôvodnené.

405 Podľa článku 20 ods. 2 základného nariadenia osoby, ktoré podali podnet, dovozcovia, vývozcovia a ich zastupujúce združenia, ako aj zástupcovia krajiny vývozu môžu požiadať o poskytnutie podrobných informácií o skutočnostiach, na základe ktorých boli uložené predbežné opatrenia. Článok 20 ods. 4 tohto nariadenia stanovuje, že konečné poskytnutie informácií sa uskutoční písomne čo najskôr, zvyčajne najneskôr do jedného mesiaca pred začatím postupov podľa článku 9, pričom sa zohľadňuje potreba ochrany dôverných informácií. Ak totiž Komisia nemôže poskytnúť určité skutočnosti alebo dôvody v uvedenej lehote, poskytne ich čo najskôr po uplynutí uvedenej lehoty.

406 Z judikatúry vyplýva, že rešpektovanie práva na obhajobu, ktoré má zásadnú dôležitosť v konaniach týkajúcich sa prešetrovania dumpingu, predpokladá, že dotknutým podnikom musí byť v priebehu správneho konania umožnené vyjadriť ich stanovisko k existencii a relevantnosti uvádzaných skutočností a okolností, ako aj k dôkazom, na ktoré Komisia prihliadala na podporu svojho tvrdenia o existencii dumpingových praktík a ujmy, ktorá z nich vyplýva (pozri rozsudok zo 14. júla 2021, Interpipe Niko Tube a Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Komisia, T-716/19, EU:T:2021:457, bod 209 a citovanú judikatúru).

407 Údajné nezohľadnenie pripomienok žalobkýň však nepredstavuje porušenie ich práva na obhajobu alebo práva na vypočutie. Hoci si totiž rešpektovanie uvedených práv vyžaduje, aby inštitúcie Únie umožnili dotknutým osobám účinne vyjadriť ich stanovisko, nemôže pre tieto inštitúcie znamenať povinnosť súhlasiť s ním. Účinnosť vyjadrenia stanovísk žalobkýň si vyžaduje iba to, aby mohli byť tieto stanoviská predložené vo vhodnom čase, aby sa inštitúcie Únie s nimi mohli oboznámiť

a s náležitou starostlivosťou posúdiť ich relevantnosť pre obsah prijímaného aktu. V každom prípade treba uviesť, že Komisia nie je povinná odpovedať v rámci nariadenia, ktorým sa stanovujú konečné antidumpingové clá, na všetky tvrdenia, ktoré zainteresované strany uviedli počas prešetrovania, a že neexistencia odpovede nemôže automaticky preukazovať nedostatok preskúmania týchto tvrdení (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. júna 2016, Jinan Meide Casting/Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 126 a citovanú judikatúru).

408 Čo sa týka porušenia práva na prístup k spisu týkajúcemu sa prešetrovania, treba zdôrazniť, že takéto porušenie môže spôsobiť celkové alebo čiastočné zrušenie napadnutého nariadenia len vtedy, ak by sprístupnenie dotknutých dokumentov malo šancu, hoci aj obmedzenú, doviesť správne konanie k inému výsledku za predpokladu, že by sa ich dotknutý podnik mohol v priebehu uvedeného konania dovolávať (rozsudok z 10. marca 2009, Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP/Rada, T-249/06, EU:T:2009:62, bod 134).

409 Procesné práva však treba legálne priznať osobe, aby sa mohla považovať za osobne dotknutú týmito právami a aby mohla podať žalobu o neplatnosť proti aktu prijatému v rozpore s uvedenými právami (rozsudok z 21. septembra 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, bod 52).

410 Navyše uvedené práva si vyžadujú aktívnu účasť týchto osôb na samotnom konaní, ktorá sa musí prejaviť prinajmenšom predložením písomnej žiadosti v stanovenej lehote (pozri rozsudok z 21. septembra 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, bod 214 a citovanú judikatúru). Prihlásenie sa zainteresovaných strán a predloženie relevantných informácií s cieľom stanoviť reprezentatívnu vzorku týchto strán alebo byť na tento účel vybratý predstavuje formu účasti na antidumpingovom konaní. Táto účasť však neposkytuje uvedeným stranám procesné záruky uvedené v článku 6 ods. 5 a 7 a v článku 20 ods. 1 a 2 základného nariadenia. Udelenie týchto záruk totiž podlieha určitým podmienkam, ktoré predpokladajú osobitnú účasť na tomto konaní zo strany tých istých strán vo forme prejavenia záujmu a písomných žiadostí. Účasť na výbere vzorky v zmysle článku 17 tohto nariadenia však nepredstavuje takúto osobitnú účasť (rozsudok z 21. septembra 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, bod 216).

411 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že ochrana obchodného tajomstva je všeobecnou zásadou práva Únie. Zachovanie nenarušenej hospodárskej súťaže totiž predstavuje dôležitý verejný záujem, ktorého ochrana môže odôvodniť odmietnutie zverejnenia informácií, na ktoré sa vzťahuje obchodné tajomstvo (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. júna 2016, Jinan Meide Casting/Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 165 a citovanú judikatúru). S cieľom zosúladiť zásadu dodržiavania práva dotknutých strán na obhajobu a zásadu ochrany obchodného tajomstva musia inštitúcie Únie pri plnení svojej informačnej povinnosti konať s náležitou starostlivosťou, keď chcú dotknutým podnikom pri zachovaní obchodného tajomstva poskytnúť informácie, ktoré sú užitočné na obhajobu ich záujmov, a prípadne keď z úradnej moci vyberajú vhodné spôsoby takéhoto oznámenia (pozri rozsudok z 1. júna 2017, Changmao Biochemical Engineering/Rada, T-442/12, EU:T:2017:372, bod 141 a citovanú judikatúru).

412 Ak teda dotknuté inštitúcie musia zosúladiť požiadavky dôvernosti s právom zainteresovaných strán na informácie, musia posúdiť konkrétnu situáciu zainteresovanej strany s ohľadom na tieto informácie a najmä jej postavenie na sledovanom trhu vo vzťahu k postaveniu osoby, ktorá tieto

informácie poskytla (pozri rozsudok z 19. mája 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, T-254/18, EU:T:2021:278, bod 469 a citovanú judikatúru).

413 Cieľom článku 19 základného nariadenia je však chrániť nielen obchodné tajomstvo, ale aj právo ostatných účastníkov antidumpingového konania na obhajobu. V tejto súvislosti sa účastníci antidumpingového konania môžu odvolávať na použitie informácií, ktorých nedôverné zhrnutie nebolo poskytnuté, zo strany Komisie, ako na dôvod na zrušenie antidumpingového opatrenia len vtedy, ak môžu preukázať, že použitie týchto informácií predstavovalo porušenie ich práva na obhajobu (pozri rozsudok z 15. októbra 2020, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisia, T-307/18, neuverejnený, EU:T:2020:487, bod 82 a citovanú judikatúru).

414 Z judikatúry tiež vyplýva, že dostatočnosť informácií poskytnutých Komisiou sa musí posudzovať na základe stupňa konkrétnosti požadovaných informácií (pozri rozsudok z 15. októbra 2020, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisia, T-307/18, neuverejnený, EU:T:2020:487, bod 86 a citovanú judikatúru).

415 Práve s ohľadom na tieto zásady treba preskúmať deviaty žalobný dôvod vznesený žalobkyňami.

a) O prípustnosti deviateho žalobného dôvodu

416 Po prvé treba pripomenúť, že žalobu podali viaceré žalobkyne, ktorých sa napadnuté nariadenie dotýka odlišným spôsobom. Žalobkyňami sú totiž na jednej strane traja čínski vyvážajúci výrobcovia zaradení do vzorky a na druhej strane tridsaťšesť spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov nezaradených do vzorky, ktorých názvy sú uvedené v prílohe 1 napadnutého nariadenia. Ako vyplýva z bodu 37 vyššie, tridsaťjeden z týchto vyvážajúcich výrobcov zastupuje v rámci tohto konania CCCME.

417 Po druhé, ako vyplýva z bodov 24 a 37 vyššie, tvrdenia CCCME uvedené v jej vlastnom mene sú v rámci tejto žaloby neprípustné. Žalobkyne tiež uznali túto neprípustnosť, pokiaľ ide o CCCME, vo svojej písomnej odpovedi z 15. januára 2024 na otázky Všeobecného súdu a na pojednávaní 7. februára 2024.

418 Po tretie treba poukázať na to, že v rozsudku z 21. septembra 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia (C-478/21 P, EU:C:2023:685), Súdny dvor potvrdil neprípustnosť tvrdenia o porušení práva na obhajobu členov CCCME a iných právnických osôb, ktorých mená sú uvedené v prílohe nariadenia, keďže nepredložili konkrétne žiadosti o informácie nevyhnutné na obhajobu ich záujmov. V uvedenom konaní totiž CCCME zastupovala „záujem čínskeho odvetvia výroby liatiny ako celku“ a jej členovia neboli počas správneho konania označení.

419 V prejednávanej veci je situácia odlišná, keďže CCCME sa zúčastnila na prešetrovaní ako združenie zastupujúce záujmy svojich členov a Komisii poskytla dôkazy o tom, že ju na tento účel splnomocnili.

420 Je totiž po prvé potrebné konštatovať, že v bode 5.6 oznámenia o začatí prešetrovania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého nariadenia, Komisia oznámila, že na účely účasti na prešetrovaní zainteresované strany, akými sú vyvážajúci výrobcovia, výrobcovia z Únie, dovozcovia a ich zastupujúce združenia, používatelia alebo ich zastupujúce združenia, odborové zväzy

a organizácie zastupujúce spotrebiteľov, musia najprv preukázať, že existuje objektívna súvislosť medzi ich činnosťami a prešetrovaným výrobkom, a že prístup k spisu, do ktorého by zainteresované strany mohli nahliadnuť, by sa uskutočnil prostredníctvom platformy Tron.tdi.

421 Žalobkyne vo svojich odpovediach na otázky Všeobecného súdu tvrdili, že všetky podniky a členovia, ktorí vyhoveli tomuto prístupu, automaticky nadobudli postavenie zainteresovanej strany.

422 V tejto súvislosti žalobkyne tvrdili, že Komisia v oznámení o začatí prešetrovania vyzvala všetkých čínskych vývozcov dotknutého výrobku, aby sa zúčastnili na prešetrovaní, a to predložením formulára, v ktorom sa uvádza, že všetci výrobcovia, ktorí sa zúčastňujú v súlade s požiadavkami uvedeného oznámenia o začatí prešetrovania, sa považujú za zainteresované strany, ak existuje objektívna súvislosť medzi ich činnosťami a prešetrovaným výrobkom. Podľa žalobkýň preto všetci vyvážajúci výrobcovia, ktorí sa zúčastnili na konaní prostredníctvom platformy Tron.tdi, boli zainteresovanými stranami, ktoré nadobudli procesné práva. Na jednej strane teda znenie oznámenia o začatí prešetrovania vyzývalo každú zainteresovanú stranu na účasť na prešetrovaní a na druhej strane postup výmeny informácií medzi Komisiou a zainteresovanými stranami sa líši od postupu vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 21. septembra 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia (C-478/21 P, EU:C:2023:685), keďže prebiehal výlučne cez platformu Tron.tdi, čo znamená, že týmto sa prejednávaná vec odlišuje od veci, v ktorej bol vydaný vyššie uvedený rozsudok. Žalobkyne sa preto domnievajú, že deviaty žalobný dôvod je prípustný vo všetkých troch častiach.

423 V prvom rade, pokiaľ ide o prvú časť deviateho žalobného dôvodu založenú na porušení článku 19 ods. 1 až 3 základného nariadenia, žalobkyne tvrdia, že tieto ustanovenia v každom prípade ukladajú Komisii objektívne povinnosti, ktoré by mali zabezpečiť, aby sa dôverné zaobchádzanie s relevantnými údajmi obmedzilo na to, čo je prísne nevyhnutné. Okrem toho žalobkyne zdôrazňujú, že vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 21. septembra 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia (C-478/21 P, EU:C:2023:685), sa nijaký žalobný dôvod netýkal porušenia článku 19 základného nariadenia. Žalobkyne sa preto domnievajú, že táto časť žalobného dôvodu je prípustná v rozsahu, v akom ju vzniesli tak jednotliví vyvážajúci výrobcovia, ako aj CCCME v mene svojich členov.

424 Žalobkyne ďalej tvrdia, že druhá časť žalobného dôvodu, ktorou namietajú zlú správu dôverného spisu v rozpore s článkom 6 ods. 7 a článkom 19 ods. 1 až 3 základného nariadenia, ako aj s právom na obhajobu, je tiež prípustná.

425 Žalobkyne napokon tvrdia, že jednotliví vyvážajúci výrobcovia a členovia CCCME výslovne požiadali o prístup k spisu a o konečné poskytnutie informácií prostredníctvom toho, že sa registrovali na platforme Tron.tdi, a že Komisia tým, že im neoznámila podstatné skutočnosti, porušila článok 20 ods. 2 a 4 základného nariadenia.

426 Subsidiárne v prípade, že by Všeobecný súd neuznal prípustnosť niektorých výhrad, ktoré v rámci deviateho žalobného dôvodu uviedla CCCME v mene svojich členov, žalobkyne tvrdia, že deviaty žalobný dôvod je prípustný, pokiaľ ide o tvrdenia uvedené jednotlivými vyvážajúcimi výrobcami zastupovanými zo strany CCCME počas prešetrovania.

427 V tejto súvislosti žalobkyne splnomocnili CCCME na zastupovanie viacerých spoločností a tieto splnomocnenia boli oznámené Komisii v rámci prešetrovania. Ako totiž vyplýva z bodu 5 vyššie, CCCME bola považovaná za zainteresovanú stranu správneho konania len v rozsahu, v akom ju títo výrobcovia špecifických spojovacích materiálov splnomocnili na to, aby ich zastupovala.

428 Zo splnomocnení, ktoré žalobkyne zaslali Všeobecnému súdu, vyplýva, že CCCME nezastupovala pred Komisiou všetkých dotknutých členov, v mene ktorých podala túto žalobu, t. j. že pred Komisiou zastupovala vyvážajúcich výrobcov, ktorí sa čiastočne líšili od tých, ktorých zastupuje na Všeobecnom súde v rámci tejto žaloby.

429 Po prvé totiž zo splnomocnení, ktoré žalobkyne poskytli Všeobecnému súdu, vyplýva, že CCCME bola poverená zastupovaním troch vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky v správnom konaní. Tí však nepredložili dôkaz o tom, že sú členmi tohto združenia.

430 Po druhé CCCME zastupovala deväť spoločností, ktoré sú spolupracujúcimi vyvážajúcimi výrobcami nezaradenými do vzorky a ktoré sú uvedené v prílohe 1 napadnutého nariadenia. Sú členmi CCCME, ktorá ich v konaní o tejto žalobe tiež zastupuje.

431 Po tretie CCCME pred Komisiou zastupovala aj osem ďalších spoločností uvedených v prílohe 1 napadnutého nariadenia, ktoré nie sú účastníkmi konania o tejto žalobe. Tieto spoločnosti nepredložili ani dôkazy o tom, že sú členmi CCCME, ale v každom nie sú žalobkyňami v rámci tejto žaloby.

432 Po štvrté CCCME pred Komisiou zastupovala aj dve spoločnosti, ktorých názvy nie sú uvedené v napadnutom nariadení a ktoré CCCME nezastupuje ani v rámci tejto žaloby.

433 Pokiaľ teda ide o prípustnosť tvrdení, ktoré CCCME uviedla na Všeobecnom súde v mene svojich členov, spomedzi tridsaťjeden dotknutých členov CCCME, v mene ktorých podala túto žalobu, zastupovala pred Komisiou len deväť čínskych vyvážajúcich výrobcov, ktorí neboli zaradení do vzorky. Ako účastníci konania viackrát potvrdili na pojednávaní, Komisia neoverovala, či spoločnosti, ktoré udelili tieto splnomocnenia, sú členmi CCCME. Účastníci konania v tejto súvislosti nepredložili nijaké ďalšie dôkazy. Žalobkyne neboli schopné s istotou potvrdiť, či všetky spoločnosti, ktoré udelili splnomocnenie na zastupovanie pred Komisiou, sú členmi CCCME. Žalobkyne okrem toho tvrdili, že samotné splnomocnenie by malo postačovať na zastupovanie záujmov týchto spoločností pred Komisiou.

434 Na jednej strane však, ako vyplýva z bodu 26 vyššie, združenie, akým je CCCME, je oprávnené zastupovať vyvážajúcich výrobcov na súdoch Únie len vtedy, ak predloží dôkaz o tom, že títo vyvážajúci výrobcovia sú jeho členmi.

435 Na druhej strane Súdny dvor rozhodol, že hoci sa členovia združenia CCCME a ďalšie právnické osoby zúčastnili na výbere vzorky vykonanom počas predmetného antidumpingového konania, pre týchto členov a ďalšie osoby bolo neprípustné dovolávať sa porušenia ich procesných záruk založeného na tom, že Komisia im neoznámila základné informácie na obranu ich záujmov, keďže neformulovali žiadosti v tom zmysle, aby im počas tohto konania boli tieto informácie oznámené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. septembra 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, bod 217).

436 Procesné práva sú totiž práva patriace osobe, ktorej sú udelené, a majú subjektívnu povahu, takže sú to samotní dotknutí účastníci konania, ktorým sa musí poskytnúť možnosť uplatniť toto právo nezávisle od povahy konania, ktoré sa proti nim vedie. Možnosť združenia vykonávať procesné práva jeho členov však nemôže viesť k obchádzaniu podmienok, ktoré by podľa tejto judikatúry predmetné podniky museli dodržať, ak by chceli sami uplatňovať svoje procesné práva (rozsudok z 21. septembra 2023, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a i./Komisia, C-478/21 P, EU:C:2023:685, body 223 a 224).

437 Z týchto úvah vyplýva, že pre vyvážajúceho výrobcu, ktorý je členom CCCME, nie sú postačujúce žiadosti CCCME, ak počas administratívneho prešetrovania výslovne neuplatnil svoje právo na obhajobu. Hoci totiž registrácia na platforme Tron.tdi umožňovala jednotlivým vyvážajúcim výrobcom včas dostávať informácie a sledovať priebeh administratívneho prešetrovania, pokiaľ dotknutí vyvážajúci výrobcovia výslovne nepožiadali o ďalšie informácie, nemohli tvrdiť, že vykonávajú procesné práva, ktoré sú im špecificky vlastné.

438 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že právo na prístup k informáciám, ktoré nemajú dôverný charakter, podľa článku 6 ods. 7 základného nariadenia súvisí s postavením zainteresovanej strany, ktorá sa prihlásila v súlade s článkom 5 ods. 10 tohto nariadenia (rozsudok z 27. januára 2000, BEUC/Komisia, T-256/97, EU:T:2000:21, bod 32), a že Komisia musí v jednotlivých prípadoch rozhodnúť, či sa strana má považovať za zainteresovanú stranu vzhľadom na osobitné okolnosti každej veci (rozsudok z 27. januára 2000, BEUC/Komisia, T-256/97, EU:T:2000:21, bod 76).

439 Okrem toho z judikatúry vyplýva, že osobám dotknutým antidumpingovým prešetrovaním prislúcha, aby inštitúciám umožnili posúdiť problémy, ktoré im môžu vzniknúť z absencie určitej informácie v rámci informácií, ktoré im boli poskytnuté. Takáto zainteresovaná strana tým viac nemôže na súde Únie namietať proti tomu, že jej nebola poskytnutá určitá informácia, ak počas prešetrovania, ktoré viedlo k spornému antidumpingovému nariadeniu, nepredložila inštitúciám nijakú žiadosť týkajúcu sa tejto konkrétnej informácie (pozri rozsudok z 30. júna 2016, Jinan Meide Casting/Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 93 a citovanú judikatúru). Z toho vyplýva, že tieto žiadosti musia predložiť samotní jednotliví vyvážajúci výrobcovia, ktorí sa nemôžu uspokojiť so žiadosťami CCCME.

440 Rozdiel v tomto konaní, na ktorý sa odvolávajú žalobkyne a ktorý spočíva v tom, že komunikácia Komisie so zainteresovanými stranami prebiehala odlišne, a to prostredníctvom platformy Tron.tdi, ktorá umožňovala zainteresovaným stranám predkladať informácie a pripomienky a sledovať prešetrovanie, nemôže spochybniť toto konštatovanie, pokiaľ ide o procesné náležitosti spojené s právom účastníkov konania na obhajobu. Ako totiž správne uviedla Komisia na pojednávaní, cieľom platformy Tron.tdi je len zjednodušiť komunikáciu s účastníkmi konania a uľahčiť výmenu informácií. V každom prípade postavenie zainteresovanej strany podľa základného nariadenia a práva s ním spojené nemôžu závisieť od prostriedkov komunikácie Komisie s týmito stranami.

441 V dôsledku toho v rozsahu, v akom sa výhrady uvedené v deviatom žalobnom dôvode týkajú vyvážajúcich výrobcov nezaradených do vzorky, ktorí nepredložili osobitné žiadosti o poskytnutie dodatočných informácií na účely výkonu svojich procesných práv, sú neprípustné bez ohľadu na to, či ich vzniesla CCCME v mene svojich členov alebo päť vyvážajúcich výrobcov nezaradených do vzorky.

442 Po štvrté, pokiaľ ide o troch čínskych vyvážajúcich výrobcov zaradených do vzorky, z judikatúry citovanej v bode 409 vyššie vyplýva, že samotná účasť vo vzorke nepriznáva dotknutým vyvážajúcim výrobcom osobitné procesné práva, ak nepožiadajú o poskytnutie informácií, ktoré považujú za nevyhnutné na obhajobu svojich záujmov.

443 V dôsledku toho treba vzhľadom na vyššie uvedené spresnenia dospieť k záveru, že deviaty žalobný dôvod môže byť prípustný len v rozsahu, v akom ho vzniesli jednotliví vyvážajúci výrobcovia namietajúci porušenie svojho práva na obhajobu, ktorí počas správneho konania vyjadrili úmysel uplatniť tieto práva. Na účely posúdenia prípustnosti uvedených výhrad je teda potrebné pre každú časť žalobného dôvodu preskúmať, či dotknuté podniky dodržali podmienky, ktoré im umožňujú účinne vykonávať právo na obhajobu.

b) O výkone procesných práv žalobkýň

1) O prvej časti žalobného dôvodu

444 V prvej časti deviateho žalobného dôvodu žalobkyne namietajú porušenie článku 19 ods. 1 až 3 základného nariadenia a svojho práva na obhajobu v rozsahu, v akom sa so všetkými dokumentmi predloženými vedľajším účastníkom konania alebo výrobcami z Únie zaradenými do vzorky zaobchádzalo ako s dôvernými bez platného dôvodu alebo ich nedôverné zhrnutie bolo veľmi nedostatočné, v dôsledku čoho boli zainteresované strany zbavené možnosti vyjadriť svoje pripomienky alebo overiť presnosť dôkazov, ktoré obsahujú. Žalobkyne spochybňujú najmä dôverné zaobchádzanie po prvé s makroekonomickým dotazníkom, po druhé s nedôvernými verziami vyplnených dotazníkov výrobcov z Únie zaradených do vzorky a po tretie s odpoveďou vedľajšieho účastníka konania na žiadosť Komisie o dodatočné informácie týkajúce sa makroekonomických ukazovateľov.

445 Podľa žalobkýň je porušenie ich procesných práv ešte zhoršené anonymným zaobchádzaním so všetkými výrobcami z Únie, ktorí poskytli informácie, a opakovaným odmietaním poskytnúť akékoľvek informácie o sortimente výrobkov týchto spoločností a o reprezentatívnosti týchto spoločností z hľadiska objemu predaja.

446 V tejto súvislosti, pokiaľ ide na jednej strane o dôvernosť odpovedí na makroekonomický dotazník, z napadnutého nariadenia vyplýva, že iba EFDA a CCCME spochybnili dôvernosť týchto informácií počas správneho konania. To isté platí pre spochybnenie dôvernosti odpovedí na otázky výrobcov z Únie zaradených do vzorky a dôvernosti odpovede vedľajšieho účastníka konania na žiadosť Komisie o dodatočné informácie týkajúce sa makroekonomických ukazovateľov.

447 Na jednej strane EFDA nie je žalobkyňou a na druhej strane v súlade so záverom uvedeným v bode 434 vyššie CCCME nemôže namietať porušenie procesných práv svojich členov, ak sa týchto práv nedomáhali pred Komisiou písomnými žiadosťami.

448 Na druhej strane, pokiaľ ide o názvy spoločností, ktoré odpovedali na makroekonomický dotazník, z odôvodnení 21 a 396 napadnutého nariadenia vyplýva, že jedinými zainteresovanými stranami, ktoré spochybnili anonymitu výrobcov z Únie, boli CCCME, EFDA a Čínska ľudová republika. Keďže ani jeden vyvážajúci výrobca, ktorý patrí medzi žalobkyne, nepožiadal Komisiu o ďalšie informácie o totožnosti výrobcov z Únie, v súlade so záverom uvedeným v bode 440 vyššie musí byť táto výhrada zamietnutá.

449 Z toho vyplýva, že prvá časť deviateho žalobného dôvodu je neprípustná a musí byť zamietnutá.

2) O druhej časti žalobného dôvodu

450 Žalobkyne spochybňujú spôsob, akým Komisia spravovala spis, ktorý nemá dôverný charakter, ktorý údajne porušoval článok 6 ods. 7 a článok 19 ods. 1 až 3 základného nariadenia, ako aj ich právo na obhajobu, keďže dotknuté strany nemali počas prešetrovania úplný a včasný prístup k spisu, ktorý nemá dôverný charakter.

451 Po prvé to zainteresované strany pripravilo o možnosť čo najpodrobnejšie sledovať hlavný vývoj v rámci prešetrovania, akým je rozhodnutie Komisie upraviť vzorku výrobcov z Únie, alebo predložiť k nemu pripomienky. Okrem toho zainteresované strany neboli informované o výmenách informácií *ex parte* medzi Komisiou a vedľajším účastníkom konania.

452 Po druhé žalobkyne tvrdia, že zo spisu, ktorý nemá dôverný charakter, boli odstránené viaceré súbory.

453 Po tretie žalobkyne naznačujú, že existujú rôzne iné súbory, ktoré neboli nikdy vložené do nedôverného spisu.

454 Pokiaľ ide o zaobchádzanie Komisie so spisom, ktorý nemá dôverný charakter, treba po prvé konštatovať, že zo samotného znenia článku 6 ods. 7 základného nariadenia, pripomenutého v bode 404 vyššie, vyplýva, že osoby dotknuté antidumpingovým prešetrovaním, akými sú žalobkyne, môžu namietať proti absencii určitého dokumentu v nedôvernom spise z prešetrovania, ak nepredložili písomnú žiadosť o nahliadnutie do uvedeného dokumentu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. júna 2016, Jinan Meide Casting/Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 109).

455 Z odôvodnení 22 a 24 napadnutého nariadenia však vyplýva, že údajnú nedostatočnosť nedôverného spisu počas správneho konania spochybnili len CCCME a EFDA po konečnom poskytnutí informácií.

456 Po druhé, pokiaľ ide o komunikáciu medzi Komisiou a vedľajším účastníkom konania, z odôvodnenia 47 napadnutého nariadenia vyplýva, že iba EFDA a CCCME požiadali o jej sprístupnenie.

457 Po tretie, pokiaľ ide o údajné odstránenie viacerých dokumentov zo spisu, ktorý nemá dôverný charakter, iba CCCME požiadala Komisiu o ďalšie informácie v tejto súvislosti.

458 Preto vzhľadom na totožnosť zainteresovaných strán, ktoré podali žiadosti počas správneho konania, a na záver uvedený v bode 440 vyššie treba vychádzať z toho, že aj táto časť žalobného dôvodu je neprípustná.

3) O tretej časti žalobného dôvodu

459 Žalobkyne spochybňujú odmietnutie Komisie sprístupniť zainteresovaným stranám informácie, z ktorých vychádzala pri svojich konečných zisteniach, v rozpore s článkom 20 ods. 2 a 4 základného nariadenia a s právom na obhajobu. Informácie, ktoré poskytli výrobcovia z Únie zaradení do vzorky, a makroekonomický dotazník však predstavovali hlavné dva zdroje, z ktorých Komisia vychádzala pri svojich záveroch o ujme a príčinnej súvislosti.

460 V tejto súvislosti z napadnutého nariadenia vyplýva, že ani jeden individuálny vyvážajúci výrobca, ktorý patrí medzi žalobkyne, nepožiadal o sprístupnenie presných informácií poskytnutých výrobcami z Únie. Z toho vyplýva, že tvrdenia žalobkýň v rámci tejto časti žalobného dôvodu sú neprípustné a v dôsledku toho aj deviaty žalobný dôvod v celom rozsahu, ktorý treba zamietnuť.

461 Vzhľadom na vyššie uvedené treba žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

IV. O trovách

462 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyne nemali vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ich, aby znášali svoje vlastné trovy konania a nahradili trovy konania, ktoré vznikli Komisii a vedľajšiemu účastníkovi konania, v súlade s ich návrhmi.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora)

rozhodol takto:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) a ďalšie žalobkyne, ktorých názvy sú uvedené v prílohe, sú povinné nahradiť trovy konania.**

Schalin Steinfatt Kukovec

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 2. októbra 2024.

Podpisy